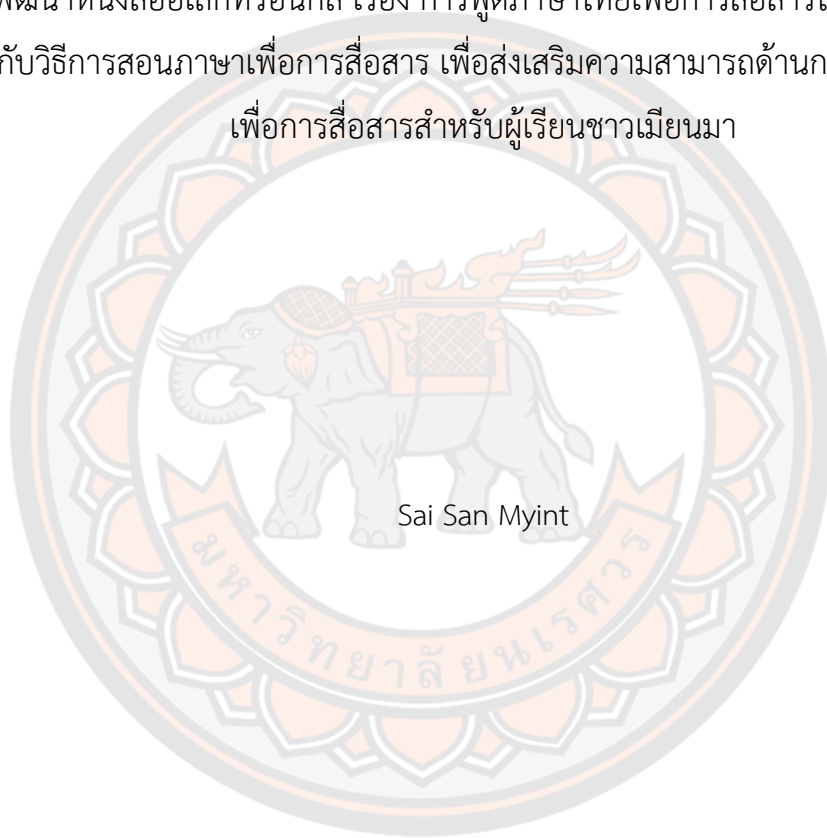

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา"

ของ Sai San Myint

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาโสภี ใจกล้า)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุนมธูรส)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทย เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
ผู้วิจัย	Sai San Myint
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2567
คำสำคัญ	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์, การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน, วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, ผู้เรียนชาวเมียนมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate ณ สถาบันสอน ภาษาไทย Famous Thai Language Center Mandalay ประเทศเมียนมา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษา เพื่อสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาว เมียนมา 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลัง เรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบ t-test Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทย เพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.02/78.15 2) ความสามารถด้าน การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมา มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.24)

Title	THE DEVELOPMENT OF AN ELECTRONIC BOOK ON SPEAKING THAI FOR DAILY COMMUNICATION WITH COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING (CLT) METHODS TO ENHANCE THAI SPEAKING ABILITY OF MYANMAR LEARNERS
Author	Sai San Myint
Advisor	Assistant Professor Songphop Khunmathurot, Ph.D.
Co-Advisor	Assistant Professor Kobsook Kongmanus, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Thesis in Thai Language, Naresuan University, 2024
Keywords	Electronic Book, Speaking Thai for Daily Communication, Communicative Language Teaching (CLT) methods, Myanmar learners

ABSTRACT

The aims of this research were to 1) develop and assess the effectiveness of an electronic book on speaking Thai for daily communication with communicative language teaching (CLT) methods aiming to enhance Thai speaking ability for communication of Myanmar learners to meet the 75/75 criteria. 2) Compare the ability to speak Thai for communication before and after studying among Myanmar learners. and 3) investigate the satisfaction of Myanmar learners with electronic books. The population are Burmese learners at the Intermediate level at the Famous Thai Language Center in Mandalay. The sample group comprised 30 Myanmar learners at the Intermediate level selected using the simple random sampling lottery method. The research tools include 1) an electronic book on speaking Thai for daily communication with communicative language teaching (CLT) methods, aimed at promoting the ability to speak Thai for communication among Myanmar learners; 2) Lesson plan of communicative language teaching (CLT) alongside using the electronic books; 3) Thai speaking ability pretest-posttest for Myanmar learners; and 4) a questionnaire on the satisfaction of Myanmar learners with electronic books. The statistic used to analyze the data were mean, standard deviation, and t-test dependent. The results of this research found that 1) an electronic book on speaking

Thai for daily communication with communicative language teaching (CLT) methods to enhance Thai speaking ability of Myanmar learners, with an efficiency value (E_1/E_2) equal to 80.02/78.15, 2) Thai speaking ability of Myanmar learners' posttest score were significantly than the pretest score at .05 level, and 3) Myanmar learners' satisfaction with electronic books was at a high level ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.24).

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยได้รับความเมตตาและกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุนมธูรส ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ความเมตตา ความรู้และผู้เป็นกำลังผลักดันให้กับผู้วิจัยในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์โดยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่มอบทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาโสภี ใจกล้า ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในที่กรุณาชี้แนะแนวทางในการแก้ไขให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาโสภี ใจกล้า และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ สุขเจริญ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบและแก้ไข จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ก่อตั้งสถาบันการสอนภาษาไทย Famous Thai Language Center, Nang Woe Kham ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด อีกทั้งขอขอบคุณผู้เรียนชาวเมียนมาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการทดลองและเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

อีกบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ U Sai Nyunt Maung คุณแม่ Daw Nang Shwe Eain พี่สาว Nang Shwe Luu และพี่ชาย Sai Hla Myint ผู้ซึ่งให้ทั้งกำลังใจและกำลังทรัพย์แก่ผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบคุณ นายอภิรักษ์ บุญนะ รุ่นพี่ในระดับปริญญาโท และเพื่อน ๆ ในระดับปริญญาโท ทั้งแผน ก และแผน ข ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

คุณประโยชน์และคุณงามความดีอันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ และเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยนเรศวรต่อไป

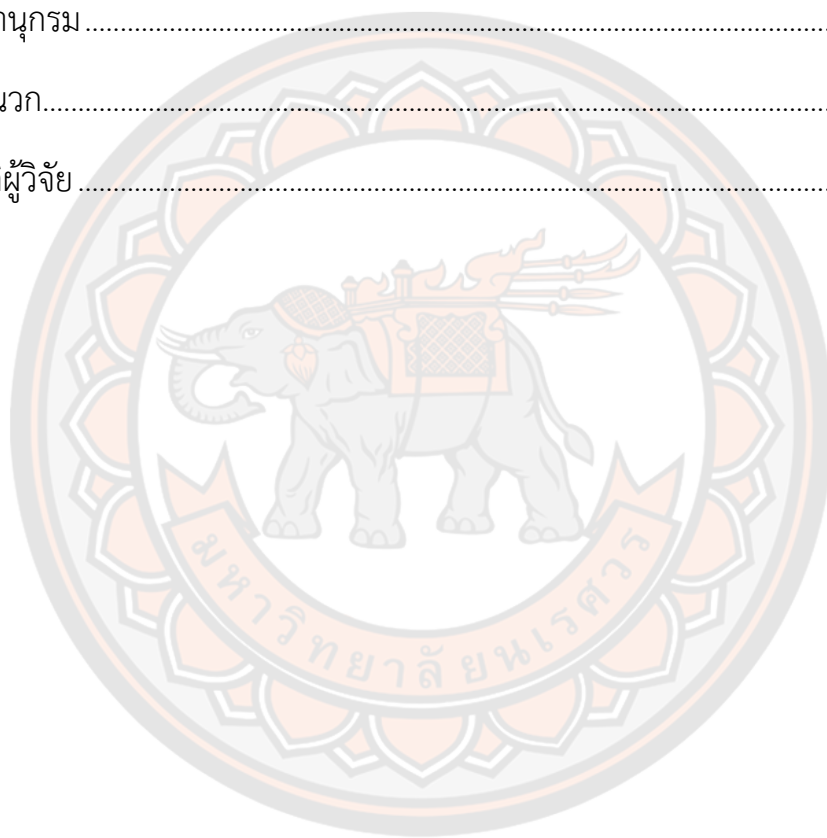
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	16
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	16
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	20
ความสำคัญของการวิจัย.....	21
ขอบเขตการวิจัย.....	21
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	22
สมมุติฐานของการวิจัย.....	23
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	25
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	27
1.1 ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	27
1.2 รูปแบบและประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	28
1.3 ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	30

1.4	หลักการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	32
1.5	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	33
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร	36
2.1	ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	36
2.2	ระดับของการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	36
2.3	การวัดและประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร	38
2.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร	39
3.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT).....	41
3.1	ความหมายของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	42
3.2	ลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	42
3.3	หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	44
3.4	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	45
3.5	ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	46
3.6	งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	50
4.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	52
4.1	ความหมายของความพึงพอใจ	52
4.2	การวัดความพึงพอใจ.....	53
4.3	ประโยชน์ของความพึงพอใจ.....	53
4.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	54
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
1. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	64
3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด.....	66
4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
ขั้นตอนการวิจัย.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูด ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาว เมียนมา	77
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อน เรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การ พูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับ ผู้เรียนชาวเมียนมา.....	85
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทย เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา.....	86

บทที่ 5 บทสรุป.....	88
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	88
สรุปผลการวิจัย.....	88
อภิปรายผลการวิจัย.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	93
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	102
ประวัติผู้วิจัย.....	264

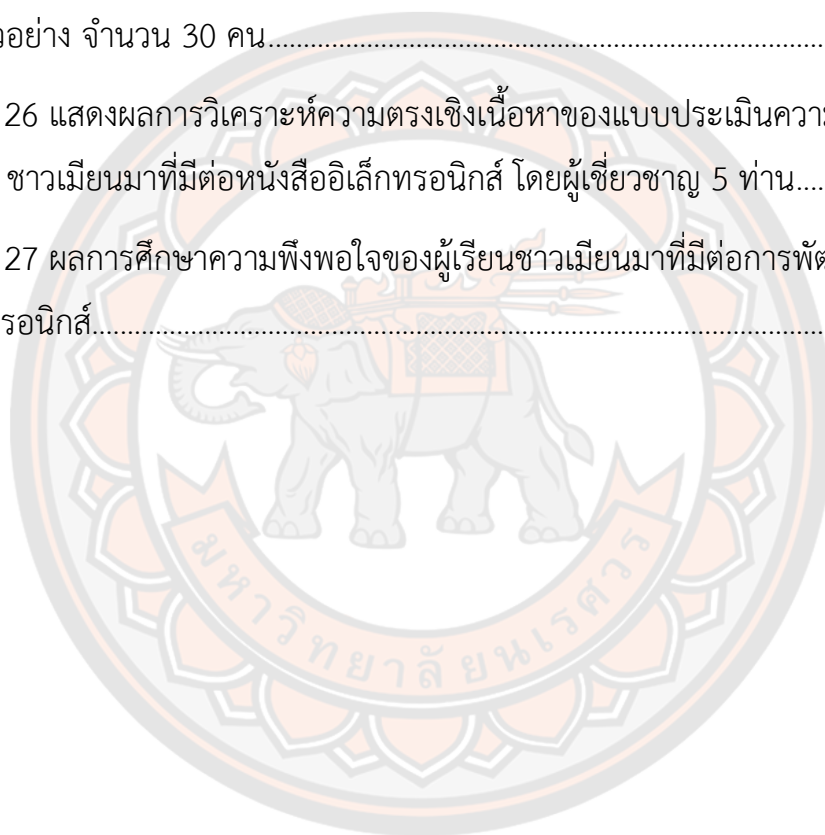

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตารางการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	48
ตาราง 2 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาไทย เพื่อ การสื่อสารในชีวิตประจำวันแบบปฏิบัติ	68
ตาราง 3 แสดงแบบแผนการวิจัย.....	70
ตาราง 4 แสดงกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา	71
ตาราง 5 แสดงเนื้อหาบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	79
ตาราง 6 แสดงเนื้อหาบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	80
ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	81
ตาราง 8 แสดงผลรวมการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	83
ตาราง 9 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ตามเกณฑ์ 75/75.....	84
ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	85
ตาราง 11 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์	86
ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	137

ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	140
ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	143
ตาราง 15 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	146
ตาราง 16 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	150
ตาราง 17 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	153
ตาราง 18 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	156
ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	161
ตาราง 20 แสดงผลการหาค่าดัชนีความยากของแบบข้อสอบรายข้อ (p) ค่าดัชนีอำนาจจำแนกแบบทดสอบรายข้อ (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา.....	162
ตาราง 21 แสดงผลการหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมาแบบอัตโนมัติก่อนและหลังเรียน.....	162
ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	163

ตาราง 23 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จากการทดลอง กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน	164
ตาราง 24 แสดงผลการให้คะแนนในการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาไทย เพื่อการสื่อสารหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน.....	166
ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน.....	168
ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	170
ตาราง 27 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์.....	172

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	25
ภาพ 2 แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์	78
ภาพ 3 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	260
ภาพ 4 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	260
ภาพ 5 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	261
ภาพ 6 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	261
ภาพ 7 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	262
ภาพ 8 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	262
ภาพ 9 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	263
ภาพ 10 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	263

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็น และสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารทางการงานอาชีพ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก การสร้างความสัมพันธ์ไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในโลกอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการติดต่อเพื่อการค้าขาย การศึกษาเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ทำให้ผู้ศึกษาเรียนรู้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างของภาษา วัฒนธรรม ประเพณี เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และความคิดของบุคคลในประเทศนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

การศึกษาเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ได้จำกัดเฉพาะแค่ภาษาอังกฤษเท่านั้น เนื่องจากว่าผู้ที่มีความรู้ และความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ย่อมสามารถศึกษาเรียนรู้ได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ จึงทำให้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศกลายเป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวันและการดำเนินธุรกิจในเวลาอันรวดเร็ว การศึกษาเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันตกหรือตะวันออกก็ตาม ปัจจุบันนี้มีผู้สนใจศึกษาเรียนรู้ภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี จากการศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้เห็นได้ว่าการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้การเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศนั้น ต้องมีอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยตรง รวมทั้งความรู้ที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษา แนวคิด วิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ความรู้พื้นฐานทางภาษาและภาษาศาสตร์ทางภาษาไทย (รุ่งฤดี แผลงสร, 2560, น. 15 - 27)

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี และประเทศเมียนมา มีผู้นิยมเรียนภาษาไทย และมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยทั้งในมหาวิทยาลัย และสถาบันสอนภาษาของเอกชน เช่น ประเทศเมียนมามีการเปิดสอนภาษาไทยทั้งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล และสถาบันการศึกษาของเอกชน เนื่องจากประเทศไทยและประเทศเมียนมาถือว่าเป็นประเทศเพื่อนบ้านกันมาอย่างยาวนาน เพราะเป็นประเทศที่มีพรมแดน

ติดต่อกันมากที่สุด จึงส่งผลให้มีความสัมพันธ์และความเกี่ยวข้องกันในด้านต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะ เป็นด้านการท่องเที่ยว การศึกษา สังคม และวัฒนธรรม รวมไปถึงด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเห็นได้ จากการติดต่อร่วมมือและได้ทำข้อตกลงในด้านต่าง ๆ ร่วมกันมาเป็นเวลานาน ดังที่ Khin Thida Soe (2559, น. 1) ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศเมียนมาและประเทศไทยตกลงทำการค้าระหว่างกันถึง 3 ฉบับ ประเทศไทยมีมูลค่าการลงทุนในประเทศเมียนมาเป็นลำดับที่สาม รองจากประเทศสิงคโปร์ และประเทศอังกฤษ ในส่วนความร่วมมือทางวิชาการ ประเทศเมียนมาได้รับความร่วมมือจากประเทศไทยถึง 3 สาขาด้วยกัน คือ การเกษตร การศึกษา และการสาธารณสุข

จากการสำรวจความต้องการที่ชาวเมียนมาต้องการศึกษาเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า ชาวเมียนมามีความต้องการติดต่อสื่อสารกับคนไทย เพื่อเป็นการผูกมิตรในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านการท่องเที่ยว การลงทุนค้าขาย การศึกษา และการทำงานในประเทศไทย นอกจากนี้ในปัจจุบัน ยังมีอิทธิพลของสื่อบันเทิงไทย เช่น เพลงไทย ละครไทย ภาพยนตร์ไทย รวมทั้งซีรีส์วายของประเทศ ไทย เช่น ละครเรื่อง บุพเพสันนิวาส ซีรีส์วาย เรื่อง นิทานพันดาว เพราะเราคู่กัน โชตัสเดอะซีรีส์ เป็นต้น ส่งผลให้วัยรุ่นในประเทศเมียนมานิยมรับชมซีรีส์วาย และหันมาให้ความสนใจที่จะศึกษา เรียนรู้ภาษาไทยเป็นจำนวนมาก เพื่อที่จะนำภาษาไทยที่ตนเองเรียนรู้มา ไปพูดคุยสื่อสารกับพระเอก และนายเอกซีรีส์วายที่ตนเองชื่นชอบ อีกทั้งยังมีผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นแรงงานข้ามชาติที่ย้ายมาอยู่ ในประเทศไทย ซึ่งอาจเกิดคำถามว่า “ทำไมชาวเมียนมาทั่วไป และแรงงานข้ามชาติเมียนมา จึงอยาก เรียนภาษาไทย” คำตอบพื้นฐาน คือ ความยากจนของประเทศเมียนมา ซึ่งเป็นประเทศที่ถูก ปรามปรามการพัฒนาทางเศรษฐกิจโดยรัฐบาลทหารที่ยึดอำนาจเริ่มต้นเมื่อในปี ค.ศ. 1962 ดังที่ Nyan Tun Shein (2564, น. 42) ได้กล่าวไว้ว่า เศรษฐกิจของประเทศเมียนมาเติบโตได้ไม่มาก อย่างที่ควรจะเป็น อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของการบริหารงานของรัฐบาลทหาร ทำให้ประชาชน เมียนมาได้รับผลกระทบในเรื่องนี้มาเป็นเวลานาน เศรษฐกิจของประเทศเมียนมาจึงค่อนข้างเติบโตได้ ช้ากว่าประเทศอื่น ๆ ที่พัฒนาแล้ว นอกจากนี้ไม่เพียงแต่คนยากจนที่ไม่มีการศึกษาเท่านั้น แต่คนที่ มีการศึกษาก็ต้องการที่จะไปทำงานที่ต่างประเทศที่มีรายได้สูงกว่า และสภาพแวดล้อมการทำงาน ที่มีสวัสดิการที่ดีกว่า ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวเมียนมามีการย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่อาศัยในประเทศไทย เพื่อที่จะมีงานอาชีพที่ดีกว่า เงินเดือนที่สูงกว่า และเพื่อที่จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ จึงทำให้ ผู้เรียนชาวเมียนมาและแรงงานข้ามชาติชาวเมียนมาจำเป็นต้องเรียนภาษาไทย เพื่อที่จะนำไปสื่อสาร กับคนไทยในด้านต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ที่มีไวยากรณ์ไม่เหมาะสม ความสำเร็จนั้น ย่อมมีปัญหาและอุปสรรคตามมาเสมอ จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาภาษาไทยจากผู้เรียนชาวเมียนมา จากสถาบันการสอนภาษาไทยเอกชน Famous Thai Language Center เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2566 พบว่า ผู้เรียนชาวเมียนมา 3 ท่าน โดยทั้ง

3 ท่านได้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ไว้ดังนี้ “ปัญหาในการพูดสื่อสารของตนเอง คือ กังวลว่าการออกเสียงของตนเองจะไม่ชัด และในขณะที่กำลังพูดสื่อสารอยู่นั้น ยังกังวลว่าผู้ฟังจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องการสื่อสารไป” (ผู้เรียนชาวเมียนมาท่านที่ 1, สัมภาษณ์, 7 เมษายน พ.ศ. 2566) ส่วน ผู้เรียนชาวเมียนมาท่านที่ 2 ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการพูดสื่อสารว่า “ปัญหาในการพูดสื่อสารเป็นเพราะตนเองไม่ได้อาศัยอยู่ในประเทศไทย และไม่ค่อยมีการพูดสื่อสารกับคนไทย ในขณะที่คนไทยกำลังพูดอยู่นั้น ตนเองฟังไม่ทัน ฟังแล้วค่อนข้างไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร และกังวลว่าจะสื่อสารไม่เข้าใจ” (ผู้เรียนชาวเมียนมาท่านที่ 2, สัมภาษณ์, 7 เมษายน พ.ศ. 2566) และผู้เรียนชาวเมียนมาท่านที่ 3 ได้ให้ข้อมูลว่า “ปัญหาในการพูดสื่อสารของตน คือ ในขณะที่คนไทยกำลังพูดนั้น สำหรับตนเองมีความคิดเห็นว่ามันเร็วเกินไป จึงทำให้ฟังไม่เข้าใจ และตนเองก็ยังไม่ชัดทั้ง ๆ ที่ตนเองกำลังเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทยอยู่แล้ว ตนเองไม่ค่อยมีการฝึกพูด จึงทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสาร” (ผู้เรียนชาวเมียนมาท่านที่ 3, สัมภาษณ์, 7 เมษายน พ.ศ. 2566) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัญหาหลักของผู้เรียนชาวเมียนมา คือ การพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูดเพื่อสื่อสารที่เหมาะสมจะต้องมีองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสาร ได้แก่ 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง 2) ความสามารถทางด้านสังคม 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (รูปทอง กว่างสวาสดี, 2545, น. 18 อ้างอิงใน พิทยรัศมี แยมประยูร, 2563, น. 12) การพูดเพื่อการสื่อสารให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ผู้พูดควรมีจุดมุ่งหมายในการพูด ทักษะความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเหตุผลดังกล่าวหากผู้เรียนมีความสามารถในการพูดจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารความหมายได้อย่างถูกต้อง และยังทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารมากขึ้น การพูดเป็นสมรรถนะด้านหนึ่งที่ควรได้รับการพัฒนาในการศึกษาทุกระดับ (พิทยรัศมี แยมประยูร, 2563, น. 12)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ จากการศึกษาพบว่าวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน และเป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีแนวคิดที่ภาษามีได้เป็นเพียงแค่เสียง คำศัพท์ และโครงสร้าง ที่เรียกว่าระบบไวยากรณ์เท่านั้น แต่ภาษาสามารถใช้สื่อสารหรือสื่อความหมาย ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาจึงควรต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารหรือสื่อความหมายได้ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง โดยครูผู้สอนคอยกระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จักแสดงออกทั้งทักษะการพูด และทักษะการเขียน รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านหรือเข้าใจสิ่งที่ฟัง

(มาลทา ตุ่มอ่อน, 2551, น. 33) ยังเป็นวิธีที่ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ภาษา คือ เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน และสามารถจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำการฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อสารความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ฝึกใช้ความคิดพร้อม ๆ กับความกล้าในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา ศึกษาการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นเป็นคู่ และเป็นกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีวินัยและมีความรับผิดชอบ (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, น. 132) ดังที่ กรกช ฉวีวรรณชล (2565) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 จากการศึกษาวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำความรู้พื้นฐานภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเหมาะกับผู้เรียนชาวเมียนมาเป็นอย่างดี

การศึกษาในปัจจุบันยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ส่งเสริมให้มีการสร้างสื่อวัตกรรมการเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนสื่อที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน จะต้องมีความสมบูรณ์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเนื้อหา กระบวนการ และกิจกรรมในการเรียนการสอน สื่อที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นยังต้องมีความทันสมัยและมีความสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21 Century Skills) เนื่องจากวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนยังไม่สามารถเข้าใจถึงคำศัพท์ เข้าใจถึงประโยค โครงสร้างประโยคหรือวิธีการออกเสียง เพราะเช่นนั้น จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝน และสามารถเรียนรู้คำศัพท์ โดยการฟังเสียง ได้ฝึกฝนการใช้ประโยค และได้ฝึกฝนโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง ทั้งแบบที่เป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้ในห้องเรียน และใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้หลังจากที่ได้เรียนในห้องเรียนแล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่นิยมใช้กันทั่วโลกในปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำมาใช้ร่วมกันกับคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือได้อย่างหลากหลาย กล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้มีความทันสมัยและสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ดังที่ ภาสกร เรืองรอง (2557, น. 1) ได้กล่าวถึง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า เป็นการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถนำมาเผยแพร่บนระบบของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ที่สนใจศึกษาสามารถดาวน์โหลดมาในเครื่องคอมพิวเตอร์หรือในรูปแบบของซีดีที่สามารถติดตั้งได้บนเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ด้วย ปัจจุบันมีการนำ

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนกันเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีรูปแบบที่พิเศษกว่าหนังสือทั่วไป ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปยังเนื้อหาต่าง ๆ ภายในเล่มหนังสือได้ง่าย สามารถใส่ทั้งภาพนิ่ง เสียง และวิดีโอ ยังสามารถสอดแทรกแบบฝึก แบบทดสอบ เพื่อให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้อีกด้วย เห็นได้จากงานวิจัยของ Ohnmar Aung (2559) การศึกษาการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญานาคไทยและสระไทย สำหรับนักศึกษาเมียนมาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเมียนมา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพญานาคและสระภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จากการศึกษาผลของงานวิจัยข้างต้น สามารถแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ด้วยกานนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาไทยของผู้เรียนชาวเมียนมาให้สูงขึ้นได้

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมาให้สูงขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียนชาวเมียนมาได้มีการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น
3. ได้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมา ที่มีต่อการใช้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate ณ สถาบันสอนภาษาไทย Famous Thai Language Center Mandalay ประเทศเมียนมา
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยการใช้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
2. ความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียนชาวเมียนมา
3. ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อการใช้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวกับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร คำศัพท์ รูปแบบประโยค การสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โครงสร้างประโยคที่พบบ่อยในการพูด โดยมีบทเรียนจำนวน 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 ครอบครัวของผม

บทที่ 2 การบอกวันเวลา และสถานที่

บทที่ 3 การเดินทางในประเทศไทย

บทที่ 4 เทศกาลในประเทศไทย

บทที่ 5 อาหารไทย

บทที่ 6 การซื้อสินค้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **หนังสืออิเล็กทรอนิกส์** หมายถึง สื่อหนังสือภาษาไทยที่อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือดิจิทัล เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวเมียนมา เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบมัลติมีเดีย ซึ่งสามารถนำเสนอในรูปแบบภาพ เสียง และคลิปวิดีโอ การเล่าเรื่อง การสนทนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นสื่อส่วนหนึ่งในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

2. **การใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนอธิบายกิจกรรมการทำงานให้กับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องฝึกการพูดภาษาไทย หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยการฝึกทีละคน ฝึกเป็นคู่ หรือฝึกเป็นกลุ่มย่อย

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำภาษาไปใช้ (Production) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้หลังจากที่ทำกิจกรรมสิ้นสุดลง

ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุป (Sum up) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วในแต่ละบทเรียน พร้อมทั้งการให้คำแนะนำและคำติชมให้กับผู้เรียนแต่ละคนในทุก ๆ คาบของการเรียนการสอน

3. ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง คุณภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

4. ความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้คำ ประโยค และภาษาการสื่อสารตามบริบทต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การสื่อสารในร้านอาหาร การสื่อสารในการค้าขาย การสื่อสารในการเดินทาง และการสื่อสารในการท่องเที่ยวในประเทศไทย เป็นต้น โดยการวัดจากแบบวัดความสามารถด้านการพูด

5. การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หมายถึง ความสามารถในการพูดสื่อสารของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนจะต้องสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ผู้เรียนจะต้องสามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบทหรือสถานการณ์ และผู้เรียนจะต้องสามารถใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องตามบริบทของเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

สมมุติฐานของการวิจัย

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

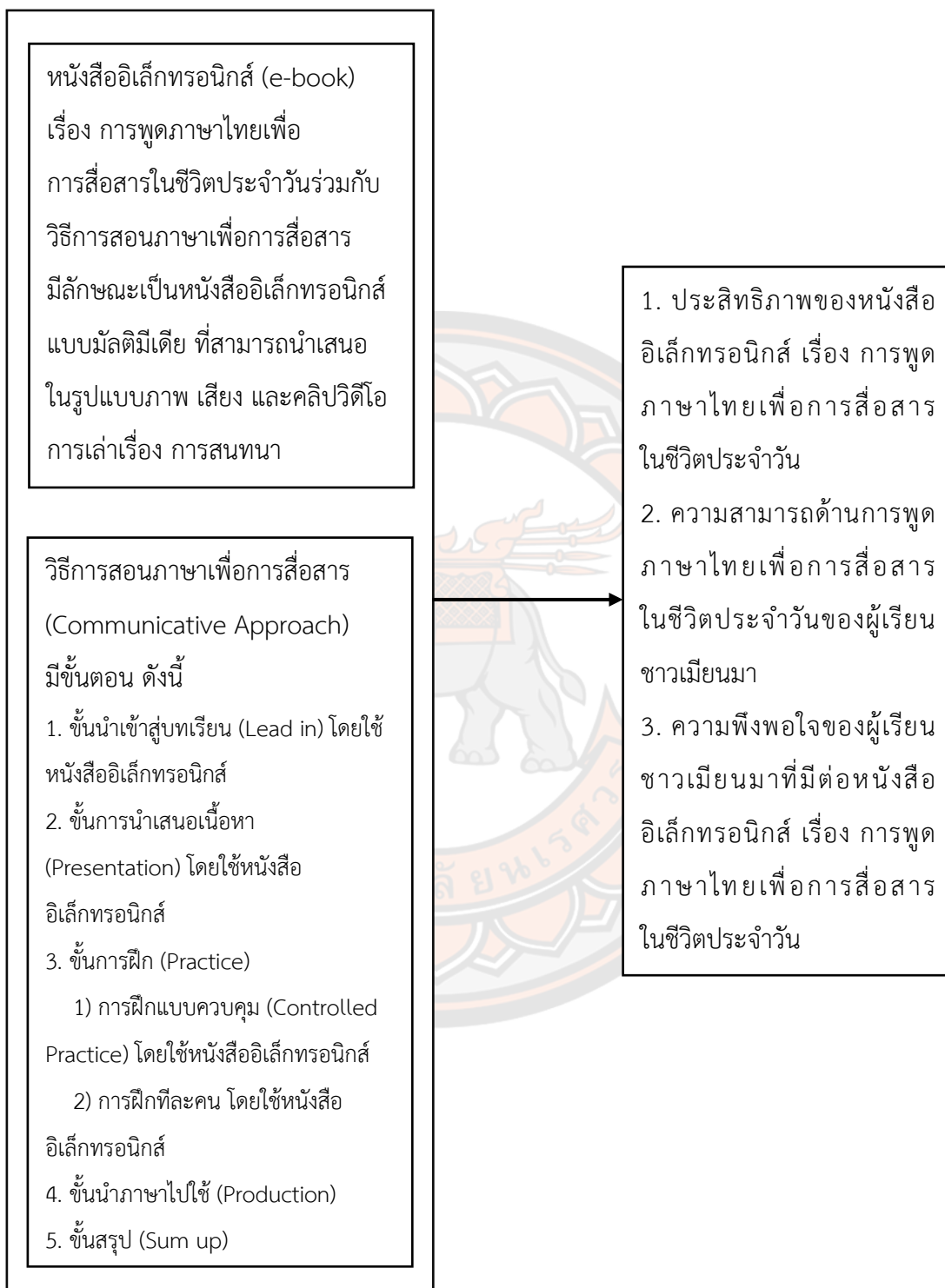
2. ความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผู้เรียนชาวเมียนมามีความพึงพอใจต่อการใช้นั่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา อยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.1 ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.2 รูปแบบและประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.3 ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.4 หลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนหรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
- โดยใช้ ADDIE MODEL
- 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ระดับของการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 การวัดและประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร
 3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)
 - 3.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 ลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.5 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

- 4.2 การวัดความพึงพอใจ
- 4.3 ประโยชน์ของความพึงพอใจ
- 4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

งานวิจัย เรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา พบว่า มีผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ ดังนี้

1.1 ความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

จากการศึกษาความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีผู้วิจัยกล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

แวรวีไล จำปาศักดิ์ (2560, น. 35) กล่าวว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือ หนังสือที่อยู่ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยการนำเสนอข้อมูลจะประกอบไปด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอต่าง ๆ และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาข้อมูลที่สัมพันธ์กันได้อย่างรวดเร็ว มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้และสามารถอ่านได้ ทั้งจากคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์ที่ใช้ได้ทั้งระบบออฟไลน์และออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

โยธิน ไกรจร (2563, น. 42) กล่าวว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือ หนังสือที่อยู่ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สร้างขึ้นเพื่อนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ประกอบไปด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ และสามารถนำไปเชื่อมโยงข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้ที่สนใจสามารถอ่านได้ตลอดเวลา จากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และยังสามารถใช้ได้ในระบบออฟไลน์และในระบบออนไลน์ผ่านเครือข่ายของอินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย

จิตตินันท์ สุวรรณภาพ (2564, น. 28) กล่าวว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่สร้างขึ้นในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถแทรกตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ แบบทดสอบ และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาข้อมูลที่สัมพันธ์กัน มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้สามารถอ่านผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ใช้ได้ทั้งระบบออฟไลน์และออนไลน์

จากการศึกษาความหมายของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถสรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือ หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สามารถนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ แบบทดสอบ กิจกรรมต่าง ๆ ยังสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาข้อมูลที่สัมพันธ์กันได้อย่างรวดเร็ว และสามารถอ่านได้ทั้งจากคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือได้ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์อย่างมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้

1.2 รูปแบบและประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

จากการศึกษารูปแบบและประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านนำเสนอไว้ ดังนี้

Barker (1992, อ้างอิงใน จิตตินันท์ สุวรรณภาพ 2564, น. 29-30) ได้นำเสนอประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ 10 ประเภท ดังนี้

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือหรือรูปแบบตำรา (Textbooks) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้ เป็นรูปแบบหนังสือปกติที่พบเจอได้ทั่วไป ซึ่งเป็นการดัดแปลงหนังสือจากรูปแบบสิ่งพิมพ์ธรรมดาเป็นรูปแบบดิจิทัล เสริมสมรรถนะในการนำเสนอ การมีปฏิริยาต่อผู้ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยความสามารถของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น การเปิดหน้าหนังสือ การสืบค้น การคัดลอก เป็นต้น

2. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือเสียงพูดได้ มีเสียงอ่าน หนังสือจะมีเสียงอ่านในขณะที่เปิด ซึ่งเหมาะกับเด็กที่เริ่มต้นเรียน เช่น หนังสือหนังสือเพื่อฝึกพูดหรือฝึกอ่านออกเสียง (Talking Book) คุณสมบัติของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้ เน้นในด้านการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรและเสียงเป็นคุณลักษณะหลัก เป็นอันนิยมใช้กับเหล่าผู้อ่าน ซึ่งมีระดับลักษณะของภาษา โดยเฉพาะด้านการฟังหรือการอ่านค่อนข้างต่ำ เหมาะกับการเริ่มต้นเรียนภาษาของเด็ก ๆ หรือผู้ที่กำลังฝึกฝนภาษาที่สอง หรือฝึกภาษาที่แตกต่างกับภาษาแม่ เป็นต้น

3. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือภาพนิ่ง หรืออัลบั้มภาพ (Static Pictures Books) มีคุณลักษณะหลักคือ เน้นการจัดเก็บข้อมูล และจัดแสดงข้อมูลในรูปแบบภาพนิ่ง (Static Picture) หรืออัลบั้มภาพเพิ่มเติมด้วยกัน นำสมรรถนะของโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในการนำเสนอ เช่น การเลือกภาพตามที่ต้องการ การเพิ่มขยายหรือการย่อขนาดของตัวอักษรหรือภาพ การก๊อปปี้หรือการแต่งเพิ่มภาพ การโอนย้ายภาพ การเลือกโดยเฉพาะส่วนของภาพ (Cropping) หรือเพิ่มเติมข้อมูล การเชื่อมข้อมูลเพื่ออธิบายเพิ่มเติม เชื่อมข้อมูลโดยมีเสียงประกอบ เป็นต้น

4. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture Books) เน้นในการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบภาพวิดีโอคลิป (Video Clips) หรือเป็นรูปแบบภาพยนตร์ (Films Clips) ประกอบด้วยข้อมูลสารสนเทศที่จัดอยู่ในรูปแบบตัวอักษร (Text Information) ผู้อ่านจึงสามารถเลือกศึกษาเรียนรู้ข้อมูลได้ ส่วนมากนิยมนำเสนอข้อมูลสารสนเทศที่เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ หรือเรื่องราวสำคัญ เช่น เหตุการณ์สงครามโลก ภาพการเล่าเรื่องราวสุนทรพจน์ของบุคคลอันสำคัญ ๆ ของโลกในเรื่องในโอกาสต่าง ๆ ภาพเหตุการณ์ของความสำเร็จต่าง ๆ หรือเหตุการณ์การสูญเสียของโลก เป็นต้น

5. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือมัลติมีเดีย (Multimedia Books) เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบเนื้อหาสาระในประเภทสื่อผสม ในระหว่างสื่อรูปภาพ (Visual Media) เป็นทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวกับสื่อประเภทเสียง (Audio Media) ในลักษณะต่าง ๆ ผสมกับศักยภาพของคอมพิวเตอร์อื่นเช่นเดียวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว

6. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สื่อหลากหลาย (Poly Media Books) มีรูปแบบเช่นเดียวกันกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อประสม (Multimedia Books) เว้นแต่มีความหลากหลายในด้านความเชื่อมโยงต่อระหว่างข้อมูลสารสนเทศภายในหนังสือ ที่บันทึกไว้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ตัวอักษร ภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง เสียงดนตรี หรือเสียงเพลง เป็นต้น

7. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือเชื่อมโยง (Hypermedia Books) เป็นหนังสือที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระภายในหนังสือ (Internal Information) และผู้อ่านสามารถเลือกกดคลิก เพื่อให้เชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาสาระอันที่ออกแบบเพื่อเชื่อมโยงกันภายใน การเชื่อมโยง ซึ่งมีคุณลักษณะเหมือนกันกับเนื้อหาบทเรียนโปรแกรมแบบแตกกิ่ง (Branching Programmed Instruction) ยังสามารถเชื่อมโยงกันกับแหล่งข้อมูลเอกสารภายนอก (External or Information Source) เมื่อเชื่อมต่อบริบทอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

8. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสืออัจฉริยะ (Intelligent Electronic books) เป็นหนังสือประสม เว้นแต่มีการนำโปรแกรมขั้นสูงที่สามารถมีปฏิกริยามาใช้ หรือมีปฏิสัมพันธ์กันกับผู้ใช้ เปรียบเสมือนหนังสือที่มีสติปัญญา (อัจฉริยะ) ในการนึกคิดไตร่ตรอง หรือการคาดคะแนในการโต้ตอบ หรือการมีปฏิกริยากับผู้อ่าน

9. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบสื่อหนังสือทางไกล (Telemedia Electronics Books) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชนิดนี้มีคุณลักษณะหลักคล้ายกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบเชื่อมโยง (Hypermedia Electronic books) แต่เน้นในการเชื่อมโยงต่อแหล่งข้อมูล จากภายนอกผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์ (Online Information Sources) รวมทั้งเครือข่ายเปิด และเครือข่ายเฉพาะในสมาชิกของเครือข่าย

10. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือไซเบอร์สเปซ (Cyberspace Books) มีลักษณะที่เหมือนกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลาย ๆ แบบที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนำมาผสมกัน ซึ่งสามารถเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลรวมทั้งจากแหล่งภายในและภายนอก สามารถนำเสนอที่เป็นข้อมูล ในระบบสื่อที่หลากหลาย และสามารถปฏิสัมพันธ์ต่อผู้ใช้ได้หลากหลาย

สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบและประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยให้ผู้ใช้เรียนสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทเดียวกัน กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อประสม นอกจากนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังสามารถตอบสนอง

จุดประสงค์ของผู้เรียนหรือผู้อ่านได้ สามารถเป็นสื่อในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกว้างขวาง จากการศึกษารูปแบบและประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยจึงจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบหนังสือสื่อประสม (Multimedia Books) ซึ่งเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เน้นการนำเสนอข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นภาพนิ่ง เสียง และวิดีโอการเล่าเรื่อง การสนทนา เพื่อนำมาใช้เป็นสื่อร่วมกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

1.3 ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ภาสกร เรืองรอง (2557, น. 4 - 5) กล่าวว่า การนำ E-book ไปใช้งานร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือนำไปใช้เพื่อการศึกษาใด ๆ รวมทั้งการฝึกอบรมนั้น ๆ E-book จะช่วยอำนวยความสะดวกได้ ดังนี้

1. ช่วยทบทวนความรู้ที่ได้เรียนในชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถเรียนทวนซ้ำได้เมื่อมีโอกาสตามความแตกต่างของผู้เรียน ที่มีทั้งความพร้อมที่จะเรียนรู้ มีความสามารถในการจำและมีความสนใจที่แตกต่าง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ดังนั้น E-book จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนซ้ำได้เมื่อมีโอกาส มีความพร้อมตามความแตกต่างของผู้เรียน

2. ช่วยแก้ไขปัญหาข้อดีผู้เชี่ยวชาญ ในการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ครูผู้สอนต่างมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่จะสอนแตกต่างกัน ดังนั้น หากได้นำผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ มาทำการบันทึกการสอนและจัดทำเป็นสื่อการสอนบน E-book ก็จะช่วยแก้ไขปัญหาผู้เชี่ยวชาญการสอนในเนื้อหานั้น ๆ ได้อย่างดี

3. เป็นการนำเทคโนโลยีการนำเสนอข้อมูลหน้าจอภาพคอมพิวเตอร์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ การที่เราให้ผู้เรียนศึกษาจากหนังสือเอกสารตำราที่เป็นกระดาษนั้นจะพบข้อจำกัดของกระดาษว่าไม่สามารถแสดงภาพและสีได้ครบตามที่ต้องการ ไม่สามารถสร้างมิติได้ ไม่สามารถสร้างภาพประกอบเสียงได้ ไม่สามารถแสดงเนื้อหาในแผ่นเดียวและเลื่อนหน้าเนื้อหาในกระดาษได้ ไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างหนังสือกับผู้เรียนได้ แต่จอคอมพิวเตอร์สามารถตอบสนองความต้องการข้างต้นนี้ได้ทั้งหมด

4. เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน สื่อ E-book ที่ครูได้สร้างขึ้นและกำหนดให้ผู้เรียนศึกษานั้นหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้สอนยังสามารถนำผู้เรียนออกจากชั้นเรียนเพื่อไปเรียนกับสถานการณ์จริง เช่น เรื่องพืชผักสวนครัว ผู้เรียนก็สามารถเปิด E-book และอาจใช้เครื่องมืออ่านบาร์โค้ดที่ต้นไม้เพื่อเปิดเนื้อหาจากส่วนกลางบนระบบเครือข่ายเรียนประกอบไปได้ทันที

5. E-book เป็นการเชื่อมโยงเวลา เหตุการณ์ และสถานที่เข้าใจไว้ด้วยกัน โดยที่หนังสือจะมีข้อจำกัดในการนำเสนอดังกล่าว โดยที่ E-book เป็นการเชื่อมโยงเวลาอดีตอนาคต ที่มีเหตุการณ์และสถานที่ต่าง ๆ ไว้ โดยครูผู้สอนสามารถสร้าง E-book ที่มี Link เชื่อมโยงเนื้อหา

ในอดีต เช่น เหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่สอง และสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีผู้ทำนายจากสถิติ และสร้างเป็นสื่อไว้ เช่น พยากรณ์อากาศ และยังสามารถเชื่อมสถาน เช่น การสอนวิชาภูมิศาสตร์ ผู้สอนสามารถเชื่อมสถานที่ที่ต้องการสอนโดยไม่ต้องออกไปสถานที่จริง

เสาวลักษณ์ ญาณสมบัติ (2545, น. 33-35 อ้างอิงใน จิตตินันท์ สุวรรณภาพ, 2564, น. 31-32) กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถย้อนกลับเพื่อทบทวนบทเรียนหากไม่เข้าใจ และสามารถเลือกเรียนได้ตามเวลาและสถานที่ที่ตนเองสะดวก
2. การตอบสนองที่รวดเร็วของคอมพิวเตอร์ที่ให้ทั้งสีสันทัน ภาพ และเสียง ทำให้เกิดความตื่นเต้นและไม่เบื่อหน่าย
3. ช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีประสิทธิภาพในแง่ลดเวลาลดค่าใช้จ่าย สนองความต้องการและความสามารถของบุคคล มีประสิทธิผลในแง่ที่ทำให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย
4. นักเรียนสามารถเลือกเรียนหัวข้อที่สนใจข้อใดก่อนก็ได้ สามารถย้อนกลับไปได้กลับมาภายในเอกสาร หรือสามารถกลับมาที่จุดเริ่มต้นใหม่ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว
5. สามารถนำเสนอได้ทั้งข้อความ เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวได้พร้อม ๆ กัน หรือจะเลือกให้แสดงเพียงแค่อะไรอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้เช่นกัน
6. การเก็บข้อมูลสามารถจัดเก็บเอกสาร (files) แยกในระหว่างเสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและตัวอักษรไว้โดยการใช้แฟ้มข้อความ (Text file) แล้วจึงเรียกมาใช้ร่วมกันได้โดยเชื่อมโยงข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ที่อยู่คนละที่เข้าด้วยกัน
7. สามารถปรับเปลี่ยน แก้ไข เพิ่มเติมข้อมูลได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว ทำให้สามารถปรับปรุงบทเรียนให้ทันสมัยกับเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี
8. นักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันกับเรื่องที่กำลังศึกษา จากแฟ้มเอกสารอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงอยู่ได้อย่างจำกัดทั่วโลก
9. เสริมสร้างให้นักเรียนเป็นผู้มีเหตุผล มีความคิดและทักษะที่มีเหตุผล เพราะการโต้ตอบกับเครื่องคอมพิวเตอร์นักเรียนจะต้องทำอย่างมีขั้นตอน มีระเบียบ และมีเหตุผลสมควรเป็นการฝึกลักษณะนิสัยที่ดีให้กับนักเรียน
10. ครูมีเวลาติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนได้มากขึ้น
11. ครูมีเวลาศึกษาดำรง และพัฒนาความสามารถของตนเองได้มากขึ้น
12. ช่วยพัฒนาทางวิชาการ

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการเรียนรู้หรือการอ่านให้มีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นี้ช่วยเพิ่มพูนความสามารถให้กับผู้เรียน

ด้วยการเร่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น เพราะในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และแบบฝึกต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความตื่นตาตื่นใจ และทำให้ไม่เบื่อหน่ายกับการเรียนในขณะที่เรียนวิชานั้น ๆ อีกต่อไป นอกจากนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังสามารถปรับเปลี่ยนข้อมูล ปรับปรุงบทเรียนให้ทันสมัยได้ง่าย และสะดวกรวดเร็ว

1.4 หลักการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่ามีหลากหลายวิธี แต่วิธีที่เหมาะสมกับการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือ โครงสร้างการพัฒนาระบบการสอน ADDIE Model ดังนั้น การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้ขั้นตอนตามแนวทางวิธีการเชิงระบบ โดยใช้ ADDIE Model ในการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่ง ภาสกร เรืองรอง (2557, น. 15) กล่าวไว้ว่า ADDIE Model คือ Model ที่ใช้ในการพัฒนาสื่อเพื่อการประยุกต์ใช้งานวิจัยอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะเช่นนั้นจึงนำเสนอ ADDIE Model เพื่อการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

- A คือ Analyze การวิเคราะห์
- D คือ Design การออกแบบ
- D คือ Development การพัฒนา
- I คือ Implement การนำไปใช้
- E คือ Evaluation การประเมิน

1. การวิเคราะห์ (Analysis) การวิเคราะห์เป็นรากฐานสำหรับขั้นตอนการออกแบบสื่อการสอนขั้นตอนอื่น ๆ ในระหว่างขั้นตอนนี้ จะต้องระบุปัญหา ระบุแหล่ง ของปัญหาและวินิจฉัยคำตอบที่ทำได้ ขั้นตอนนี้อาจประกอบด้วยเทคนิคการวินิจฉัยเฉพาะ เช่น การวิเคราะห์ความต้องการ (ความจำเป็น) การวิเคราะห์งาน การวิเคราะห์ภารกิจ ผลลัพธ์เหล่านี้จะถูกนำไปยังขั้นตอนการออกแบบต่อไป

2. การออกแบบ (Design) ขั้นตอนการออกแบบเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ เพื่อวางแผนกลยุทธ์สำหรับพัฒนาสื่อการสอน ในระหว่างขั้นตอนนี้จะต้องกำหนดโครงร่าง วิธีการให้บรรลุเป้าหมายการสอน ซึ่งได้รับการวินิจฉัยในระหว่างขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบบางประการอาจจะประกอบด้วย การเขียนรายละเอียดของ สื่อ การเรียบเรียงสื่อ การเขียนวัตถุประสงค์และการทดสอบ จัดลำดับขั้นตอนของสื่อการสอน และผลลัพธ์ของขั้นตอนการออกแบบจะเป็นข้อมูลนำเข้าสำหรับขั้นตอนการพัฒนาต่อไป

3. การพัฒนา (Development) เป็นขั้นตอนที่สร้างขึ้นบนขั้นตอนการวิเคราะห์และการออกแบบ โดยจุดมุ่งหมายของขั้นตอนนี้ คือ สร้างแผนการสอน และสื่อของบทเรียน

และสื่อทั้งหมดที่ใช้ในการสอน อาจประกอบด้วยฮาร์ดแวร์ เช่น เครื่องมือสถานการณ์จำลอง และซอฟต์แวร์ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4. การนำไปใช้ (Implementation) การนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อในขั้นต้น หลังจากนั้นจึงทำการปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม และประสิทธิภาพ

5. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวัดผลประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการสอนโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การประเมินผลเกิดขึ้นตลอดกระบวนการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสอน กล่าวคือ ภายในขั้นตอนต่าง ๆ และระหว่างขั้นตอนต่าง ๆ และภายหลัง การดำเนินการให้เป็นผลแล้ว จุดมุ่งหมายของการประเมินผล เพื่อปรับปรุงสื่อการสอนก่อนที่จะนำสื่อการสอนไปใช้จริง การประเมินผลรวมโดยปกติเกิดขึ้นภายหลังการสอน เมื่อขั้นสุดท้ายได้รับการดำเนินการใช้ให้เป็นผลแล้ว การประเมินผลประเภทนี้ จะประเมินประสิทธิผลการสอนทั้งหมด โดยการใช้แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อดูผลการเรียนจากการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลจากการประเมินผลรวมโดยปกติมักจะถูกใช้เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการสอน เช่น จะดำเนินการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบเดิมต่อไปหรือไม่ หรือจะปรับปรุงสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาหลักการออกแบบ ADDIE Model ข้างต้น สรุปได้ว่า ในการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มี 5 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้ และการประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นที่ใช้ในการออกแบบอย่างแพร่หลาย และช่วยในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ผู้วิจัยมองเห็นว่าสามารถนำไปใช้ เพื่อเป็นแนวทางในพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

Ohnmar Aung (2559) ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยต่างประเทศอย่างกุ่ม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเมียนมา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาเมียนมาที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาเมียนมาที่มีต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย สำหรับนักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาที่พัฒนาขึ้น 1.1) รูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบมัลติมีเดีย ประกอบด้วย 6 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนเนื้อหาเรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย จำนวน 10 หน่วย 2) ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ส่วนเชื่อมโยง ข้อมูลแบบปฏิสัมพันธ์ 4) ส่วนกราฟิก และภาพ 5) ส่วนเสียงบรรยายและเสียงดนตรี 6) คู่มือการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย 1.2) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย มีคุณภาพในภาพรวมด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.32) และมีคุณภาพในภาพรวมด้านการออกแบบอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.31) 2) นักศึกษาเมียนมา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษาเมียนมา มีความพึงพอใจต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.= 0.61)

ขวัญฤทัย จำปาศักดิ์ (2560) ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อร่างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง คำราชาศัพท์(หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง คำราชาศัพท์(หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง คำราชาศัพท์(หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านชายเคื่อง อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.48) และนำไปทดสอบกับนักเรียน มีประสิทธิภาพ 81.67/84.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีระดับความพึงพอใจที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book)

เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมา

โยธิน ไกรสร (2563) ทำการศึกษา เรื่อง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “การให้ทาน” เพื่อส่งเสริมการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “การให้ทาน” เพื่อส่งเสริมการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระหว่างการเรียน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 3 ห้องเรียน ทั้งหมด 76 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกห้องเรียนที่มีระดับปานกลางตามห้องเรียนที่แบ่งตามระดับของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “การให้ทาน” เพื่อส่งเสริมการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D.= 0.21) และนำไปทดสอบกับนักเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.78/81.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาได้ เนื่องจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำเสนอเนื้อหาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝน และสามารถเรียนรู้คำศัพท์ การสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ รูปแบบประโยค และวิธีการใช้โครงสร้างประโยค โดยมีการได้ยินเสียงและฝึกฝนตามได้ด้วยตนเอง ทั้งแบบที่ใช้ในการเรียนในห้องเรียน และใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังจากที่เรียนในห้องเรียนไปแล้ว และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ยังสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนได้ดี และไม่เบื่อหน่าย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอในประเด็น ดังนี้

2.1 ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

บุญยวีร์ แสงมนตรี (2558, น. 28-29) กล่าวถึงการพูด หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่าย ต้องมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และต่างฝ่ายต้องตีความสิ่งที่ตนเองฟังได้ ดังนั้น จุดประสงค์ของการพูดคือ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ไม่พูดให้ผู้ฟังสับสน และยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม

พิสมัย กิ่งสกุล (2560, น. 31) กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกโดยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้ และความรู้สึกให้ผู้ฟังเข้าใจและรับรู้ตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด หรือนำมันมาให้คล้ายตามความต้องการของตน ซึ่งการพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง และสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้อง และเหมาะสม

เยาวลักษณ์ เจริญวัฒน์ (2566, น. 77) กล่าวถึง ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจและประสบการณ์ด้วยวิธีการพูดให้บุคคลอื่นเข้าใจโดยการใช้ น้ำเสียง ถ้อยคำ รวมทั้งกิริยาอาการ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นและความรู้สึกระหว่างบุคคล

จากการศึกษาความหมายของการพูด สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งใช้คำพูดและภาษาเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ความคิด เรื่องราว อารมณ์ และความรู้ร่วมกัน ยังเป็นทั้งกระบวนการสื่อสารจากผู้พูดไปยังผู้ฟังที่ทำให้เกิดความเข้าใจที่ต่างกันระหว่างผู้ฟังและผู้พูด

2.2 ระดับของการพูดเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาระดับของการพูดเพื่อการสื่อสาร มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงระดับของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

หริศศักดิ์ พลตรี (2558, น. 47) กล่าวถึง ระดับของการพูด คือ มีองค์ประกอบความสามารถในการออกเสียง สระ พยัญชนะ เสียงเน้นหนัก ระดับเสียงสูงต่ำ ตลอดจนถึงหวัหระการออกเสียงได้ถูกต้อง และต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษา อีกทั้งผู้พูดต้องมีความสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจถึงความหมาย โดยคำนึงถึงลักษณะต่าง ๆ ตามสถานการณ์

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น. 147) กล่าวถึง ระดับของการพูดไว้ว่า เป็นการฝึกทักษะ การพูดภาษาต่างประเทศ ผู้พูดจะต้องมีความรู้ในเรื่องระบบภาษาของภาษานั้น ๆ สามารถออกเสียง พยัญชนะ สระ เสียงเน้นหนัก ระดับเสียงสูงต่ำ โครงสร้างของภาษา รวมทั้งสามารถกล่าวถ้อยคำ เพื่อสื่อความหมายเป็นภาษานั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจได้ตามลำดับ ซึ่งระดับ ความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศแบ่งได้หลายระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับการออกเสียงไปถึงระดับ การสื่อสารจากการใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ จนถึงระดับการแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นระดับ ที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การฝึกทักษะการพูดมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกลไก เป็นขั้นที่สามารถพูดเลียนแบบเสียงของเจ้าของภาษาได้และสามารถจำคำ ประโยคข้อความ หรือบทสนทนาโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำ หรือข้อความเหล่านั้น
2. ขั้นความรู้ เป็นขั้นที่สามารถพูดโดยใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่เรียนมาอย่างเข้าใจ ความหมาย
3. ขั้นถ่ายโอน เป็นขั้นที่สามารถสร้างประโยคใหม่ ๆ โดยใช้ไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้ อย่างถูกต้อง
4. ขั้นสื่อสาร เป็นขั้นที่สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว
5. ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ เป็นขั้นที่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้คำ น้ำเสียง และสำนวน เหมาะสมกับสถานการณ์

ณัฐสุดา สุภารัตน (2562, น. 52 - 53) กล่าวถึง ระดับของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ระดับ ของการสื่อสารด้วยการพูดนั้น มีการจำแนกประเภทแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. จำแนกตามลักษณะการพูด ได้แก่
 - 1.1 ระดับการพูดระหว่างบุคคล เป็นการสื่อสารกันในวงแคบ 3-4 คน สื่อสารกันโดยตรง แบบตัวต่อตัว
 - 1.2 ระดับการพูดในกลุ่ม เป็นการสื่อสารในวงที่ใหญ่ขึ้นตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ส่วนใหญ่ มักเป็นการสื่อสารเพื่อปรึกษาหารือกันในองค์กร
 - 1.3 ระดับการพูดในที่ชุมชน เป็นการสื่อสารที่ต้องปรากฏต่อหน้าที่ประชุม และมีการเตรียมตัวล่วงหน้า
 - 1.4 ระดับการพูดทางสื่อมวลชน เป็นการสื่อสารแบบสาธารณะออกไปในวงกว้าง ซึ่งผู้รับ สารอยู่กระจัดกระจายกันออกไปตามสถานที่ต่าง ๆ
2. จำแนกตามความชำนาญในการใช้ภาษา ได้แก่
 - 2.1 ระดับเริ่มต้น เป็นระดับที่ผู้พูดสามารถสื่อสารประโยคพื้นฐานง่าย ๆ เช่น การทักทายหรือการแนะนำตัวเอง เป็นต้น

2.2 ระดับกลาง เป็นระดับ ที่ผู้พูดสามารถสื่อสารประโยคที่มีความซับซ้อนมากขึ้น พูดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมาโดยผ่านความเข้าใจทั้งในด้านความหมายและหลักภาษา

2.3 ระดับมืออาชีพ เป็นระดับที่ผู้พูดสามารถนำความรู้และประสบการณ์มาสร้าง ประโยคใหม่ได้หลากหลาย โต้ตอบบทสนทนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แม้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

2.4 ระดับเจ้าของภาษา เป็นระดับที่ผู้พูดสามารถสื่อสารโต้ตอบได้คล่องแคล่วถูกต้อง เหมาะสม เท่าเทียมกับเจ้าของภาษา และมีความเข้าใจทั้งในตัวภาษาและวัฒนธรรมทางภาษา ถึงขั้น สามารถวิพากษ์วิจารณ์สารนั้นได้

จากการศึกษาระดับของการพูดเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า ระดับของการพูดเพื่อการสื่อสาร สามารถแบ่งระดับได้หลากหลาย ตั้งแต่ระดับการพูดกลไก พูดเลียนแบบเสียงเจ้าของภาษา พูดสั้น ๆ จนไปถึงระดับสามารถพูดสื่อความหมาย สามารถพูดวิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น โดยใช้คำ น้ำเสียง และสำนวนให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริงมากยิ่งขึ้น

2.3 การวัดและประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด สามารถวัดทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนได้ เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าประสบความสำเร็จหรือบรรลุ จุดประสงค์ของตนเองเพียงใด จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมิน ความสามารถในการพูด มีผู้วิจัยหลายท่านได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูด ไว้ ดังนี้

อัจฉรา วงษ์โสธร (2538, อ้างอิงใน สุวรรณรัช สวาสดิ, 2555, น. 45 - 46) กล่าวถึง การประเมินความสามารถด้านการพูดไว้ว่า จำเป็นต้องให้นักเรียนรู้วัตถุประสงค์ของการพูด และบทบาทของตนเองในฐานะผู้พูดว่าเป็นใคร เป็นการพูดแสดงตนเอง หรือใช้บทบาทสมมติ ผู้ฟังเป็นใครและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่พูดมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสถานการณ์ในการพูด และเสนอรูปแบบของการประเมินผลการพูดไว้ 3 ลักษณะ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ เช่น การถามทิศทาง การสั่งอาหาร เป็นต้น การให้คะแนนอาจให้โดยผู้สอนหรือกรรมการให้คะแนน
3. การอภิปรายหรือการโต้วาที ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มนักเรียนต้องแสดงความสามารถ ในการพูด ทั้งที่เตรียมมาล่วงหน้าและคิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่ได้เตรียมมาล่วงหน้า มีคณะกรรมการ ให้คะแนนเป็นรายบุคคล การให้คะแนนกรรมการจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ การออกเสียงชัดเจน การลงเสียงหนักเบา-ขึ้นลง ตลอดจนจังหวะในการพูด ท่วงที สีหน้า การสบตาผู้ฟังเหมาะสมกับ การแสดงออกทางการพูด ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสมและมีความหมาย โครงสร้างประโยคถูกต้อง ใจความสำคัญของการพูดรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้ง พร้อมการให้เหตุผล การสรุปประเด็น

หรือการคว่ำหมัดท้ายการพูด การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วย โดยใช้ภาษาที่มีการขึ้นต้น และลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

Finocehiaro และ Sango (1983, น. 139-143, อ้างอิงใน บงกชกร มาตรฐานันต์, 2565, น. 21) เสนอวิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูดไว้ ดังนี้

1. พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอน หรือ ตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
- 2.ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
3. ให้บรรยายวัตถุที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน อาจพูดถึงข้อมูลอื่น ๆ ของวัตถุ แต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยายภาพบุคคล สถานที่ หรือ สิ่งของอื่น ๆ ได้
4. ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
5. ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ
6. ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ แล้วทำการจดบันทึกไว้

เยาวลักษณ์ เจริญวัฒน์ (2566, น. 70) กล่าวถึง การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดไว้ว่า ในการวัดและประเมินความสามารถในการพูดสามารถทำได้หลายวิธี ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบหรือสร้างขึ้นมาเพื่อวัดประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้สอนพิจารณาตัดสินเพื่อให้ทราบว่าผู้พูด พูดได้ดีมากน้อยเพียงใด และมีสิ่งใดที่เป็นข้อบกพร่องสมควรแก่ปรับปรุงตามกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษาการวัดและประเมินความสามารถในการพูดจากผู้วิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดและประเมินความสามารถในการพูด คือ กระบวนการที่ใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ เพื่อประเมินความสามารถในการพูดของผู้เรียน โดยผู้สอนเป็นผู้ออกแบบตามจุดประสงค์ของการประเมินและเลือกวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนพิจารณา ตัดสิน เพื่อให้ทราบว่าผู้พูด พูดได้ดีมากน้อยเพียงใด และมีสิ่งใดที่เป็นข้อบกพร่องสมควรปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

ชไมพร ชาญวิจิตร (2560) ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) เปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง ภาษาอังกฤษ ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 6) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่า เท่ากับ 0.55 หรือคิดเป็นร้อยละ 54.59 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 78.88 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) 6) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.30$)

ณัฐสุดา สุภรณ์ (2562) ทำการศึกษา เรื่อง ความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่นและเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่น หลังเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติกับเกณฑ์ 2) เปรียบเทียบความสามารถ ในการพูดภาษาญี่ปุ่น ก่อนกับหลังเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ 3) เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ มีผลคะแนน การพูดภาษาญี่ปุ่นหลังเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.49 สูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ความสามารถ ในการพูดภาษาญี่ปุ่น หลังเรียนมีค่าสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 4.58 คะแนน และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 15.90 คะแนน 3. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียน

ภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนโดยใช้ การแสดงบทบาทสมมติภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.01$)

พิมพ์สิทธิ์ พุ่มพิช (2564) ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ บอร์ดเกม Ultimate Werewolf ในรายวิชา ท 21101 ภาษาไทย 1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนกลางดงปทุมณีวิทยา งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูด เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมโดยใช้บอร์ดเกม Ultimate Werewolf 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ในรายวิชา ท 21101 ภาษาไทย 1 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมโดยใช้บอร์ดเกม Ultimate Werewolf ประชากรที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกลางดงปทุมณีวิทยา อำเภอ ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบ 1) นักเรียนที่เรียนในรายวิชา ท 21101 ภาษาไทย 1 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบอร์ดเกม Ultimate Werewolf มีทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่า ก่อนเรียน 2) นักเรียนที่เรียนในรายวิชา ท 21101 ภาษาไทย 1 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบอร์ดเกม Ultimate Werewolf มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ การใช้กิจกรรมบอร์ดเกม Ultimate Werewolf โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D.= 0.46)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกความสามารถด้านการพูด นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจาก การพูดเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ด้านการสื่อสารต่าง ๆ ให้เกิด ประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งด้านการศึกษา หรือด้านดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่ดี ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ดังนั้น การพูดจึงมีบทบาทสำคัญ ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า วิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารที่จะนำมาใช้ในการวิจัยมี ดังนี้

3.1 ความหมายของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาความหมายของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า (2565, น. 17 - 18) กล่าวถึงความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ขบวนการในการการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการใช้ ภาษาแบบเป็นธรรมชาติและให้ความสำคัญกับความถูกต้องในการใช้ภาษา

กรกช ฉวีวรรณชล (2565, น. 29 - 30) กล่าวถึงความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) หมายถึง การสอนภาษาที่เน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนเป็นหลัก ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้

จุฑาธรา ไชยวัฒนกุลกิจ (2565, น. 12) กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวนักเรียน ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกในสิ่งที่ตนต้องการ โดยผู้สอนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของนักเรียนโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) หมายถึง วิธีการสอนภาษาที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริงแทนการให้ความสำคัญกับการเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์หรือคำศัพท์เท่านั้น ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน โดยจัดลำดับการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน สามารถเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านจับใจความ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง

3.2 ลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

พรสวรรค์ สืบอ (2550, น. 24) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ในการเรียนการสอน จะต้องคำนึงถึงความหมายและบริบทของสิ่งที่จะสอน

2. ผู้สอนจะต้องพยายามให้ผู้เรียนเกิดการสื่อสาร หากผู้เรียนมีความพยายามที่จะสื่อสารในการเรียนการสอนภาษาก็จะได้ผลดีที่สุด

3. ผู้สอนควรต้องเรียนลำดับเนื้อหาก่อนที่จะนำมาสอน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับเนื้อหา บทเรียน หรือ หน้าที่ภาษา หรือสิ่งที่ผู้เรียนให้ความสนใจ

4. เมื่อครูผู้สอนเห็นว่าเหมาะสมกับการนำมาใช้ในการเรียนการสอน ก็สามารถใช้ภาษาแม่หรือการแปลภาษาได้

5. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนตามความสนใจหรือความชอบของผู้เรียน

6. เป้าหมายของการเรียนการสอนคือความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ โดยใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามบริบท

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น.132) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการนำภาษาไปใช้ได้จริง (Use) มากกว่าหลักการใช้ภาษา (Usage) เพื่อที่จะให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) แต่อย่างไรก็ตามจะไม่ทิ้งความถูกต้องของไวยากรณ์

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ ในรูปแบบบูรณาการ เพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาในการติดต่อสื่อสารกัน

3. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนภาษาเป็นสำคัญ

4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการสอนที่เป็นหน้าที่ทางภาษา (functions) มากกว่าการสอนรูปแบบของภาษา (forms)

5. กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาควรต้องเป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารได้จริง เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น จะต้องมิลักษณะเหมือนเหมือนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, น. 108 อ้างอิงใน ฌภัทร นรชาญ, 2565, น. 27) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนทราบที่กำลังทำอะไรและทำเพื่ออะไร ครูผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีความหมายกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนสามารถทำบางอย่างได้หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจบลงแล้ว เช่น ทักษะการอ่าน เมื่อผู้เรียนเรียนไปแล้ว สามารถอ่านคำแนะนำในสิ่งต่าง ๆ ได้

2. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการบูรณาการให้เข้ากับชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีกว่าการสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ซึ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้หลายทักษะควบคู่กัน และอาจต้องใช้อวัยวะภาษามาประกอบด้วย

3. ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมควรจะเป็นรูปแบบกิจกรรมที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน และในกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งผู้เรียนควรได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนต่าง ๆ ไปด้วยเช่นกัน

4. ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ โดยตัวอย่างกิจกรรม เช่น เกม การแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวการใช้ภาษา โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นการใช้ภาษามากกว่าหลักการใช้ภาษา ซึ่งครูผู้สอนไม่ควรแก้ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ภาษาของนักเรียนทุกครั้ง แต่ควรแก้ในส่วนที่การสื่อสารเกิดความผิดพลาด หากครูแก้ทุกข้อผิดพลาดของผู้เรียน ผู้เรียนจะขาดความมั่นใจ ไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรม และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรต้องเน้นไปที่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความถูกต้องของภาษาก็ควรคำนึงถึงเช่นเดียวกัน

สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งเน้นในการนำเอาภาษาไปใช้จริงมากกว่าหลักการใช้ภาษา ซึ่งมุ่งเน้นการสอนหน้าที่ทางภาษามากกว่าการสอนรูปแบบทางภาษา ซึ่งเป็นการสอนภาษาที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาโดยการทำกิจกรรมที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน และผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมตามสถานการณ์ เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษามากที่สุดผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดความพยายามในการใช้ภาษาในการสื่อสารและใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วตามบริบท

3.3 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีหลักการสำคัญอยู่หลายประการด้วยกัน มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

Nunan (1989, น. 80 – 81 อ้างอิงใน สันทนา สุธาจารย์, 2557, น. 70) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ การจัดกิจกรรมจึงต้องให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในภาษาเป้าหมาย

2) เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม จะต้องเป็นตามสภาพจริง และช่วยให้เกิดการสื่อสาร เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียน

3) กิจกรรมและภาษาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม จะต้องมีความหมายสำหรับผู้เรียน จึงควรเป็นแบบเน้นกิจกรรมภาษา (Task-Based)

4) เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในภาษานั้น ๆ และต้องให้รู้ถึงกระบวนการเรียนรู้ด้วย

5) เล่นให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษาของผู้เรียนเอง

6) ให้การเรียนรู้ในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กันกับการใช้ภาษาหรือการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนของผู้เรียน

วณิชชา ราชโยธา (2559, น. 27) กล่าวถึง หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผู้สอนเป็นที่ปรึกษาในการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคลมีความคล่องแคล่ว และสามารถพัฒนาวิธีการสื่อความหมายกับเจ้าของภาษา

กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า (2565, น. 35) กล่าวถึง หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสถานการณ์จริง โดยผู้สอนจัดกิจกรรมภาษาให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้าง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

สรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวทางในการสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมตามบทบาทและสถานการณ์ที่ต้องการใช้ภาษานั้น ๆ หลักการเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน

3.4 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษากิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

เฉลิม ทองนวล (2554, น. 5-6) ได้เสนอกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การใช้สื่อซึ่งเป็นของจริง (authentic materials) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ ควรเป็นสื่อที่นำมาจากภาษาที่ใช้จริง

2. การเรียงประโยคที่จัดวางอย่างสับสน (scrambled sentences) กิจกรรมนี้ฝึกให้ผู้เรียนรู้เกี่ยวกับ Cohesion และ Coherence โดยเรียนรู้ว่าประโยคต่าง ๆ เชื่อมต่อกันได้อย่างไร อาจให้ผู้เรียนเรียบเรียงประโยคในบทสนทนาใหม่ให้ถูกต้อง

3. เกมทางภาษา (language games) การนำเกมมาใช้ในการจัดกิจกรรม นอกจากผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้ว ยังได้ฝึกการใช้ภาษาเป็นอย่างดี

4. ภาพชุดเรื่องราว (picture strip story) โดยใช้เป็นลักษณะภาพเพื่อเรียบเรียงเรื่องราว และข้อมูลที่หายไป ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดและทำงานร่วมกัน

5. บทบาทสมมติ (role-play) ผู้เรียนมีโอกาสฝึกบทสนทนาสื่อสาร โดยผู้สอนกำหนดบทบาทของผู้เรียนแต่ละคนและสิ่งที่จะพูดผู้เรียนต้องคิดเอง

Savignon (1983, น. 2-9 อ้างอิงใน ทิพากร สุขชูศรี, 2560, น. 39) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้ กิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง และเป็นธรรมชาติ เช่น การใช้บทบาทสมมติ การอภิปราย การเล่นเกม เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม และใช้ภาษาจริงในชั้นเรียน แต่กิจกรรมทุกกิจกรรมไม่ว่าจะเหมาะกับผู้เรียนทุกคน ผู้เรียนบางคนที่มีความสามารถในการแสดง จะชอบแสดงบทบาทสมมติ ครูจะต้องส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างบทบาทตัวละครด้วยตนเอง ผู้เรียนบางคนอาจชอบการอภิปรายกลุ่มเล็ก ๆ ไม่ต้องการถูกบังคับให้พูด การจัดกิจกรรมควรจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลมากที่สุด

Larsen-freeman (2000 อ้างอิงใน Rawan Sulaiman Allazzam, 2561, น. 5) ได้เสนอกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ช่องว่างข้อมูล (Information gap) หมายถึง กิจกรรมที่คน 2 คนขึ้นไป ซึ่งมีข้อมูลที่แตกต่างกัน และจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการโต้ตอบเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือความเข้าใจที่สมบูรณ์
2. ข้อมูลทางเลือก (Choices) หมายถึง ผู้พูดมีทางเลือกในสิ่งที่ตนเองจะพูด โดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ดังนั้น กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงไม่ควรถูกควบคุมอย่างเข้มงวด เพื่อให้ผู้เรียนพูดได้อย่างอิสระ และพูดในสิ่งที่ตนเองต้องการจะพูด
3. การให้คำติชม (Feedback) หมายถึง ผู้ฟังสามารถให้ข้อเสนอแนะให้กับผู้พูดได้ ซึ่งผู้เรียนจะได้รับโอกาสในการประเมินว่าดีหรือไม่ จุดประสงค์ของผู้พูดจะประสบความสำเร็จตามข้อมูลที่ตนเองได้รับจากผู้ฟัง

จากกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมตามวัตถุประสงค์และสถานการณ์อย่างหลากหลาย ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทโดยตรงในการทำกิจกรรมเกือบทั้งหมด ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้แนะนำ วางแผน และดำเนินการในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนในครั้งนั้น

3.5 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น. 132) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

- 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มักเริ่มจากทักษะในการรับสาร คือ การฟังหรือการอ่าน โดยครูจะนำเสนอเนื้อหาซึ่งมีบทบาท หรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย โดยใช้ภาพการเล่าเรื่อง

ให้ฟัง หรือการอ่านให้ฟัง เนื้อหาที่สอนนั้นควรมีทั้งคำศัพท์ และโครงสร้างที่เคยเรียนมาแล้ว และเนื้อหาที่จะนำเสนอใหม่แก่นักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่เรียนได้ จากนั้น ครูจะกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถาม ซึ่งไม่ได้เจาะจงรายละเอียดของเรื่องราวมากนัก เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนแล้ว จึงนำเสนอคำศัพท์ใหม่ด้วยบัตรคำ รูปภาพของจริง และนำเสนอโครงสร้างด้วยแถบประโยค

2) ขั้นการฝึก (Practice) ครูเป็นผู้นำการฝึก โดยเน้นความถูกต้องของเนื้อหาภาษาเป็นสำคัญ เพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ การฝึกในขั้นตอนนี้ จะเป็นการฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง หรือการฝึกแบบควบคุมซึ่งครูต้องพยายามให้นักเรียนได้ฝึก อย่างทั่วถึงทั้งชั้น อาจให้ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก เป็นคู่หรือฝึกเดี่ยว แต่ต้องมีข้อมูลย้อนกลับ ให้นักเรียนได้ทราบว่า การออกเสียง ความเข้าใจการตอบคำถามของนักเรียนนั้น ประสบความสำเร็จ หรือไม่อย่างไร และต้องมีการปรับปรุงแก้ไขส่วนใดบ้าง ในขั้นตอนนี้ครูอาจมีกิจกรรมช่วยฝึก ความพร้อมอุปกรณ์การสอนเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด

3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ครูสามารถทำได้โดยการ กำหนดสถานการณ์ในการใช้ภาษาขึ้นใหม่แก่นักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ที่ได้จากการฝึกแบบควบคุมตามขั้นตอนที่ 2 มาประยุกต์ใช้ให้เหมือนกับลักษณะ ของการใช้ภาษาสื่อสารจริง ขั้นตอนนี้ถือว่าสำคัญมากเนื่องจากนักเรียนจะได้ใช้ความสามารถ ในการถ่ายโอนความรู้จากสิ่งที่ได้ศึกษามาแล้วสู่สิ่งที่ต้องการสื่อสาร ให้นักเรียนเกิดความต้องการ หรืออยากที่จะสื่อสารหาข้อมูลที่ตนเองยังไม่ทราบ โดยมีทางเลือกที่จะสื่อสารด้วยเนื้อหา หรือรูปแบบ ภาษาที่พิจารณาแล้วว่าจะมีความเหมาะสม และในการฝึกภาษาต้องมีข้อมูล ย้อนกลับให้นักเรียน ได้ทราบผลการปฏิบัติหรือผลการเรียนรู้ของนักเรียนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, น. 1 - 2) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ครูผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาที่เชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหา โครงสร้างภาษา ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาและเป็นแบบอย่างที่ต้องการ

3. ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหา ซึ่งอาจจะมีการฝึกเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ในขั้นนี้จะเป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาด การใช้ภาษาของผู้เรียน

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่นำประโยคที่ฝึกมาแล้ว มาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสุขสนาน ผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ หากผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษา หลังจากการทำกิจกรรมเสร็จสิ้น

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563, น. 24) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) เป็นขั้นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ หรืออาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจ ผู้เรียนจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายรูปแบบภาษา การใช้ภาษา การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการเรียนรู้อมาฝึกปฏิบัติ ตามรูปแบบและความถูกต้องของภาษา

4. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียน และฝึกเป็นการนำภาษาไปใช้จริงในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงในชั้นเรียน

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ตารางการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร			
แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558)	กระทรวงศึกษาธิการ (2559)	ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563)	สรุปการสังเคราะห์ขั้นตอน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ขั้นตอนการสอน ภาษาเพื่อ การสื่อสาร มีดังนี้	ขั้นตอนการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้ 1. ขั้นนำเข้าสู่ บทเรียน (Warm up)	ขั้นตอนการสอน ภาษาเพื่อ การสื่อสาร มีดังนี้ 1. ขั้นนำเข้าสู่ บทเรียน (Lead in)	ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร สรุปโดยผู้วิจัย มีขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in)

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร			
แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558)	กระทรวงศึกษาธิการ (2559)	ธีรพันธ์ ศรีวิทัศน์ (2563)	สรุปการสังเคราะห์ขั้นตอน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
1. ช้่นนำเสน เนื้อหา (Presentation)	2. ช้่นนำเสนเนื้อหา (Presentation)	2. ช้่นนำเสน (Presentation)	2. ช้่นการนำเสนเนื้อหา (Presentation)
2. ช้่นการฝึก (Practice)	3. ช้่นฝึก (Practice)	3. ช้่นฝึกปฏิบัติ (Practice)	3. ช้่นการฝึก (Practice) โดยมี การฝึก 1) การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) 2) การฝึกทีละคน
3. ช้่นการใช้ ภาษาเพื่อ การสื่อสาร (Production)	4. ช้่นการใช้ภาษา (Production)	4. ช้่นนำไปใช้ (Production)	4. ช้่นนำภาษาไปใช้ (Production)
	5. ช้่นสรุป (Wrap up)		5. ช้่นสรุป (Sum up)

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยทั้ง 3 ท่าน ได้กล่าวมา มีความคล้ายกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์มาเป็นขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้น โดยการใช้รูปภาพ การเล่าเรื่อง นิทาน หรือการพูดคุย เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว และเพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้เนื้อหาใหม่

2. ช้่นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นหนึ่งในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้กับผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ ผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของภาษาและรูปแบบของภาษาที่ใช้กันจริงในชีวิตประจำวันพร้อมทั้งวิธีการใช้ภาษา เช่น การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนรู้ใหม่จากขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยการฝึกในลักษณะต่าง ๆ เช่น

1) การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) เป็นการฝึกโดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยการฝึกทั้งชั้น ฝึกเป็นคู่ ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่และฝึกเป็นกลุ่มย่อย

2) การฝึกทีละคน ในขณะที่กำลังฝึกนั้น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนที่เหลือมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน และกัน นอกจากนี้ผู้สอนควรต้องชื่นชมและให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงการใช้ภาษาของตนนั้นถูกต้องหรือไม่

4. ขั้นนำภาษาไปใช้ (Production) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนและฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความว่องไวและความสนุกสนาน นอกจากนี้ผู้สอนยังเป็นผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือ หากผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษา หลังจากการทำกิจกรรมสิ้นสุดลง

5. ขั้นสรุป (Sum up) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วในแต่ละบทเรียน

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์ และคณะ (2564) ทำการศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรกช ฉวีวรรณชล (2565) ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และ 2) ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัด กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 28 คน ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2564 โรงเรียนหนอง รีมงคลสุขสวัสดิ์ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD แบบประเมินทักษะการฟัง ภาษาจีน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน และแบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อ การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด

ณภัทร นรชาญ (2566) ทำการศึกษา เรื่อง ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออก เสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ร้อยละ 65 3) เพื่อศึกษาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core และ 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core กับเกณฑ์ ร้อยละ 65 กลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวน 19 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

หรือร้อยละ 78.23 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียง ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน หรือร้อยละ 77.50 และ 4) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) สรุปได้ว่า เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและมีความรู้ในการสื่อสาร โดยการใช้เนื้อหาที่มีลักษณะที่เหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรม ในการฝึก ด้ายการฝึกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การสัมภาษณ์ การเล่นเกม เป็นต้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม มีความมั่นใจในการใช้ ภาษามากขึ้น ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือกันและกัน โดยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ชี้นำเข้าสู่ บทเรียน 2) ชี้นำการนำเสนอเนื้อหา 3) ชี้นำการฝึก และ 4) ชี้นำการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ผู้วิจัยพบว่า ความพึงพอใจ มีองค์ประกอบที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยเรื่อง แบบเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

จิตตินันท์ สุวรรณภาพ (2564, น. 37) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกพอใจ สบายใจ ความชอบ หรือไม่ชอบ ของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจาก การที่บุคคลนั้นได้รับตอบสนองความต้องการทางด้านวัตถุและจิตใจ เป็นไปตามเป้าหมาย ที่ตนต้องการ

อภิรักษ์ บุญนะ (2565, น. 45) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ สุขใจ สบายใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ไปในทางบวก ความพึงพอใจ จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้น ๆ สามารถทำในสิ่งที่ต้องการ ได้รับในสิ่งที่ต้องการ บรรลุตามเป้าหมาย ที่ได้วางไว้สำเร็จ

วุฒิชัย คำภีระยศ (2565, น. 70) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อบุคคล หน่วยงาน และหน่วยงาน สิ่งที่ยื่นชอบ ทำให้เป็นสุขเกิดแรงจูงใจและกำลังใจที่ดี มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานและสิ่งที่ลงมือทำ เกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ดำเนินการไปด้วย ความราบรื่นเรียบร้อย

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การรู้สึกถึงความพอใจกับสถานการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความสุข ความพึงพอใจมักจะเกิดขึ้นเมื่อความคาดหวังหรือความต้องการของบุคคลนั้น ๆ ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสมและเพียงพอต่อสิ่งที่เกิดขึ้นหรือเป็นไปในทางที่ถูกใจ

4.2 การวัดความพึงพอใจ

อภัยพร สิลารักษ์ (2562, น. 60) กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะประเมินโดยแยกองค์ประกอบมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดค่าเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาเนื้อหา 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

จิตตินันท์ สุวรรณภาพ (2564, น. 38) กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึก

อภิรักษ์ บุญนะ (2565, น. 47) กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดและการประเมินผลความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การวัดจากการสังเกต การวัดจากการสัมภาษณ์ การวัดจากการสอบถาม การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น หรือจะการใช้แบบสำรวจความรู้สึกก็สามารถทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้วัดที่จะวัดและประเมินผลที่ต้องเลือกวิธีการวัดความพึงพอใจให้เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลในการวัดที่ถูกต้องตามความต้องการของผู้วัดและประเมิน

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจ สามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนหรือบุคคลที่มีต่อองค์กร บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การวัดจากการสัมภาษณ์ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบสำรวจสะท้อนถึงความรู้สึก หรือการสอบถาม ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้วัดและประเมินผล เพื่อให้รับผลในการวัดที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของผู้วัดนั้น จึงควรต้องเลือกวิธีการวัดความพึงใจให้เหมาะสม

4.3 ประโยชน์ของความพึงพอใจ

สมชาย บุญสุน (2554, น. 53) กล่าวถึงประโยชน์ของความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่า หากผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในการทำงาน การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไป

ตามที่วางไว้ ในการจัดการเรียนการสอนก็เช่นกัน หากผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกภูมิใจในตนเอง และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

อุษา มุลแก้ว (2564, น. 35) กล่าวถึงประโยชน์ของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนมีความสำคัญต่อครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมาก เมื่อผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนจะก่อให้เกิดผลดังนี้คือ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียน ก่อให้เกิดผลการเห็นคุณค่าของการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน และส่งผลให้ความสำเร็จทางการเรียนสูงขึ้น

จิตตินันท์ สุวรรณภาพ (2564, น. 39) กล่าวถึงประโยชน์ของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียน มีความสำคัญต่อครูผู้สอนและนักเรียนเป็นอย่างมาก เมื่อผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานกับการเรียนจะก่อให้เกิดผลดังนี้ คือ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียน ก่อให้เกิดผลการเห็นคุณค่าของการเรียน ย่อมรู้สึกชอบทำให้มีความสุขในการเรียน และเต็มใจที่จะเรียนให้ประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ และส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากการศึกษาประโยชน์ของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนการสอนมีความจำเป็นและสำคัญต่อครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกชื่นชอบ ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ในการเรียนก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจและความสนุกสนานกับการเรียนเท่านั้น ความพึงพอใจจะก่อให้เกิดเห็นถึงคุณค่าของการเรียน มีความสุขในการเรียน และส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

ภาวิณี ภูมิเอี่ยม (2558) ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสีแยกเขาหิน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.56) และนำไปทดสอบกับนักเรียนจำนวน 15 คน มีประสิทธิภาพ 80.41/81.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

80/80 2) นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทหรือกรองประเภท กาพย์ยานี 11 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) นักเรียน มีความพึงพอใจที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.51)

Ohnmar Aung (2559) ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยต่างประเทศอย่างกึ่ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเมียนมา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาเมียนมาที่เรียน ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักศึกษาเมียนมาที่มีต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือก แบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย สำหรับ นักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาที่พัฒนาขึ้น 1.1) รูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นแบบมัลติมีเดีย ประกอบด้วย 6 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนเนื้อหาเรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย จำนวน 10 หน่วย 2) ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ส่วนเชื่อมโยงข้อมูลแบบปฏิสัมพันธ์ 4) ส่วนกราฟ และภาพ 5) ส่วนเสียงบรรยายและเสียงดนตรี 6) คู่มือการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะ และสระภาษาไทย 1.2) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทย มีคุณภาพ ในภาพรวมด้านเนื้อหาอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.32) และมีคุณภาพในภาพรวม ด้านการออกแบบอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.31) 2) นักศึกษาเมียนมา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่อง พญูชนะและสระภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) นักศึกษาเมียนมา มีความพึงพอใจต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พญูชนะ และสระภาษาไทยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.= 0.61)

ทรงภพ ขุนมธูรส และกาญจนา วิชญาปกรณ์ (2564) ทำการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของ นิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้วิจัยเป็นฐาน ในรายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอน วรรณกรรมไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยการวิจัยเป็นฐานในรายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทย 2) ศึกษาความพึงพอใจ ของนิสิตที่มีต่อผู้สอนในรายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทย กลุ่มเป้าหมาย คือ นิสิต

ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มีความพึงพอใจโดยรวม ในการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้วิจัยเป็นฐานในรายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.42) และ 2) นิสิตมีความพึงพอใจต่อผู้สอนในรายวิชา ทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.49) สะท้อนให้เห็นว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้วิจัยเป็นฐานของผู้สอน อันเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความจำเป็น และความสำคัญต่อครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะสามารถ นำข้อมูลที่ได้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้หลายด้าน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมา ที่มีต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับ ผู้เรียนชาวเมียนมา โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียน การสอนแก่ผู้เรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate ณ สถาบันสอนภาษาไทย Famous Thai Language Center Mandalay ประเทศเมียนมา

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก (Lottery)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวกับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร คำศัพท์ รูปแบบประโยค ไวยากรณ์ การสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยมีบทเรียนจำนวน 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 ครอบครัวของผม	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 2 การบอกวัน เวลา และสถานที่	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 3 การเดินทางในประเทศไทย	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 4 เทศกาลในประเทศไทย	จำนวน 3 ชั่วโมง

บทที่ 5 อาหารไทย

จำนวน 3 ชั่วโมง

บทที่ 6 การซื้อสินค้า

จำนวน 3 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันก่อน และหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

1. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ขั้นตอนในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่ามีหลากหลายวิธี แต่วิธีที่เหมาะสมกับการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือ โครงสร้างการพัฒนาระบบการสอน ADDIE Model ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาด้วยหลักการพัฒนาจากโครงสร้างการพัฒนาระบบการสอน The Third Dimension of ADDIE (Michale Tomas, Marion Mitchell, and Roberto Joseph, 2001, pp. 40 - 44 อ้างอิงใน Khin Thida Soe, 2559, pp. 55 - 62) โดยมีลำดับขั้นตอนการพัฒนาแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis)
2. ขั้นการออกแบบ (Design)
3. ขั้นการสร้างและพัฒนา (Development)
4. ขั้นการนำไปทดลองใช้ (Implementation)
5. ขั้นการประเมินผล (Evaluation)

1. ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis)

ในขั้นตอนการวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหา พบว่า ผู้เรียนชาวเมียนมามีปัญหาเกี่ยวกับการพูด เพราะผู้เรียนไม่ได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นส่วนมาก ไม่ค่อยมีการฝึกพูดสื่อสารกับคนไทย ในขณะที่ฟังคนไทยพูด ผู้เรียนคิดว่าฟังไม่ทัน และไม่เข้าใจ และผู้เรียนวิตกกังวลว่าตนเองจะพูดไม่ชัด มีความวิตกกังวลว่าจะสื่อสารกับคนไทยไม่เข้าใจและไม่ตรงประเด็น เนื้อหาในหนังสือเรียน ระดับชั้น Intermediate นั้นเน้นที่คำศัพท์เป็นส่วนมาก หนังสือเรียนไม่มีรูปภาพ ไม่มีการฟัง กิจกรรม และแบบฝึก ผู้เรียนเข้าใจและจำเพียงแต่คำศัพท์ได้ ผู้เรียนไม่ค่อยได้ทำกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีทักษะการฟังและการพูด เพราะเช่นนั้น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นแนวทางที่ดีและตอบสนองปัญหาดังกล่าวได้

2. วิเคราะห์หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับชั้น Intermediate ของสถาบันการสอนภาษาไทย Famous Thai Language Center พบว่า หลักสูตรมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามเนื้อหาของแต่ละระดับชั้น และต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ วลี บทสนทนา การพูดที่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน และแบบฝึกหัดตอบคำถามท้ายบทเรียนประกอบไปด้วยเนื้อหาบทเรียนทั้งสิ้น 12 บท กล่าวถึงเรื่องการเดินทางในประเทศไทย ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และเรื่องน่าสนใจในประเทศไทย ซึ่งเนื้อหาแต่ละบทเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา และผู้ที่สนใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างบทเรียนทั้งสิ้น 6 บท ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ประจำบทเรียนที่มีรูปภาพประกอบ บทการฟังการเล่าเรื่อง บทการฟังสนทนา และโครงสร้างประโยคที่พบบ่อยในการพูด ส่วนแบบฝึกหัดผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ตอน คือแบบฝึกหัดตอนที่ 1 ตอบคำถามเรื่องที่ได้ฟังจากบทการฟังการเล่าเรื่อง แบบฝึกหัดตอนที่ 2 ฝึกพูดเรียงประโยค และแบบฝึกหัดตอนที่ 3 ฝึกพูดตามโครงสร้างประโยคที่พบบ่อยในการพูด และแบ่งเนื้อหาบทเรียนทั้งสิ้น 6 บท (ภาคผนวก, น. 175 - 258) ได้แก่

บทที่ 1 ครอบครัวของผม

บทที่ 2 การบอกวัน เวลา และสถานที่

บทที่ 3 การเดินทางในประเทศไทย

บทที่ 4 เทศกาลในประเทศไทย

บทที่ 5 อาหารไทย

บทที่ 6 การซื้อสินค้า

3. วิเคราะห์กลยุทธ์การเรียนรู้อาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการพูดจากเอกสารต่าง ๆ เนื่องจากผู้เรียนชาวเมียนมาประสบปัญหาในการเรียนรู้ที่ไม่ได้ผ่านทักษะความสามารถ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และพบว่า ผู้เรียนชาวเมียนมาควรได้รับการฝึกความสามารถด้านการพูดให้มากขึ้นในระหว่างที่เรียน ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

4. วิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเลือกเนื้อหาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่องการพูดจากหนังสือ เอกสารต่าง ๆ และกำหนดหัวข้อการสอนที่จะจัดทำเป็นเนื้อหาในบทเรียนได้แก่

บทที่ 1 ครอบครัวของผม	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 2 การบอกวัน เวลา และสถานที่	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 3 การเดินทางในประเทศไทย	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 4 เทศกาลในประเทศไทย	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 5 อาหารไทย	จำนวน 3 ชั่วโมง
บทที่ 6 การซื้อสินค้า	จำนวน 3 ชั่วโมง

5. วิเคราะห์ผู้เรียนจากการสอบถามผู้เรียน พบว่า 1) ผู้เรียนชาวเมียนมาอยู่ในช่วงวัย 18-50 ปี 2) ความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมายังไม่สามารถพูดประโยคที่ซับซ้อนได้ 3) ผู้เรียนชาวเมียนมายังไม่สามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์และบริบท 4) ผู้เรียนชาวเมียนมายังไม่สามารถใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามบริบทของเนื้อหา และ 5) ผู้เรียนชาวเมียนมาสามารถใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อเรียนรู้ด้วยตนเองได้

6. วิเคราะห์การผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ควรมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) อักษร (Text) 2) ภาพนิ่ง (Still Images) 3) เสียง (Sound) 4) ภาพวิดีโอ (Video) และ 5) การทำกิจกรรม (Activities) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสุข และจำเนื้อหาได้ง่าย ไม่เบื่อหน่ายในขณะที่กำลังเรียน

7. วิเคราะห์ทรัพยากรและความเป็นไปได้รวมทั้งขั้นตอนการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จากเอกสารการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในขั้นตอนการวิเคราะห์นี้ สามารถวิเคราะห์และกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรมและเนื้อหาตามขั้นตอน ดังนี้

7.1 เลือกเนื้อหาบทเรียน

7.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์

7.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การพูดเพื่อการสื่อสาร

7.4 วางแผนภาพการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

2. ขั้นตอนการออกแบบ (Design)

ในขั้นตอนการออกแบบนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำผลการวิเคราะห์มาทำการคัดเลือกเนื้อหาจากเอกสาร ตำราที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2.2 การพัฒนาโครงสร้างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยมีโครงสร้าง ดังนี้

- 2.2.1 หน้าปก
- 2.2.2 คำนำ
- 2.2.3 สารบัญ
- 2.2.4 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 2.2.5 แผนการจัดการเรียนการสอนแต่ละบทเรียน
- 2.2.6 เนื้อหาบทเรียน
- 2.2.7 แบบฝึกหัดหลังเรียน
- 2.2.8 ภาพนิ่ง
- 2.2.9 เสียงประกอบการบรรยาย
- 2.2.10 แบบทดสอบหลังเรียน
- 2.2.11 เฉลยแบบฝึกหัด
- 2.2.12 ผู้จัดทำ
- 2.2.13 บรรณานุกรม

3. ขั้นตอนการสร้างและพัฒนา (Development)

ในขั้นตอนการสร้างและพัฒนานี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทำการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้โปรแกรมระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ โปรแกรมตกแต่งภาพ โปรแกรมสร้างแบบเรียนอิเล็กทรอนิกส์ โปรแกรมตัดต่อภาพวิดีโอ และโปรแกรมตัดต่อเสียงตามที่ได้ออกแบบไว้

3.2 นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมด้วยแบบประเมินความเหมาะสม

ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยผู้เชี่ยวชาญ
มีคุณสมบัติ ดังนี้

3.2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จะต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป
ในสาขาวิชาภาษาไทยหรือเป็นผู้มีประสบการณ์การสอน มีประสบการณ์ในการสอน
ในสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันการศึกษาด้านภาษาไทย เช่น โรงเรียนสอนภาษา หรือเกี่ยวข้องกับ
การศึกษาด้านวิชาภาษาไทย หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
มาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 3 ท่าน

3.2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรม

ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรม จะต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาในสาขาเทคโนโลยี
ทางการศึกษา ระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโท มีประสบการณ์ในการสอนในสถาบันอุดมศึกษา
หรือตำแหน่งทางวิชาการและเกี่ยวข้องกับสื่อและนวัตกรรม จะต้องเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์
ในการพัฒนาด้านสื่อและนวัตกรรม หรือการวิจัยทางด้านแบบเรียนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 2 ท่าน
รวมจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้น 5 ท่าน โดยผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
ผลการประเมินพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.24) (ภาคผนวก,
น. 137 - 139)

3.3 นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับ
วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญ แนะนำให้แก้ไข
ภาษาที่ใช้ ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง แก้ไขคำถูกผิด
แก้ไขการเขียนบรรณานุกรม และเสนอแนะให้นำบทเรียนโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูดมาไว้
ข้างหน้าแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ของทุก ๆ บท รวมทั้งการปรับสีพื้นหลังของหนังสือ
อิเล็กทรอนิกส์ให้สดใสและน่าสนใจยิ่งขึ้น

3.4 นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันการพูด
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาไปทดลองใช้กับกลุ่ม
ตัวอย่าง

4. ขั้นการนำไปทดลองใช้ (Implementation)

ขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ซึ่งผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญว่า มีความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนภาษาไทยชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate ห้องเรียน จำนวน 30 คน

5. ขั้นการประเมินผล (Evaluation)

ในการประเมินหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา หลังจากผ่านขั้นการนำไปทดลองใช้แล้ว ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์และศึกษาการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

5.1 ประเมินหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

5.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คะแนนจากการนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนนำมาจำแนกตามระดับความสามารถของผู้เรียน ด้ายการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วแปลค่าตามเกณฑ์

5.3 วิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมา ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลค่าตามเกณฑ์

1.1 ดำเนินการสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยโปรแกรม Canva และ Publuu Flipbooks ที่ผู้วิจัยเลือกใช้

1.2 นำบทเรียนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรม เพื่อประเมินหาความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผลการประเมินพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.24) (ภาคผนวก, น. 137 - 139) และแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.3 ปรับปรุงแก้ไขหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้แก้ไขภาษาที่ใช้ ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง แก้ไขคำถูกผิด แก้ไขการเขียนบรรณานุกรม และเสนอแนะให้นำบทเรียนโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด

มาไว้ข้างหน้าแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ของทุก ๆ บท รวมทั้งการปรับสีพื้นหลังของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้สดใสและน่าสนใจยิ่งขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เรียนชาวเมียนมาที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง แบบ 1:1 จำนวน 3 คน และแบบ 1:10 จำนวน 9 คน ตามระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อหาข้อบกพร่องในการใช้ภาษา การทำกิจกรรม และความเหมาะสมของระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

1.4 นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมแล้วมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้น Intermediate แบบ 1:10 จำนวน 30 คน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น. 11 - 12) เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยการใช้สูตร (E_1/E_2) ให้ได้ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา

เมื่อพิจารณาข้อมูล 75 ตัวแรกและ 75 ตัวหลัง ถ้าได้เกณฑ์ 75/75 ถือว่าเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา แต่ถ้าไม่ถึงเกณฑ์ 75/75 ถือว่าไม่สมบูรณ์จะต้องปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปทดลองใช้กับผู้เรียนชาวเมียนมาแล้ว พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 80.02/78.15 (ภาคผนวก, น. 164 - 165) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมามีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแบบเรียน หรือตำราที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้แก่ชาวต่างประเทศ เพื่อนำมาออกแบบบทเรียน ระดับชั้น Intermediate สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

2. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถด้านการพูดของผู้เรียนชาวเมียนมา

3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาจำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ได้แก่

แผนที่ 1	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ครอบครัวของผม
แผนที่ 2	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่
แผนที่ 3	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย
แผนที่ 4	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย
แผนที่ 5	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง อาหารไทย
แผนที่ 6	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การซื้อสินค้า

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา และตรวจสอบ ก่อนที่จะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพ

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรม เพื่อประเมินความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมา หาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การสให้คะแนนเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบประเมินของ Likert

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้การแปลผลของค่าที่วัดมี ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00– 1.50	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

พบว่า ผลรวมการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีความเหมาะสม โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับ มาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.36) (ภาคผนวก, น. 140 - 160)

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate แบบ 1:1 จำนวน 3 คน และแบบ 1:10 จำนวน 9 คน ตามระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา เนื้อหา และเวลาในการทำกิจกรรม พบว่าการทำกิจกรรมในการเรียนการสอนผ่านไปด้วยดี ผู้วิจัยสามารถดำเนินการในการทำกิจกรรมตามแผน และเวลาที่กำหนดได้อย่างครบถ้วน

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมแล้ว มาปรับปรุงแก้ไข และไปใช้กับผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate แบบ 1:100 จำนวน 30 คน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น. 11 - 12)

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด

ในขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา กำหนดรูปแบบของการวัด และเกณฑ์การประเมิน (Rubric Score) ให้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา จำนวน 2 ชุด สำหรับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา เกณฑ์การให้คะแนน และรูปแบบของคำถาม

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญสื่อและนวัตกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้แก้ไขการใช้คำอธิบายระดับคะแนนของเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดให้ชัดเจน และตรงตามวัตถุประสงค์มากขึ้น หลังจากนั้นนำแบบทดสอบมาตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของแบบทดสอบ โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหาค่าดัชนี IOC โดยให้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เกณฑ์การพิจารณา มี ดังนี้

ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสม

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสม

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เหมาะสม

เมื่อนำแบบทดสอบไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC แล้ว พบว่า แบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 – 1.00 (ภาคผนวก, น. 161) ซึ่งถือว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมาใช้ได้ทุกข้อ และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้ถูกต้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อให้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมามีความถูกต้องสมบูรณ์ มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลอง ผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Advance จำนวน 9 คน ที่เคยเรียนหัวข้อบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาแล้ว เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ภาคผนวก, น. 162)

6. นำผลคะแนนการทดสอบของกลุ่มทดลองผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Advance มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20–0.80 และพิจารณาจากเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมา ผ่านเกณฑ์มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.575 – 0.675 (ภาคผนวก, น. 162) ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.35 (ภาคผนวก, น. 162) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.825 (ภาคผนวก, น. 162)

7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาที่ปรับปรุงเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 2 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันแบบปฏิบัติ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น ครบถ้วนสมบูรณ์	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วนและ สมบูรณ์ 1 – 2 จุด	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ แต่ยังไม่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น 3 – 4 จุด	พูดสื่อสารไม่เข้าใจ ไม่ถูกต้อง ไม่ตรง ประเด็นมากกว่า 4 จุด
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ผิด 1 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด 2 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด มากกว่า 2 คำ และพูดสื่อสาร ไม่เข้าใจ
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง มีการใช้ คำเชื่อมที่ เหมาะสมใน การพูด และเว้น วรรคการพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่มีบาง ประโยคขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่ ขาดคำเชื่อมถึง 2 จุด และเว้น วรรคในการพูด ไม่ถูกต้อง 2 – 3 จุด	ใช้ประโยคผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้น วรรคในการพูด มากกว่า 3 จุด
4. ความ คล่องแคล่วใน การพูด	สามารถพูด ต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 – 2 จุด แต่ยังไม่ สามารถพูดให้ เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 – 4 จุด ไม่สั่นไหว แต่ยังไม่ ได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุด พูดเป็นเวลานาน จับใจความไม่ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ	พูดด้วยความ มั่นใจ	พูดด้วยความ ประหม่าใน	พูดด้วยความ ประหม่า และไม่	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่สบตาผู้ฟัง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
น้ำเสียง	มีการสบตาผู้ฟัง แสดงท่าทาง ประกอบอยู่ ตลอด และมี น้ำเสียงชัดเจน	บางครั้ง อาจไม่ สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมี ท่าทางประกอบ	สบตาผู้ฟัง 3-4 ครั้ง และมี ท่าทางประกอบ น้อย	และไม่มีท่าทาง ประกอบเลย

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวเมียนมา ที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนภาษาไทยชาวเมียนมา ที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และศึกษารูปแบบ แนวทางการวัดประเด็นข้อคำถาม

2. สร้างคำถามตามกรอบแนวคิดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ได้แบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ

3. กำหนดค่าคะแนนแบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบ Rating Scale จำนวน 15 ข้อ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) กำหนดระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ มากำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 100)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรม และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามเกณฑ์ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมา ที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 (ภาคผนวก, น. 170 - 172) ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขอย่างสมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง One - Group Pretest - Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550, น. 201) มีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตาราง 3 แสดงแบบแผนการวิจัย

การทดสอบก่อนเรียน		การจัดกิจกรรม		การทดสอบหลังเรียน
T ₁		X		T ₂
เมื่อ	T ₁	หมายถึง	การทำแบบทดสอบก่อนเรียน	
	X	หมายถึง	การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	
	T ₂	หมายถึง	การทำแบบทดสอบหลังเรียน	

ขั้นตอนการวิจัย

1. ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการวิจัย

2. ผู้วิจัยทำการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการ การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบ
3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งใช้เวลา 3 ชั่วโมง
4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูด ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับ ผู้เรียนชาวเมียนมา จำนวน 6 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง
5. ตรวจสอบให้คะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้
6. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งใช้เวลา 3 ชั่วโมง
7. ผู้วิจัยทำการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ แบบสอบถามความพึงพอใจ

ตาราง 4 แสดงกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

วันที่ / เดือน / ปี	กิจกรรม	เวลา
10 เมษายน 2567	ทำการทดสอบหลังเรียน (Pretest)	3 ชั่วโมง
11 เมษายน 2567	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทที่ 1 เรื่อง ครอบครัวของผม	3 ชั่วโมง
12 เมษายน 2567	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทที่ 2 เรื่อง การบอกวัน เวลา และ สถานที่	3 ชั่วโมง
17 เมษายน 2567	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทที่ 3 เรื่อง การเดินทางในประเทศ ไทย	3 ชั่วโมง
19 เมษายน 2567	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทที่ 4 เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย	3 ชั่วโมง
21 เมษายน 2567	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทที่ 5 เรื่อง อาหารไทย	3 ชั่วโมง
23 เมษายน 2567	หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทที่ 6 เรื่อง การซื้อสินค้า	3 ชั่วโมง
24 เมษายน 2567	ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest)	3 ชั่วโมง
	รวม	24 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

1.1 นำผลการประเมินความเหมาะสมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลความหมายเป็นรายด้านตามระดับคุณภาพกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 124)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 นำผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลความหมายเป็นรายด้านตามระดับคุณภาพกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 124)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.3 วิเคราะห์คะแนนระหว่าง และหลังเรียน หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียนชาวเมียนมา

2.1 นำผลคะแนนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มาเปรียบเทียบโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test dependent

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมา ที่มีต่อการใช้นั่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

3.1 นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้นั่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยการตรวจให้คะแนน ดังนี้

5 คะแนน เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

4 คะแนน เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก

3 คะแนน เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจปานกลาง

2 คะแนน เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อย

1 คะแนน เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังจากนั้นแปลความหมายเป็นรายชื่อ ตามระดับความพึงพอใจกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 100)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยการใช้สถิติในการวิจัยประกอบด้วย สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานจากการวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้สูตรการคำนวณ ธรรมดา (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น. 10)

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{x}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียน
 ทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100 \text{ หรือ } \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วยและคะแนน
 หลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

2. ค่าเฉลี่ย เป็นค่าเฉลี่ยที่ใช้เรียกอีกหลายอย่าง เช่น ตัวกลางเลขคณิต คะแนนเฉลี่ย ฯลฯ โดยคำนวณจากสูตร การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ของการประเมินประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 123 - 124)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน คะแนนค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) หมายถึง การวัดการกระจายที่ได้รับการนำไปใช้อย่างกว้างขวาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ รากที่สองค่าเฉลี่ยของกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน มีสัญลักษณ์หลายแบบโดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 126)

$$S.D = \frac{\sqrt{n \sum x^2 - (\sum x)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

4. เปรียบเทียบผลการเรียนการทดสอบความมีนัยยะสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังทดลอง โดยใช้สูตร t-test Dependent (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

5. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 164)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

6. ค่าความยากของแบบข้อสอบรายข้อ (P) พิจารณาข้อสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยค่าความยากของข้อสอบ (P) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.20-0.80 ถือว่าข้อสอบนั้นมีความยากพอเหมาะ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 97)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

7. ค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบรายข้อ (r) พิจารณาข้อสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์โดยหาค่า (r) ที่มีค่าไม่ต่ำ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบนั้นมีความคุณภาพในด้านอำนาจจำแนก (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 97)

8. ค่าความเที่ยง ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยสูตร (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น.169)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(\frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความสอดคล้องภายใน
	n	แทน	จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา หลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

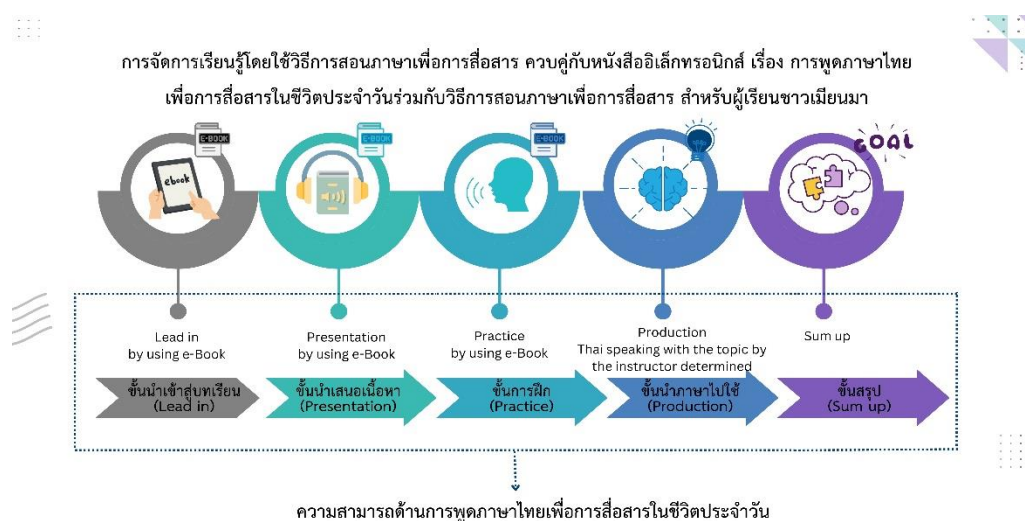
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

1. ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาในครั้งนี้ ทำให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้

ภาพ 2 แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ นำเข้าสู่บทเรียน โดยการทบทวนเนื้อหาบทเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว โดยการให้ดูรูปภาพและพูดเป็นคำ หรือวลีออกมา เช่น ภาพครอบครัว ภาพพี่ชายกับน้องสาว ภาพการเดินทาง ภาพห้างสรรพสินค้า ภาพอาหาร เป็นต้น หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายวัตถุประสงค์ของบทเรียนใหม่ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้เรียนรู้ เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้เนื้อหาใหม่ของบทเรียนแต่ละบท

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ นำเสนอเนื้อหาใหม่ของบทเรียน โดยการออกเสียงคำศัพท์ประจำบทเรียนให้ผู้เรียน ฟัง 3 รอบพร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์นั้น และให้ผู้เรียนออกเสียงให้ฟังที่ละคนพร้อมทั้งผู้สอนแก้ไขการออกเสียงผิดพลาดของผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับบทการฟัง เล่าเรื่อง บทการฟังสนทนา และโครงสร้างประโยคที่พบบ่อยในการพูด

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำกิจกรรมการฝึกต่าง ๆ โดยมีการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) และการฝึกที่ละคน

ซึ่งในการฝึกแบบควบคุม ผู้เรียนจะจับคู่และฝึกพูดถามคำถามตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ฟัง และฝึกพูดสนทนากันจากบทการฟังสนทนาที่ได้ฟังมา หลังจากนั้นผู้สอนแก้ไขคำที่พูดผิดของผู้เรียน ส่วนในการฝึกทีละคน ผู้เรียนจะได้นำคำศัพท์ใหม่ที่เรียนมาข้างต้น มาฝึกพูดเป็นประโยคสั้น ๆ เช่นคำว่า “พี่ชาย” ผู้เรียนจะพูดเป็นประโยคสั้น เช่น “ฉันมีพี่ชาย 2 คน” เป็นต้น หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายและแก้ไขประโยคที่ผู้เรียนพูดผิด ผู้เรียนยังได้ฝึกพูดเรียงประโยค และฝึกพูดตามโครงสร้างประโยคที่พบบ่อยในการพูด ในทุก ๆ ขั้นตอนของการฝึกพูด หลังจากที่ผู้เรียนฝึกพูดเสร็จ ผู้สอนจะแก้ไขเสียงที่พูดผิด แก้ไขประโยคที่ผู้เรียนเรียงผิด เช่น ประโยค “พ่อของผมเป็นชวานา” ผู้เรียนมักจะเรียงประโยค เช่น “ผม ของ พ่อ เป็น ชวานา” เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 ชื่อนำภาษาไปใช้ (Production) ในขั้นตอนนี้จะไม่มีการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผู้เรียนจะได้ออกมาพูดและสนทนากับผู้สอน โดยผู้สอนจะกำหนดหัวข้อการพูดให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการนำภาษาไปใช้ได้จริง และเป็นการทดสอบท้ายบทเรียนของผู้เรียน เพื่อประเมินเก็บคะแนนระหว่างเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ชื่นสรุป (Sum up) ในขั้นตอนนี้จะไม่มีการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผู้สอนสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนจากบทเรียน และสรุปคะแนนที่ได้ทำมาในขั้นตอนที่ 4

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 บท (ภาคผนวก, น.175 - 258) ดังนี้

ตาราง 5 แสดงเนื้อหาบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

บทที่	เรื่อง	เวลา
1	ครอบครัวของผม	3 ชั่วโมง
2	การบอกวัน เวลา และสถานที่	3 ชั่วโมง
3	การเดินทางในประเทศไทย	3 ชั่วโมง
4	เทศกาลในประเทศไทย	3 ชั่วโมง
5	อาหารไทย	3 ชั่วโมง
6	การซื้อสินค้า	3 ชั่วโมง

2. ผลการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ผลการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ได้แบ่งเนื้อหาบทเรียนเป็นทั้งสิ้น 6 บท ดังนี้

ตาราง 6 แสดงเนื้อหาบทเรียนในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

บทที่	เรื่อง
1	ครอบครัวของผม
2	การบอกวัน เวลา และสถานที่
3	การเดินทางในประเทศไทย
4	เทศกาลในประเทศไทย
5	อาหารไทย
6	การซื้อสินค้า

โดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ประกอบด้วย หน้าปก คำนำ สารบัญ เนื้อหาบทที่ 1 – 6 เฉลยแบบฝึกหัด บรรณานุกรม ผู้จัดทำและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และปกหลัง

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
ด้านส่วนนำของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. ชื่อเรื่องหน้าปก								
หนังสือมีความชัดเจน และสวยงาม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. คำนำของหนังสือ								
เข้าใจได้ง่าย	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. มีการแจ้ง								
จุดประสงค์ให้ผู้เรียน ทราบ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านเนื้อหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. เนื้อหาในหนังสือ								
อิเล็กทรอนิกส์สามารถ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับ								
วัตถุประสงค์ที่ต้องการ นำเสนอ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหาเหมาะสมกับ								
ระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการใช้ภาษาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. มีการใช้ภาษาที่สื่อ								
ความหมายได้เหมาะสม กับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การใช้คำ หรือ								
ประโยค ถูกต้อง และ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
เหมาะสม								
3. สำนวนภาษาอ่าน เข้าใจง่าย	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการออกแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. เสียงที่ใช้ประกอบใน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มี ความชัดเจนและน่าฟัง	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การออกแบบหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์มีความ เหมาะสม น่าสนใจ และง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. รูปภาพประกอบมี ความสอดคล้องกับ เนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การใช้สีในหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์มีความ เหมาะสมและสวยงาม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ขนาดตัวอักษรใน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มี ความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการปฏิสัมพันธ์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. ผู้อ่านสามารถ ควบคุมหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ด้วย ตนเองได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
2. สามารถย้อนกลับไปจุดต่าง ๆ ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ปุ่มกดมีความชัดเจนใช้ได้ตามความต้องการ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.89	0.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม เพื่อนำไปพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.89$, S.D. = 0.24)

4. ผลรวมการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังตารางที่ 8

ตาราง 8 แสดงผลรวมการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	แปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4.30	0.50	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.33	0.43	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.37	0.38	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4.51	0.26	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.50	0.27	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	4.59	0.33	มากที่สุด
ผลรวมการพิจารณาความเหมาะสม	4.43	0.36	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลรวมการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับ มาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาแต่ละแผนพบว่า มีแผนการจัดการเรียนรู้ 2 แผนที่มีความเหมาะสมอยู่ที่ระดับ มากที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.26) และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.33)

5. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา จากการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ได้ค่าประสิทธิภาพ ดังนี้

ตาราง 9 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ตามเกณฑ์ 75/75								
จำนวน	คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน						ประสิทธิภาพระหว่างเรียน	ประสิทธิภาพหลังเรียน
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	E ₁	E ₂
	คะแนนเต็ม	20	20	20	20	20	20	120
คะแนนเฉลี่ย	15.96	15.9	15.1	15.33	16.56	16.7	96.03	15.63
คะแนนร้อยละ	79.8	79.5	75.5	77.65	82.8	83.5	80.02	78.15
E₁ = 80.02							E₂ = 78.15	

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.02/78.15 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ (ภาคผนวก, น. 164 - 165)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา หลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ตามตารางดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S. D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	20	12.30	1.42	3.33	0.66	27.63*	0.0000
หลังเรียน	30	20	15.63	1.54				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า การทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.30 คะแนน และ 15.63 คะแนนตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก, น. 168 - 169)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

การวิเคราะห์ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านการนำเสนอเนื้อหา			
1. ผู้เรียนเข้าใจในคำชี้แจงและวิธีการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	4.03	0.56	มาก
2. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	3.83	0.79	มาก
3. การใช้ภาษาสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน	3.87	0.86	มาก
4. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความทันสมัยและน่าสนใจ	4.47	0.73	มาก
5. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.27	0.69	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร			
1. ผู้เรียนชอบและสนุกกับการทำกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.10	0.48	มาก
2. ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมจริง	3.97	0.61	มาก
3. ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจนเกิดความสามารถในการสื่อสารได้มากขึ้น	4.40	0.62	มาก

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. ผู้เรียนสามารถนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ร่วมกับการเรียนรู้ภาษา	4.00	0.64	มาก
5. ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม	4.20	0.61	มาก
ด้านการออกแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์			
1. เสียงที่ใช้ประกอบในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนและน่าฟัง	4.50	0.63	มาก
2. การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม น่าสนใจ และง่ายต่อการใช้งาน	4.30	0.70	มาก
3. รูปภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.56	มาก
4. การใช้สีในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม และสวยงาม	4.27	0.69	มาก
5. ขนาดตัวอักษรในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม	4.50	0.51	มาก
เฉลี่ย	4.21	0.24	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจข้อที่มีเฉลี่ยสูงสุดมี 3 ข้อ ได้แก่ เสียงที่ใช้ประกอบในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีความชัดเจนและน่าฟัง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.63) ขนาดตัวอักษรในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.51) และเนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความทันสมัย และน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.73) สำหรับข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.79)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ผู้วิจัยขอสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะของการวิจัย ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อน และหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา มีกระบวนการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ Canva และ Publuu Flipbooks ซึ่งประกอบไปด้วย หน้าปก คำนำ สารบัญ เนื้อหาบทที่ 1 – 6 ได้แก่ บทที่ 1 ครอบครัวของผม บทที่ 2 การบอกวัน เวลา และสถานที่ บทที่ 3 การเดินทางในประเทศไทย บทที่ 4 เทศกาลในประเทศไทย บทที่ 5 อาหารไทย และบทที่ 6 การซื้อสินค้า ส่วนเนื้อหาด้านหลังของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบไปด้วยเฉลยแบบฝึกหัด บรรณานุกรม ผู้จัดทำและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และปกหลัง ส่วนวิธีการสอนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นที่ 4 ขั้นนำภาษาไปใช้ (Production) และขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Sum up) ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า ผลรวมการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับ มาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาแต่ละแผน พบว่า มีแผนการจัดการเรียนรู้ 2 แผนที่มีความเหมาะสมอยู่ที่ระดับ มากที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.26) และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.33) และผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.02/78.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อน และหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา พบว่า ผู้เรียนชาวเมียนมามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจข้อที่มีเฉลี่ยสูงสุดมี 3 ข้อ ได้แก่ เสียงที่ใช้ประกอบในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีความชัดเจนและน่าฟัง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.63) ขนาดตัวอักษรในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.51) และเนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความทันสมัยและน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.73) สำหรับข้อที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.79)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.02/78.15 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เพราะฉะนั้น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น จึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาได้ เนื่องด้วยผู้วิจัยมีการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบตามขั้นตอน และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา การใช้ภาษา กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ได้ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนชาวเมียนมาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบ 1:1 จำนวน 3 คน ระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบความยากง่ายของเนื้อหา และนำปัญหาจากที่พบเจอในการทดลองแบบ 1:1 มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนชาวเมียนมาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบ 1:10 จำนวน 9 คน ระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบความยากง่ายของเนื้อหาอีกครั้ง ตลอดจนได้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ซึ่งเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อประสม มีทั้งภาพ และเสียงการสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ รูปแบบประโยค และโครงสร้างประโยคที่พบบ่อยในการพูด อีกทั้งผู้วิจัยยังนำเอาเสียงการพูดของเจ้าของภาษาใส่ลงไปในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีความชัดเจนและน่าฟังสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา มาก ๆ นอกจากนี้ยังมีการนำเอาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบ 1:100 จำนวน 30 คน ระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เนื่องด้วยการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 2 ท่าน และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และจากการทดลองใช้จริง จึงทำให้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.02/78.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญฤทัย จำปาศักดิ์ (2560) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/84.31 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โยธิน ไกรษร (2563) ได้ศึกษาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “การให้ทาน” เพื่อส่งเสริมการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.78/81.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ดังนั้น สรุปได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้น สามารถทำให้ผู้เรียนชาวเมียนมา มีความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อน และหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาหลังใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา พบว่า ผู้เรียนชาวเมียนมามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนชาวเมียนมาได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนชาวเมียนมาได้ร่วมกันฝึกทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามขั้นตอนของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและนำประสบการณ์จากที่ได้ฝึกในห้องเรียนไปพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโยธิน ไกรษร (2563) ได้ศึกษาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “การให้ทาน” เพื่อส่งเสริมการอ่านตีความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.78/81.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌภัทร นรชาญ (2565) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน หรือร้อยละ 78.23 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียงภาษาอังกฤษ

แบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียง ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน หรือร้อยละ 77.50 และ 4) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการออกเสียง ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกรภข ฉวีวรรณชล (2565) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะ การฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะ การฟังและการพูดภาษาจีน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) เจตคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียน ชาวเมียนมา มีประสิทธิภาพ และสามารถทำให้ผู้เรียนชาวเมียนมากระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทย มากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนชาวเมียนมาไม่เคยเรียนด้วยสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาก่อน และไม่เคยฝึก ทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารมาก่อน ดังนั้น การได้เรียนรู้ภาษาไทย จากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีกลุ่มผู้เรียนที่คละ ความสามารถ คือ ระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยการร่วมมือกันทำกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเดี่ยว ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ในภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เห็นได้ว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทย เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวเมียนมา และช่วย สร้างความตื่นตาตื่นใจในการเรียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สิ่งที่ผู้เรียนชาวเมียนมามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก คือ เสียงที่ใช้ประกอบในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนและน่าฟัง ขนาด ตัวอักษรในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม และเนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีความทันสมัยและน่าสนใจ นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมตามขั้นตอน

ของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน รู้สึกสบายใจ ไม่ทำให้เกิดความตึงเครียดในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอน และช่วยให้ผู้เรียนในห้องเรียนสนิทกันมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้ผู้เรียนชาวเมียนมามีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอภิกฤษ์ บุญนะ (2565, น. 45) ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกพอใจ สุขใจ สบายใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งไปในทางบวก ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้น ๆ สามารถทำในสิ่งที่ต้องการ ได้รับในสิ่งที่ต้องการ บรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้สำเร็จ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ohnmar Aung (2559) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทย สำหรับนักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเมียนมามีความพึงพอใจต่อการใช้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พยัญชนะและสระภาษาไทยอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อมเสมอ ในการศึกษาเกี่ยวกับสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนของวิธีการสอน และควรวางแผนให้ดี โดยการคำนึงถึงเนื้อหาในบทเรียนและเวลา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้

2. การใช้นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ใช้งานรวมทั้งผู้สอนควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น ไอแพด คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ที่สามารถเรียนรู้ภาษาไทย สื่ออินโฟกราฟิก สื่อมัลติมีเดีย และแอปพลิเคชันด้วยตนเอง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างชาติ รวมทั้งนักเรียนในประเทศไทย

2. ควรมีการวิจัยที่นำเอาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. ควรมีการพัฒนาสื่อต่าง ๆ มาใช้ร่วมกับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น วิธีสอนแบบตรง วิธีสอนแบบฟัง-พูด และวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล สำหรับผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างชาติได้ทั้งออนไลน์และออฟไลน์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า. (2565). *การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- กรกช ฉวีวรรณชล. (2565). *การพัฒนาทักษะและการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบ ร่วมมือเทคนิค STAD* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ชลบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้น จาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พุทธศักราช 2551.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อขับเคลื่อนจุดเน้นการพัฒนา คุณภาพผู้เรียนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).* กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ขวัญฤทัย จำปาศักดิ์. (2560). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำราชาศัพท์ (หมวดร่างกาย) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จิตตินันท์ สุวรรณภาพ. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการ เรียนรู้การสอนอ่านแบบพาโนรามา (PANORAMA) ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6* (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จุฑาธาร ไชยวัฒนกุลกิจ. (2565). *การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่าติ้วป่าเตยวิทยาสรรค์ จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนว การสอน ภาษา เพื่อ การ สื่อ สาร (Communicative Language Teaching: CLT)* (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- เฉลิม ทองนวล. (2554). *คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ไฮเอ็ดพับลิชชิ่ง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5 (1), 7-20.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง *English in daily life* ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟังการพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : ไทเนรมิตกิจอินเตอร์โปรเกรสซิฟ.
- ณภัทร นรชาญ, สิริวรรณ จรัสรวีวัฒน์, และเด่นชัย ปราบจันดี. (2566). ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core (LFC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*. 5(2), 16-30.
- ณภัทร นรชาญ. (2565).). ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core (LFC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ) ชลบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- ณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์, อารีรักษ์ มีแจ่ม, และศิตา เข้มขันติถาวร. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 14, 1-16.
- ณัฐสุดา สุภารัตน. (2562). *ความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่นและเจตคติการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทรงภพ ขุนมธุรส. (2564). ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้วิจัยเป็นฐาน ในรายวิชาทฤษฎีวรรณคดีกับการสอนวรรณกรรมไทย. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 16(2), 159-170.
- ทิพากร สุขชูศรี. (2560). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการสอน ระหว่างกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3Ps กลับกิจกรรม การสอนแบบ ชิปปา (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระ นคร. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- บงกชกร มาศธนานันต์. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรานกระต่ายพิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร (การค้นคว้าอิสระปริญญาโท). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ปกรณ ประจันบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Research Methodology in Social Science). พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- บุญยวีร์ แสงมนตรี. (2558). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สอดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิทยรัศมี แยมประยูร. (2563). การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลสมผสาน เทคนิคการแบ่งกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). ัญบุรี. มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิมพ์สิรี พุ่มพิช. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บอร์ดเกม Ultimate Werewolf ในรายวิชา ท 21101 ภาษาไทย 1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกลางดงปทุมวิทยา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารพัฒนาทักษะทางวิชาการอย่างยั่งยืน*, 3(3), 14- 24.
- พิสมัย กิ่งสกุล. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภาวิณี ภูมิเอี่ยม. (2558). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านบทร้อยกรอง ประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภาสกร เรืองรอง. (2557). การพัฒนาอีบุ๊กบนคอมพิวเตอร์แบบพกพา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พรทิษา.
- มาลทา ตุ่มอ่อน. (2551). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหา บัณฑิต). สกลนครมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- ยุพกา พุกุขิมา. (2564). ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการทดลองใช้ภาษาเป้าหมายในการจัดการเรียน การสอนรายวิชาการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น. *วารสารศิลปศาสตร์*, 21, 59-89.
- เยาวลักษณ์ เจริญวัฒน์. (2566). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ การเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติร่วมกับแผนผังกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). นครปฐม. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- โยธิน ไกรษร. (2563). หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “การให้ทาน” เพื่อส่งเสริมการอ่านตีความ โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุ่งฤดี แผลงศร . (2560). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนัก พิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วณิชชา ราชโยธา. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบเรียนปนเล่น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- วุฒิชัย คำภีระยศ. (2565). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เรื่อง “คำที่สะกด ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด” ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- แวรวีไล จำปาศักดิ์. (2560). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ลักษณะนาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สันทนา สุธาธารัตน์. (2557). ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวรรณธัช สวาสดิ. (2555). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้สื่อวีดิทัศน์และการสอนแบบปกติ
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย บุญสุน. (2554). ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต) อยุธยา: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2558). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นจาก <https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/>
- อภัยพร สิลารักษ์. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อภิรักษ์ บุญนะ. (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบประสบการณ์ ร่วมกับเทคนิคการสร้างสรรค์งานเขียนแบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุทัย แซ่อึ้ง. (2562). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในเขตตรวจราชการของกระทรวงศึกษาธิการ เขต 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อุษา มูลแก้ว. (2564). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- KHIN THIDA SOE (2559). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดไทย สำหรับนักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Nyan Tun Shein (2564). *WHY MYANMAR MIGRANT WORKERS FLEE TO THAILAND ?*. Bangkok. From TP HWM.007 2021.pdf (mahidol.ac.th)
- OHNMAR AUNG (2559). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง พยัญชนะและสระไทยสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Rawan Sulaiman Allazzam (2561). *Attitudes and Perceptions of Saudi EFL Students towards Using Communicative Language Teaching (CLT) Activities*. Kingdom of Saudi Arabia. From <https://www.proquest.com/?accountid=49790>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์
อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ ไตพิทักษ์
อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง
อาจารย์ประจำภาคเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ สุขเจริญ
อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาโสภี ใจกล้า
อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ต่าง ๆ และสัญญาเงินทุนอุดหนุนการวิจัย

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อควบคุมการทำวิทยานิพนธ์

งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
รับที่ 3950 วันที่ 25 ส.ค. 2566 เวลา 10.03 น.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
วันที่ 19381
วันที่ 24 ส.ค. 2566
เวลา 15.00 น.

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อควบคุมการทำวิทยานิพนธ์
ระดับปริญญาโท

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโท ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยมีคุณภาพ และมาตรฐานสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเป็นไปตามข้อ ๒๗ (๒) (ก) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๓๓ บัณฑิตวิทยาลัย จึงแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ของ Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๖๕๐๖๑๕๕๒ สาขาวิชาภาษาไทย ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชนมธุรส ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ให้อาจารย์ที่ปรึกษาดำเนินการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ เรื่อง แนวปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๖

F.M.T

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

เรียน อธิการบดี
1.เพื่อคัดลอก
2.เพื่อแนบกำหนดการวิทยานิพนธ์
ที่ส่งมายังท่านนี้ที่ศ.๒๕๖๖
25508

พิมพ์ 1
21 ส.ค. 66

1107
[Signature]
25508/66
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ ประจันบาน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คำสั่งอนุมัติให้นิตยสารปริญาโทดำเนินการทำวิจัย

งานบริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
รับที่ 1720 วันที่ 31 ต.ค. 2566 เวลา 12.00 น.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ที่ที่ 13343
วันที่ 31 ต.ค. 2566
151008

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
เรื่อง อนุมัติให้นิตยสารระดับปริญาโทดำเนินการทำวิจัย
ครั้งที่ ๑๔๒ / ๒๕๖๖

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้ Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๖๕๐๖๑๔๕๒ นิตยสารระดับปริญาโท
หลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ดำเนินการทำวิจัยตามโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่เสนอ

เรื่อง ภาษาไทย “การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา”

ภาษาอังกฤษ “THE DEVELOPMENT OF AN ELECTRONIC BOOK ON SPEAKING THAI FOR DAILY
COMMUNICATION WITH COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING (CLT)
METHODS TO ENHANCE THAI SPEAKING ABILITY OF MYANMAR LEARNERS”

โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๖

P. Vat

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

เพื่อน รองอธิการฯ
1. ศิลา โสภณธรรม
2. เต็มพระแก้วราชเทวีศึกษา
ศิลาแจ้จรรยา / นิตยสารแทน
31 ต.ค. 66

ทนาย ส.ก. วัฒนพานิช
วิภาดา โสภณธรรม
31 ต.ค. 66

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยาภาณุจัน โดพิทักษ์)
รองคณบดี รักษาการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สัญญาเงินทุนอุดหนุนการวิจัย

EDU2567/09

สัญญาเงินทุนอุดหนุนการวิจัย

โครงการ : การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

สัญญานี้ทำขึ้น ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร ตั้งอยู่ที่ 99 หมู่ 9 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2566 ระหว่างมหาวิทยาลัยนเรศวร โดย ศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ ประจันบาน ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้ทุน” ฝ่ายหนึ่ง กับ Mr. Sai San Myint ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับทุน” อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายตกลงกันมีความดังต่อไปนี้

การให้และรับทุน

ข้อ 1 ผู้ให้ทุนตกลงให้ทุนอุดหนุนวิจัยแก่ผู้รับทุนเพื่อการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ซึ่งต่อไปในสัญญานี้ จะเรียกว่า “โครงการวิจัย” หรือ “โครงการ” ตามเอกสารแนบหมายเลข 1 ในวงเงิน 5,000 บาท (ห้าพันบาทถ้วน) โดยมีระยะเวลาดำเนินการของโครงการวิจัย ไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ 19 ธันวาคม 2566 ถึงวันที่ 18 ธันวาคม 2567

ข้อ 2 ผู้ให้ทุนจะจ่ายเงินตามสัญญา ให้กับผู้รับทุนตามกำหนดเวลา เงื่อนไขตามเอกสารและตามระเบียบต่าง ๆ ของผู้ให้ทุน

ผู้รับทุนจะต้องใช้เงินทุนที่ได้รับตามสัญญาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการตามสัญญานี้เท่านั้น และจะต้องใช้อย่างประหยัดและเหมาะสม ตามระเบียบการเงิน ๆ ของผู้ให้ทุน ตลอดจนจัดเตรียมหลักฐานการรับเงินและการจ่ายเงินให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้ผู้ให้ทุนตรวจสอบได้ และในกรณีที่เกิดปัญหาซึ่งต้องพิจารณาว่าการใช้เงินเพื่อดำเนินการของผู้รับทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ทั้งสองฝ่ายตกลงให้ผู้ให้ทุนเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ผู้ให้ทุนจะไม่หักเงินทุนอุดหนุนโครงการนี้ เป็นค่าใช้จ่ายทางอ้อมใด ๆ (Indirect or Overhead Cost) ทั้งสิ้น

หากมีรายได้หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการวิจัย ผู้รับทุนจะต้องรายงานให้ผู้ให้ทุนทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ตลอดจนบันทึกรายรับดังกล่าวในรายงานการเงินที่เสนอต่อผู้ให้ทุน

หากมีเงินเหลือเมื่อสิ้นสุดโครงการแล้ว ผู้รับทุนจะต้องคืนเงินที่เหลือพร้อมดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้ให้ทุนภายใน 60 (หกสิบ) วัน นอกจากจะมีหลักฐานเป็นหนังสือว่าได้มีการตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ 3 การเบิกจ่ายเงินของผู้รับทุน

นิสิตสามารถเบิกจ่ายเงินได้ในครั้งเดียว โดยนิสิตต้องส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ และข้อมูลดิจิทัล พร้อมสำเนาหนังสือตอบรับการตีพิมพ์ ให้กับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และหากนิสิตไม่สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย

สัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัย (ต่อ)

EDU2567/09

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ จะไม่รับการพิจารณาการเบิกจ่ายเงิน จนกว่าสามารถดำเนินการในส่วนดังกล่าวให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลา 180 (ร้อยแปดสิบ) วัน หลังจากจากสิ้นสุดระยะเวลาดำเนินโครงการ

เอกสารหรือหลักฐานแนวทางการเงินต่าง ๆ ให้ผู้รับทุนเป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บหลักฐานดังกล่าว และพร้อมสำหรับการเรียกตรวจสอบหากมีการร้องขอ

การดำเนินงาน

ข้อ 4 ผู้รับทุนจะต้องทำงานวิจัยตามโครงการนี้ด้วยความวิริยะอุตสาหะ และรับรองว่าจะไม่นำงานตามโครงการวิจัยบางส่วน หรือทั้งหมดไปให้ผู้อื่นรับช่วง เว้นแต่จะได้ความยินยอมจากผู้ให้ทุนเป็นหนังสือก่อน

ข้อ 5 ผู้รับทุนต้องดำเนินงานตามโครงการในทันที นับแต่วันลงนามในสัญญา ถ้าหากผู้รับทุนมิได้เริ่มดำเนินการภายใน 30 (สามสิบ) วัน นับจากวันดังกล่าว ผู้ให้ทุนมีสิทธิบอกเลิกสัญญา

ผู้รับทุนต้องดำเนินงานตามวิธีการที่เสนอไว้ตามเอกสารหมายเลข 1 ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ หากเกิดอุปสรรคไม่สามารถดำเนินการวิจัยได้ หรือมีความจำเป็นจะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนงานหรือวิธีการใด ๆ ผู้รับทุนจะต้องแจ้งให้ผู้ให้ทุนทราบเป็นหนังสือภายในกำหนด 30 (สามสิบ) วัน ทั้งนี้ผู้ให้ทุนมีสิทธิที่จะยุติการสนับสนุนทุนวิจัย หรือให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงการได้ตามความเหมาะสม

กรณีไม่สามารถทำการวิจัยตามโครงการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดำเนินการ

ข้อ 1 ผู้รับทุนต้องแจ้งเหตุผลให้ผู้ให้ทุนทราบเป็นหนังสือและขออนุมัติขยายเวลาก่อนวันสิ้นสุดสัญญาไม่น้อยกว่า 15 (สิบห้า) วัน ทั้งนี้ ผู้ให้ทุนทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะพิจารณาอนุมัติให้ขยายเวลาหรือไม่ก็ได้ โครงการที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาได้จะถือเอาวันสุดท้ายของการขยายเวลาเป็นวันกำหนด ส่งผลงาน หากพ้นกำหนดวันส่งผลงานนั้นให้ถือว่าผู้รับทุนส่งผลงานล่าช้า

ข้อ 6 ผู้รับทุนต้องรับผิดชอบการดำเนินการวิจัย โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เกี่ยวข้อง ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามจริยธรรมการวิจัย

ข้อ 7 ผู้รับทุนต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้ให้ทุนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับทุน หรือสถานที่ที่ทำการวิจัย เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลการวิจัยตามโครงการได้

ผลงาน

ข้อ 8 ผู้ให้ทุน ผู้รับทุน ตลอดจนร่วมกันที่จะให้มีการประเมินคุณภาพผลงานวิจัยตามวิธีการที่ผู้ให้ทุนกำหนดทั้งระหว่างดำเนินงานตามโครงการ และ/หรือเมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นและผู้รับทุนต้องปรับปรุงแก้ไขผลงานวิจัยตามที่ผู้ให้ทุนร้องขอ

ข้อ 9 ผู้รับทุนต้องนำส่งผลงาน ซึ่งมีรูปแบบและเนื้อหาตามแบบในเอกสารแนบหมายเลข 1 หรือตามที่ผู้ให้ทุนกำหนดโดยนำส่งแก่ผู้ให้ทุนหรือผู้ให้ทุนมอบหมาย ภายใน 60 (หกสิบ) วัน นับตั้งแต่วันสิ้นสุดโครงการ

กรณีที่ผู้รับทุนไม่สามารถนำส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์และสำเนาต้นฉบับ (Reprint) ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์/เผยแพร่ หรือรายงานการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบ

สัญญาเงินทุนอุดหนุนการวิจัย (ต่อ)

EDU2567/09

ต่าง ๆ ที่เหมาะสม ภายใน 180 (ร้อยแปดสิบ) วัน ภายหลังจากเสร็จสิ้นระยะเวลาดำเนินโครงการ ผู้รับทุนยินยอมให้ ผู้ให้ทุนระงับการเบิกจ่ายเงินตามที่ระบุไว้ในสัญญาและมีสิทธิ์บอกยกเลิกสัญญาได้

สิทธิและการยกเลิกสัญญา

ข้อ 10 สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากโครงการวิจัยตามสัญญานี้ เป็นสิทธิของผู้ให้ทุน โดยให้ผู้ให้ทุนเป็นผู้ทำนิติกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในผลงานวิจัยแต่ผู้เดียว

หากผู้รับทุนต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ใด ๆ จะต้องทำความเข้าใจเป็นหนังสือกับผู้ให้ทุนก่อน

ข้อ 11 ผู้รับทุน จะต้องรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายใด ๆ อันเกิดขึ้นจากการละเมิดบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือละเมิดสิทธิใด ๆ ในสิทธิบัตรหรือลิขสิทธิ์ของบุคคลที่สาม ซึ่งผู้รับทุนและผู้ที่ได้รับมอบหมายนำมาใช้ในการปฏิบัติงานตามสัญญานี้

ข้อ 12 อุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ใด ๆ ที่ผู้รับทุนได้จัดซื้อโดยเงินทุนตามสัญญานี้ ให้ตกเป็นของผู้ให้ทุน

การใช้อุปกรณ์ หรือครุภัณฑ์การวิจัยที่ผู้รับทุนได้จัดซื้อดังกล่าว ผู้รับทุนจะต้องใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์การวิจัยดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีเสมอ และผู้รับทุนยินยอมให้ผู้ให้ทุนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าตรวจอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ได้ทุกเวลา ผู้รับทุนจะต้องจัดทำบัญชีแสดงรายการอุปกรณ์ หรือครุภัณฑ์การวิจัยมอบให้ผู้ให้ทุน พร้อมกับรายงานการวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว หรือเมื่อสัญญาสิ้นสุดลง

กรณีอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์การวิจัยเสียหายโดยเหตุที่ผู้รับทุนต้องรับผิดชอบ ผู้รับทุนต้องจัดการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตั้งเดิมด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง แต่หากเพิกเฉยไม่จัดการซ่อมแซมอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ดังกล่าว ผู้ให้ทุนมีสิทธิซ่อมแซมเองและเรียกให้ผู้รับทุนชดเชยค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่ผู้ให้ทุนออกค่าใช้จ่ายไป

เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยตามสัญญานี้แล้ว ผู้รับทุนจะต้องส่งอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ที่เหลือจากการวิจัยให้แก่ผู้ให้ทุนเจ้าของอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ทันที

ข้อ 13 กรณีผู้รับทุนมีได้รายงานความก้าวหน้า ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์และรายงานฉบับสมบูรณ์ ตามเงื่อนไขของมหาวิทยาลัยให้ถือว่าผู้รับทุนผิดเงื่อนไข ผู้รับทุนยินยอมให้หักเงินเดือนที่ผู้รับทุนจะได้รับ และยินยอมให้ผู้ให้ทุนดำเนินการทางวินัยตามสมควรแก่กรณี

ข้อ 14 การระงับงานชั่วคราวและการบอกเลิกสัญญา

14.1 ผู้ให้ทุนมีสิทธิระงับงานทั้งหมดหรือบางส่วน หรือบอกเลิกสัญญานี้ได้ ถ้าผู้ให้ทุนเห็นว่าผู้รับทุนมิได้ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ หรือด้วยความเอาใจใส่ในวิชาชีพเท่าที่พึงคาดหมายได้จากบุคคลในระดับเดียวกัน หรือมิได้ปฏิบัติตามหนังสือสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือเมื่อผู้ให้ทุนเห็นว่าควรยุติโครงการวิจัยตามสัญญานี้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ให้ทุนต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับทุนทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 60 (หกสิบ) วัน

14.2 กรณีที่ผู้รับทุนเห็นว่าผู้ให้ทุนมิได้ปฏิบัติตามสัญญานี้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้รับทุนจะต้องมีหนังสือถึงผู้ให้ทุน ระบุรายละเอียดถึงสาเหตุและเหตุผล และถ้าผู้ให้ทุนมิได้ดำเนินการ

สัญญาเงินทุนอุดหนุนการวิจัย (ต่อ)

EDU2567/09

แก้ไขให้ถูกต้องตามสัญญาภายในระยะเวลา 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าวนั้น ผู้รับทุนมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้

14.3 เมื่อมีการบอกเลิกสัญญาตามข้อ 14.1 หรือ 14.2 ผู้ให้ทุนจะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับทุน ตามสัดส่วนที่เป็นธรรมและเหมาะสมเฉพาะตามที่กำหนด และผู้รับทุนจะต้องคืนเงินที่เหลือ ณ วันสัญญาสิ้นสุดลงพร้อมทั้งส่งมอบเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ที่ผู้รับทุนได้จัดซื้อด้วยทุนทรัพย์ของผู้ให้ทุน ให้แก่ผู้ให้ทุนทั้งหมดภายใน 30 (สามสิบ) วัน หลังจากวันบอกเลิกสัญญา

14.4 ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใด ๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของผู้ให้ทุน หรือเหตุการณ์อันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ทำให้ผู้รับทุนไม่สามารถทำการวิจัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ ผู้ให้ทุนมีสิทธิระงับงานตามโครงการชั่วคราว และผู้รับทุนมีสิทธิได้รับการขยายเวลาตามสัญญาข้อ 5 วรรคสาม โดยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ให้ทุนที่จะพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ 15 ผู้รับทุนรับรองว่าไม่เคยรับทุนอุดหนุนการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้จากแหล่งอื่นอยู่ก่อน และรับรองว่าจะไม่นำโครงการวิจัยที่ได้รับทุนนี้ ไปขอทุนจากแหล่งอื่น ๆ เพิ่มเติม โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ให้ทุน

ข้อ 16 เอกสารแนบท้ายสัญญาให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ในกรณีที่ข้อความในเอกสารแนบท้ายสัญญา ขัดแย้งกับข้อความในสัญญานี้ ให้ถือตามข้อความในสัญญาและในกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญานี้ขัดหรือแย้งกันเองหรือมีได้กล่าวไว้ ให้ถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ให้ทุน

ข้อ 17 หากมีค่าภาชีอากร ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกิดขึ้นจากการได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยตามโครงการแห่งสัญญานี้ ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้รับทุนเอง และไม่ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในข่ายได้รับการสนับสนุนเงินอุดหนุนภายใต้สัญญานี้

สัญญาเงินทุนอุดหนุนการวิจัย (ต่อ)

EDU2567/09

สัญญานี้ทำขึ้น 2 ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาทุกฝ่ายได้อ่านและเข้าใจข้อความ
โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และต่างเก็บไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ ผู้ให้ทุน
(ศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ลงชื่อ ผู้รับทุน
(Mr. Sai San Myint)
หัวหน้าโครงการวิจัย

ลงชื่อ พยานที่ 1
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พร สว่างเมฆ)
หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ลงชื่อ พยานที่ 2
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิมา นาคาพงศ์ อัครรักษ์)
รองคณบดี

บันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๑๘

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์

ด้วย Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๖๕๐๖๑๕๕๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ทิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาดอม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๑๙

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กฤตยาภรณ์ โทพิตักษ์

ด้วย Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๖๕๐๖๑๘๕๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือเด็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๑๙

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เรืองรอง

ด้วย Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๖๕๐๖๑๙๕๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุมมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ๖ ๐๐๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาโสภี ไกรล้ำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๖๕๐๖๑๕๕๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนเมธูรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาดอม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. Mr.Sai San Myint

โทร ๐๙-๘๐๒-๙๒๑๓

บันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๑๘

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ สุขเจริญ

ด้วย Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๖๕๐๖๑๘๕๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุมธรรุส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ใบประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ นิสิตระดับปริญญาโท

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
นิสิตระดับปริญญาโท

.....

เพื่อให้การสอบวิทยานิพนธ์ของ Mr.Sai San Myint รหัสประจำตัว ๒๕๐๒๑๕๕๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ Mr.Sai San Myint ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาโสภี	ใจกล้า	ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ	ขุนมธุรส	ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข	คมมนัส	กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.กรรณิกาภรณ์	โตพิทักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ Mr.Sai San Myint ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. ณ ห้อง ED ๑๒๐๑ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

แล้วให้คณะกรรมการฯ รายงานผลการสอบวิทยานิพนธ์ให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบภายใน ๒ สัปดาห์หลังวันสอบวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๒๗(๗) การสอบวิทยานิพนธ์และการรายงานผลการสอบ เพื่อบัณฑิตวิทยาลัย จะได้ดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๗

NR ๒๗

(รองศาสตราจารย์ ดร.กรรณิกาภรณ์ ชูพิทย์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ค

แบบประเมินที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. แบบประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
2. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
3. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate
4. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate
5. แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาสำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมา
6. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

แบบประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาการประเมินประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แต่ละรายการว่า
มีระดับคุณภาพเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ระดับคะแนนในช่องว่างที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ด้านส่วนนำของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์					
1. ชื่อเรื่องหน้าปกหนังสือมีความชัดเจนและสวยงาม	5	4	3	2	1
2. คำนำของหนังสือเข้าใจได้ง่าย	5	4	3	2	1
3. มีการแจ้งจุดประสงค์ให้ผู้เรียนทราบ	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์					
1. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	4	3	2	1
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำเสนอ	5	4	3	2	1
3. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	3	2	1
ด้านการใช้ภาษาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์					
1. มีการใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	3	2	1
2. การใช้คำ หรือประโยค ถูกต้อง และเหมาะสม	5	4	3	2	1
3. สำนวนภาษาอ่านเข้าใจง่าย	5	4	3	2	1
ด้านการออกแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. เสียงที่ใช้ประกอบในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนและน่าฟัง	5	4	3	2	1
2. การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม น่าสนใจ และง่ายต่อการใช้งาน	5	4	3	2	1
3. รูปภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	3	2	1
4. การใช้สีในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมและสวยงาม	5	4	3	2	1
5. ขนาดตัวอักษรในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม	5	4	3	2	1
ด้านการปฏิสัมพันธ์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์					
1. ผู้อ่านสามารถควบคุมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเองได้	5	4	3	2	1
2. สามารถย้อนกลับไปจุดต่าง ๆ ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ได้	5	4	3	2	1
3. ปุ่มกดมีความชัดเจนใช้ได้ตามความต้องการ	5	4	3	2	1

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง
การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละรายการว่ามีระดับคุณภาพเพียงใด
แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ระดับคะแนนในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5 คะแนน	หมายถึง	ดีเยี่ยม
4 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ดี
2 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
1 คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนสามารถวัดได้	5	4	3	2	1
2.	สาระสำคัญมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระการเรียนรู้	5	4	3	2	1
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามการใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5	4	3	2	1
4.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร						
1.	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้การสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	3	2	1
2.	กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์	5	4	3	2	1

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
	ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ๆ					
3.	กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้องจากครูผู้สอน	5	4	3	2	1
4.	กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นการฝึกโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาด้วยตนเองโดยการฝึกแบบควบคุม และการฝึกแบบอิสระ ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของตนเองโดยมีครูผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน	5	4	3	2	1
5.	กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นการนำภาษาไปใช้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาองค์ความรู้ที่เคยเรียน มารังสรรค์เป็นโครงการพูดของตนเองเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสารได้	5	4	3	2	1
6.	กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นสรุป ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่เรียนมาแล้ว และช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงการพัฒนาทางการสื่อสารของตนเอง	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล						
1.	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	3	2	1
2.	รูปแบบการวัดและประเมินผลมีความถูกต้องและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5	4	3	2	1
3.	การกำหนดเกณฑ์พิจารณาการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	3	2	1
4.	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	5	4	3	2	1

ชื่อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
	รวม					
	รวมเฉลี่ยทั้งหมด					
	แปลผล					

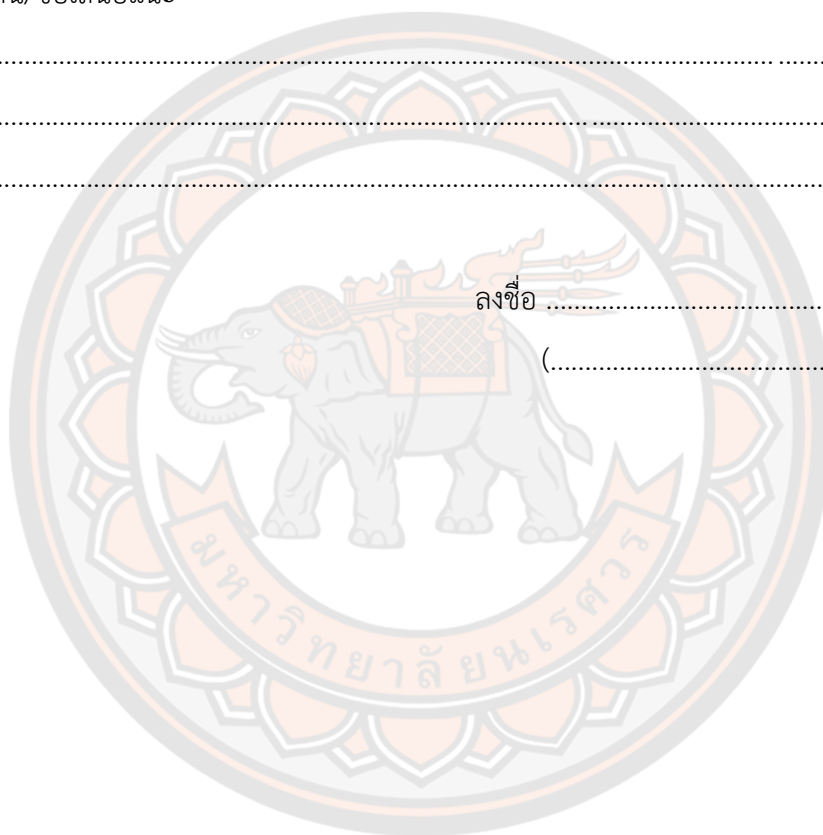
ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญประเมินข้อคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ข้อคำถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ถ้ามี)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ผล			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์	1. ผู้เรียนพูดแนะนำตนเองและอาชีพของตนเอง				
	2. ผู้เรียนเล่าเรื่องครอบครัวของตนเอง และอาชีพการงานของสมาชิกในครอบครัวของตนเอง				
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนได้	3. ผู้เรียนเล่ากิจวัตรประจำวันของตนเอง				
	4. ผู้เรียนพูดแนะนำอาหารประจำชาติของตนเองมา 1 เมนู และบอกเหตุผลว่าเพราะเหตุใดจึงเลือกแนะนำเมนูอาหารนี้				
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	5. ผู้เรียนพูดแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศของตนเองมา 1 แห่ง และบอกเหตุผลว่าเพราะเหตุใดจึงเลือกสถานที่แห่งนี้				

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาสำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญประเมินข้อคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ข้อคำถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ถ้ามี)

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				ผล การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	+1	0	-1	
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ ถูกต้องตรง ตาม ประเด็น ครบถ้วน สมบูรณ์	สามารถ พูดสื่อสาร ได้เข้าใจ ถูกต้อง ตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วน และ สมบูรณ์ 1 – 2 จุด	สามารถ พูดสื่อสาร ได้เข้าใจ แต่ยังไม่ ถูกต้อง ตรงตาม ประเด็น 3 – 4 จุด	พูด สื่อสาร ไม่เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรง ประเด็น มากกว่า 4 จุด				
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ ได้ถูกต้อง เหมาะสม ในการพูด สื่อสารได้ อย่าง ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ ผิด 1 คำ แต่ยัง สามารถ พูดสื่อสาร ได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ ผิด 2 คำ แต่ยัง สามารถ พูดสื่อสาร ได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้ คำศัพท์ ผิด มากกว่า 2 คำ และพูด สื่อสาร				

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				ผลประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	+1	0	-1	
				ไม่เข้าใจ				
3. การใช้ประโยชน์	ใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง มีการใช้คำเชื่อมที่เหมาะสม ในการพูด และเว้นวรรคการพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง แต่มีบางประโยค ขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง แต่ขาดคำเชื่อมถึง 2 จุด และเว้นวรรค ในการพูด ไม่ถูกต้อง 2 - 3 จุด	ใช้ประโยชน์ ผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้นวรรคใน การพูด มากกว่า 3 จุด				
4. ความคล่องแคล่วในการพูด	สามารถพูดต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 - 2 จุด แต่ยังสามารถพูดให้เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 - 4 จุด ไม่ลื่นไหล แต่ยังได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุดพูดเป็นเวลานาน จับใจความไม่ได้				
5. การแสดงท่าทางและ	พูดด้วยความมั่นใจ มีการสบตาผู้ฟัง แสดง	พูดด้วยความประหม่า ในบางครั้ง	พูดด้วยความประหม่า และไม่	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่				

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				ผล การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	+1	0	-1	
น้ำเสียง	ทำทาง ประกอบ อยู่ตลอด และมี น้ำเสียง ชัดเจน	อาจไม่ สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมี ทำทาง ประกอบ	สบตา ผู้ฟัง 3-4 ครั้ง และ มีทำทาง ประกอบ น้อย	สบตา ผู้ฟัง และไม่มี ทำทาง ประกอบ เลย				

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทย
เพื่อการสื่อสาร หลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

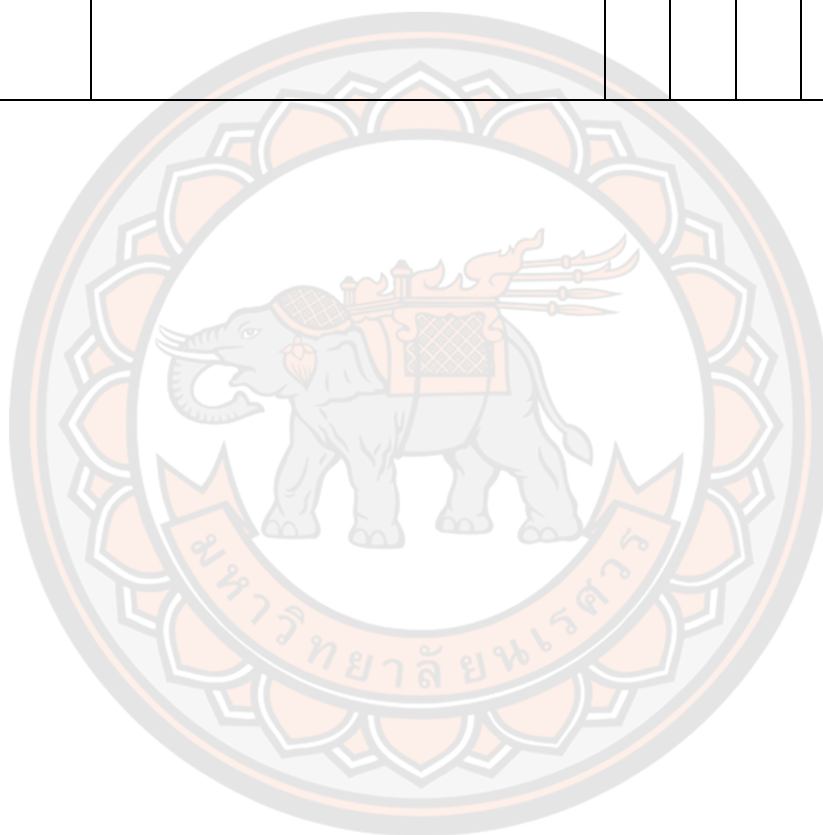
คำชี้แจง ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญประเมินข้อคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ข้อคำถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ถ้ามี)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ผล			ข้อเสนอแนะ
		การประเมิน	+1	0	
1. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์	1. ผู้เรียนเล่าเรื่องครอบครัวของตนเอง และอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของตนเอง				
	2. ผู้เรียนเล่าถึงการวางแผน ที่จะไปเที่ยวประเทศไทยของผู้เรียนอย่างละเอียด และบอกเหตุผลว่า เพราะเหตุใดจึงอยากไปเที่ยวสถานที่นั้น ๆ				
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนได้	3. ผู้เรียนเล่าถึงประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับวันสงกรานต์ของประเทศไทย				
	4. ผู้เรียนเล่าถึงความรู้เกี่ยวกับอาหารไทย และถ้ามีโอกาสได้ไปรับประทานอาหารไทยคุณอยากจะลองรับประทานอาหารไทยเมนูใด และเพราะเหตุใด				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความถาม	ผล การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
3. ผู้เรียนมี ความ กระตือรือร้น ในการเรียน	5.ถ้ามีโอกาสได้ไปซื้อของในห้างต่าง ๆ หรือ ตลาดต่าง ๆ ในประเทศไทยจะเลือกไปซื้อ ของที่ใด และเพราะเหตุใด				

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาสำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา ระดับชั้น Intermediate
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญประเมินข้อคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ข้อคำถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ถ้ามี)

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				ผล การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	+1	0	-1	
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ ถูกต้องตรง ตาม ประเด็น ครบถ้วน สมบูรณ์	สามารถ พูดสื่อสาร ได้เข้าใจ ถูกต้อง ตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วน และ สมบูรณ์ 1 – 2 จุด	สามารถ พูดสื่อสาร ได้เข้าใจ แต่ยังไม่ ถูกต้อง ตรงตาม ประเด็น 3 – 4 จุด	พูด สื่อสารไม่ เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรง ประเด็น มากกว่า 4 จุด				
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ ได้ถูกต้อง เหมาะสม ในการพูด สื่อสารได้ อย่าง ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ ผิด 1 คำ แต่ยัง สามารถ พูดสื่อสาร ได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ ผิด 2 คำ แต่ยัง สามารถ พูดสื่อสาร ได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้ คำศัพท์ ผิด มากกว่า 2 คำ และพูด สื่อสารไม่				

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				ผลประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	+1	0	-1	
				เข้าใจ				
3. การใช้ประโยชน์	ใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง มีการใช้คำเชื่อมที่เหมาะสม ในการพูด และเว้นวรรคการพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง แต่มีบางประโยค ขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ย้งเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง แต่ขาดคำเชื่อมถึง 2 จุด และเว้นวรรค ในการพูด ไม่ถูกต้อง 2 – 3 จุด	ใช้ประโยชน์ ผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้นวรรคใน การพูด มากกว่า 3 จุด				
4. ความคล่องแคล่วในการพูด	สามารถพูดต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 – 2 จุด แต่ย้งสามารถพูดให้เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 – 4 จุด ไม่สั่นไหว แต่ย้งได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และย้งมีช่วงหยุดพูดเป็นเวลานาน จับใจความไม่ได้				
5. การแสดงท่าทางและ	พูดด้วยความมั่นใจ มีการสบตาผู้ฟัง แสดง	พูดด้วยความประหม่า ในบางครั้ง	พูดด้วยความประหม่า และไม่	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่				

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				ผล การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	4	3	2	1	+1	0	-1	
น้ำเสียง	ท่าทาง ประกอบ อยู่ตลอด และมี น้ำเสียง ชัดเจน	อาจไม่ สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมี ท่าทาง ประกอบ	สบตาผู้ฟัง 3-4 ครั้ง และมี ท่าทาง ประกอบ น้อย	สบตา ผู้ฟัง และ ไม่มี ท่าทาง ประกอบ เลย				

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมา
ที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับ
วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อความกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกณฑ์พิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ ความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ด้านการนำเสนอเนื้อหา					
1.	ผู้เรียนเข้าใจในคำชี้แจงและวิธีการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	+1	0	-1	
2.	เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	+1	0	-1	
3.	การใช้ภาษาสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน	+1	0	-1	
4.	เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมและน่าสนใจ	+1	0	-1	
5.	เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	0	-1	
ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร					
1.	ผู้เรียนชอบและสนุกกับการทำกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	+1	0	-1	

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ ความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
2.	ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมจริง	+1	0	-1	
3.	ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจนเกิดความสามารถในการสื่อสารได้มากขึ้น	+1	0	-1	
4.	ผู้เรียนสามารถนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ร่วมกับการเรียนรู้ภาษา	+1	0	-1	
5.	ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม	+1	0	-1	
ด้านการออกแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์					
1.	เสียงที่ใช้ประกอบในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนและน่าฟัง	+1	0	-1	
2.	การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม น่าสนใจ และง่ายต่อการใช้งาน	+1	0	-1	
3.	รูปภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	0	-1	
4.	การใช้สีในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมและสวยงาม	+1	0	-1	
5.	ขนาดตัวอักษรในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม	+1	0	-1	

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ซึ่งมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ
2. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ
3. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา
4. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมา
5. ผลการประเมินประเมินประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง 30 คน
6. ผลการให้คะแนนในการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
7. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
8. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
9. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

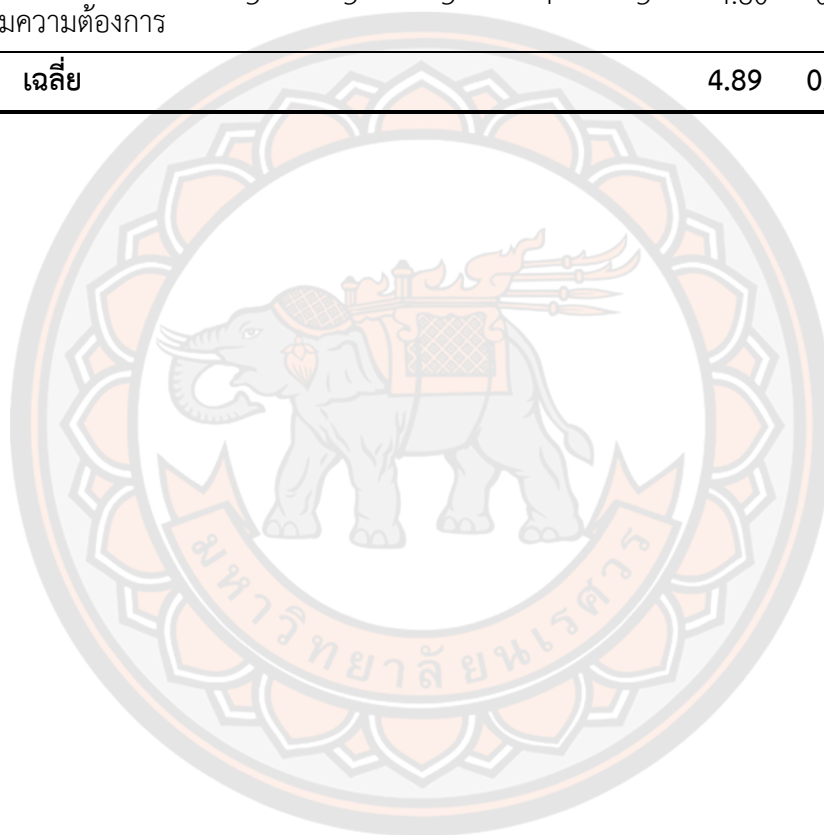
1. ผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ซึ่งมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
ด้านส่วนนำของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. ชื่อเรื่องหน้าปกหนังสือมีความชัดเจนและสวยงาม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. คำนำของหนังสือเข้าใจได้ง่าย	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. มีการแจ้งจุดประสงค์ให้ผู้เรียนทราบ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านเนื้อหาของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำเสนอ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการใช้ภาษาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. มีการใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
กับระดับชั้นของผู้เรียน								
2. การใช้คำ หรือ ประโยค ถูกต้อง และ เหมาะสม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สำนวนภาษาอ่าน เข้าใจง่าย	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการออกแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. เสียงที่ใช้ประกอบใน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มี ความชัดเจนและน่าฟัง	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การออกแบบหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์มีความ เหมาะสม น่าสนใจ และ ง่ายต่อการใช้งาน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. รูปภาพประกอบมี ความสอดคล้องกับ เนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การใช้สีในหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์มีความ เหมาะสมและสวยงาม	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ขนาดตัวอักษรใน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มี ความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการปฏิสัมพันธ์ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์								
1. ผู้อ่านสามารถควบคุม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยตนเองได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
2. สามารถย้อนกลับไป จุดต่าง ๆ ของหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ปุ่มกดมีความชัดเจน ใช้ได้ตามความต้องการ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.89	0.24	มากที่สุด

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา ซึ่งมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ

ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจนสามารถวัดได้	4	4	4	4	3	3.80	0.45	มาก
2. สาระสำคัญมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	4	4	5	4	3	4.00	0.71	มาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร								
1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้การสอนด้วย	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน								
2. กิจกรรมการเรียนรู้ นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด ความพร้อมและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยาก เรียนรู้บทเรียนใหม่ ๆ	5	4	5	4	3	4.20	0.84	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ การนำเสนอเนื้อหาโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่ ถูกต้องจากครูผู้สอน	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ การฝึกโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึก ภาษาด้วยตนเองโดย การฝึกแบบควบคุม และ การฝึกแบบทีละคน ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ ข้อผิดพลาดในการใช้ ภาษาของตนเองโดยมี ครูผู้สอนช่วยแก้ไข	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
อิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร								
3. การกำหนดเกณฑ์ พิจารณาการวัดและ ประเมินผลมีความ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
4. เครื่องมือวัดและ ประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย						4.30	0.50	มาก

ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจนสามารถวัด ได้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. สาระสำคัญมี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
3. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้เป็นไปตาม การใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร								
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร								
1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้การสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ๆ	5	5	5	4	3	4.40	0.89	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้องจากครูผู้สอน	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นการฝึกโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วย	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึก ภาษาด้วยตนเองโดย การฝึกแบบควบคุม และ การฝึกแบบทีละคน ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ ข้อผิดพลาดในการใช้ ภาษาของตนเองโดยมี ครูผู้สอนช่วยแก้ไข ข้อผิดพลาดของผู้เรียน								
5. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การนำภาษาไปใช้ ช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ นำเอาองค์ความรู้ที่เคย เรียน มารังสรรค์เป็น ประโยชน์การพูดของ ตนเองเพื่อให้เกิดความ คล่องแคล่วในการสื่อสาร ได้	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น สรุป ช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่เรียน มาแล้ว และช่วยให้ ผู้เรียนทราบถึง การพัฒนาทางการ สื่อสารของตนเอง	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ของแผนการจัดการเรียนรู้								
2. รูปแบบการวัดและประเมินผลมีความถูกต้องและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
3. การกำหนดเกณฑ์พิจารณาการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	3	4.00	0.71	มาก
4. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย						4.33	0.43	มาก

ตาราง 15 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนสามารถวัดได้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
2. สารสำคัญมี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
3. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้เป็นไปตาม การใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร	5	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้มี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	5	4.20	0.45	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร								
1. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้การสอนด้วย วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร มีความ เหมาะสมกับระดับชั้น ของผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด ความพร้อมและช่วย กระตุ้นให้ผู้เรียนอยาก เรียนรู้บทเรียนใหม่ ๆ	5	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น	5	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
การนำเสนอเนื้อหาโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้องจากครูผู้สอน								
4. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การฝึกโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาด้วยตนเองโดยการฝึกแบบควบคุม และการฝึกแบบทีละคน ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของตนเองโดยมีครูผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การนำภาษาไปใช้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาองค์ความรู้ที่เคยเรียน มารังสรรค์เป็นประโยคการพูดของตนเองเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสารได้	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น สรุป ช่วยส่งเสริมให้	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่เรียน มาแล้ว และช่วยให้ ผู้เรียนทราบถึง การพัฒนาทางการ สื่อสารของตนเอง								
ด้านการวัดและประเมินผล								
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของแผนการจัดการ เรียนรู้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
2. รูปแบบการวัดและ ประเมินผลมี ความถูกต้องและ เหมาะสมกับการจัด กิจกรรมการเรียน การสอนโดยใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
3. การกำหนดเกณฑ์ พิจารณาการวัดและ ประเมินผลมีความ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.00	0.71	มาก
4. เครื่องมือวัดและ ประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย						4.37	0.38	มาก

ตาราง 16 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจนสามารถ วัดได้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2. สาระสำคัญมี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
3. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้เป็นไปตาม การใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้มี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร								
1. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้การสอนด้วย วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร มีความ เหมาะสมกับระดับชั้น ของผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด ความพร้อมและช่วย กระตุ้นให้ผู้เรียนอยาก เรียนรู้บทเรียนใหม่ ๆ								
3. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การนำเสนอเนื้อหาโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่ ถูกต้องจากครูผู้สอน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การฝึกโดยใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ ช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึก ภาษาด้วยตนเองโดย การฝึกแบบควบคุม และ การฝึกแบบที่ละคน ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ ข้อผิดพลาดในการใช้ ภาษาของตนเองโดยมี ครูผู้สอนช่วยแก้ไข ข้อผิดพลาดของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การนำภาษาไปใช้ ช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
นำเอาองค์ความรู้ที่เคยเรียน มารังสรรค์เป็นประโยชน์การพูดของตนเองเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสารได้								
6. กิจกรรมการเรียนรู้ขั้นสรุป ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่เรียนมาแล้ว และช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงการพัฒนาทางการสื่อสารของตนเอง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
1. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
2. รูปแบบการวัดและประเมินผลมีความถูกต้องและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
3. การกำหนดเกณฑ์ พิจารณาการวัดและ ประเมินผลมีความ เหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
4. เครื่องมือวัดและ ประเมินผลมี ความเหมาะสม	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย						4.51	0.26	มากที่สุด

ตาราง 17 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจนสามารถวัด ได้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2. สาระสำคัญมี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
3. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้เป็นไปตาม การใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
การฝึกแบบควบคุม และ การฝึกแบบที่ละคน ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ ข้อผิดพลาดในการใช้ ภาษาของตนเองโดยมี ครูผู้สอนช่วยแก้ไข ข้อผิดพลาดของผู้เรียน								
5. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การนำภาษาไปใช้ ช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ นำเอาองค์ความรู้ที่เคย เรียน มารังสรรค์เป็น ประโยชน์การพูดของ ตนเองเพื่อให้เกิดความ คล่องแคล่วในการสื่อสาร ได้	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น สรุป ช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่เรียน มาแล้ว และช่วยให้ ผู้เรียนทราบถึง การพัฒนาทางการ สื่อสารของตนเอง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของแผนการจัดการ เรียนรู้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
2. รูปแบบการวัดและประเมินผลมีความถูกต้องและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
3. การกำหนดเกณฑ์พิจารณาการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
4. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย						4.50	0.27	มาก

ตาราง 18 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ด้านองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนสามารถวัดได้	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2. สาระสำคัญมี	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้								
3. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้เป็นไปตาม การใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้มี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร								
1. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้การสอนด้วย วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร มีความ เหมาะสมกับระดับชั้น ของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด ความพร้อมและช่วย กระตุ้นให้ผู้เรียนอยาก เรียนรู้บทเรียนใหม่ ๆ	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
การนำเสนอเนื้อหาโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้องจากครูผู้สอน								
4. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การฝึกโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาด้วยตนเองโดยการฝึกแบบควบคุม และการฝึกแบบที่ละคน ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของตนเองโดยมีครูผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น การนำภาษาไปใช้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาองค์ความรู้ที่เคยเรียน มารังสรรค์เป็นประโยชน์การพูดของตนเองเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสารได้	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ชั้น	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
สรุป ช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่เรียน มาแล้ว และช่วยให้ ผู้เรียนทราบถึง การพัฒนาทาง การสื่อสารของตนเอง								
ด้านการวัดและประเมินผล								
1. การวัดและ ประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์ของแผนการ จัด การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. รูปแบบการวัดและ ประเมินผลมี ความถูกต้องและ เหมาะสมกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนโดยใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับ วิธีการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
3. การกำหนดเกณฑ์ พิจารณาการวัดและ ประเมินผลมี ความเหมาะสมกับผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
4. เครื่องมือวัดและ ประเมินผลมี	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	รายบุคคล							
	1	2	3	4	5			
ความเหมาะสม								
เฉลี่ย						4.59	0.33	มากที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

แบบทดสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ก่อนเรียน							
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	-1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	-1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
หลังเรียน							
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 20 แสดงผลการหาค่าดัชนีความยากของแบบข้อสอบรายข้อ (p) ค่าดัชนีอำนาจจำแนกแบบทดสอบรายข้อ (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา

แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าดัชนี ความยากง่าย (p)	ค่าดัชนีอำนาจ จำแนก (r)	แปลผล
ก่อนเรียน	0.575	0.35	ข้อสอบสามารถใช้ได้และมีอำนาจจำแนกปานกลาง
หลังเรียน	0.675	0.35	ข้อสอบสามารถใช้ได้และมีอำนาจจำแนกปานกลาง

ตาราง 21 แสดงผลการหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมาแบบอัตโนมัติก่อนและหลังเรียน

รายการ	ค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค	แปลผล
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมา	0.825	มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

4. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมา

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ประเด็น การประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	รายบุคคล						
	1	2	3	4	5		
1. การพูด สื่อสาร	+1	0	+1	+1	0	0.60	ใช้ได้
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
3. การใช้ ประโยค	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
4. ความ คล่องแคล่ว ในการพูด	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้

5. ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

ตาราง 23 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จากการทดลอง กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

นักเรียน	ผลการประเมินระหว่างเรียน แผนการจัด						คะแนน รวม	คะแนน หลังเรียน
	การเรียนรู้ที่							
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม	20	20	20	20	20	20	120	20
คนที่ 1	15	16	15	16	16	16	94	14
คนที่ 2	16	18	15	16	15	18	98	15
คนที่ 3	18	16	16	15	16	17	98	16
คนที่ 4	16	16	14	14	18	17	95	16
คนที่ 5	18	14	15	16	16	16	95	16
คนที่ 6	16	18	16	17	16	18	101	17
คนที่ 7	17	18	15	16	18	17	101	16
คนที่ 8	17	17	16	17	18	18	103	16
คนที่ 9	14	14	13	14	14	16	85	14
คนที่ 10	16	15	16	16	17	18	98	16
คนที่ 11	16	16	15	15	16	16	94	16
คนที่ 12	16	16	15	17	16	16	96	18
คนที่ 13	16	16	15	16	17	16	96	14
คนที่ 14	18	17	16	16	17	18	102	16
คนที่ 15	18	17	17	18	18	18	106	18
คนที่ 16	17	16	16	17	18	17	101	18
คนที่ 17	17	17	15	15	16	16	96	17
คนที่ 18	16	15	15	16	17	17	96	16
คนที่ 19	17	17	16	18	19	18	105	18

นักเรียน	ผลการประเมินระหว่างเรียน แผนการจัด						คะแนน รวม	คะแนน หลังเรียน
	การเรียนรู้ที่							
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม	20	20	20	20	20	20	120	20
คนที่ 20	16	16	15	15	16	17	95	16
คนที่ 21	14	12	14	14	16	16	86	14
คนที่ 22	16	16	15	17	17	16	97	17
คนที่ 23	16	15	14	16	17	16	94	14
คนที่ 24	14	15	14	14	15	14	86	12
คนที่ 25	14	15	15	16	17	16	93	16
คนที่ 26	16	15	16	15	16	17	95	16
คนที่ 27	14	15	15	16	17	16	93	14
คนที่ 28	15	17	16	16	17	18	99	16
คนที่ 29	16	16	14	15	16	16	93	14
คนที่ 30	14	16	14	15	15	16	90	13
คะแนนเฉลี่ย	15.96	15.9	15.1	15.53	16.56	16.7	96.03	15.63
คะแนนร้อยละ	79.8	79.5	75.5	77.65	82.8	83.5	80.02	78.15
E_1/E_2	80.02						78.15	

6. ผลการให้คะแนนในการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

ตาราง 24 แสดงผลการให้คะแนนในการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารหลังเรียนของผู้เรียนชาวเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

นักเรียน	รายการประเมิน						คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	การใช้		การใช้		การ	การ		
	การพูด	คำศัพท์	การใช้	ความ				
	สื่อสาร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	ในการสื่อสาร (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	ประโยค (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	คล่องแคล่ว ในการพูด (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	น้ำเสียง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)			
คนที่ 1	3	3	3	3	2	20	14	
คนที่ 2	4	3	4	2	2	20	15	
คนที่ 3	4	4	3	3	2	20	16	
คนที่ 4	3	3	3	4	3	20	16	
คนที่ 5	3	3	4	3	3	20	16	
คนที่ 6	4	4	3	3	3	20	17	
คนที่ 7	4	3	3	3	3	20	16	
คนที่ 8	3	4	3	3	3	20	16	
คนที่ 9	3	2	3	3	3	20	14	
คนที่ 10	4	4	3	2	3	20	16	
คนที่ 11	3	3	4	3	3	20	16	
คนที่ 12	4	4	4	3	3	20	18	
คนที่ 13	3	3	2	3	3	20	14	
คนที่ 14	4	3	3	3	3	20	16	
คนที่ 15	4	4	3	4	4	20	18	
คนที่ 16	4	4	3	3	4	20	18	

รายการประเมิน							
นักเรียน	การใช้			ความ คล่องแคล่ว ในการพูด (คะแนน เต็ม 4 คะแนน)	การ แสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง (คะแนน เต็ม 4 คะแนน)	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
	การพูด สื่อสาร (คะแนน เต็ม 4 คะแนน)	คำศัพท์ ในการ สื่อสาร (คะแนน เต็ม 4 คะแนน)	การใช้ ประโยค (คะแนน เต็ม 4 คะแนน)				
คนที่ 17	4	4	3	3	3	20	17
คนที่ 18	3	3	3	3	4	20	16
คนที่ 19	4	3	3	4	4	20	18
คนที่ 20	3	3	3	4	3	20	16
คนที่ 21	3	3	2	3	3	20	14
คนที่ 22	3	3	3	4	4	20	17
คนที่ 23	3	3	2	3	3	20	14
คนที่ 24	2	2	2	3	3	20	12
คนที่ 25	3	3	3	3	4	20	16
คนที่ 26	3	3	4	3	3	20	16
คนที่ 27	3	3	3	3	2	20	14
คนที่ 28	3	3	2	4	4	20	16
คนที่ 29	3	3	2	3	3	20	14
คนที่ 30	3	3	3	2	2	20	13

7. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

ผู้เรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง D
	(Pre-test) 20 คะแนน	(Post-test) 20 คะแนน	
คนที่ 1	11	14	3
คนที่ 2	12	15	3
คนที่ 3	13	16	3
คนที่ 4	12	16	4
คนที่ 5	13	16	3
คนที่ 6	13	17	4
คนที่ 7	12	16	4
คนที่ 8	14	16	2
คนที่ 9	10	14	4
คนที่ 10	12	16	4
คนที่ 11	13	16	3
คนที่ 12	14	18	4
คนที่ 13	12	14	2
คนที่ 14	13	16	3
คนที่ 15	14	18	4
คนที่ 16	14	18	4
คนที่ 17	13	17	4
คนที่ 18	12	16	4

ผู้เรียน	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) 20 คะแนน	คะแนนหลังเรียน (Post-test) 20 คะแนน	คะแนนผลต่าง D
คนที่ 19	15	18	3
คนที่ 20	12	16	4
คนที่ 21	11	14	3
คนที่ 22	13	17	4
คนที่ 23	11	14	3
คนที่ 24	9	12	3
คนที่ 25	13	16	3
คนที่ 26	13	16	3
คนที่ 27	11	14	3
คนที่ 28	13	16	3
คนที่ 29	12	14	2
คนที่ 30	9	13	4
คะแนนเฉลี่ย	12.30	15.63	3.33
คะแนนร้อยละ	61.5	78.15	16.65

8. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมา ที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ด้านการนำเสนอเนื้อหา							
1. ผู้เรียนเข้าใจในคำชี้แจงและวิธีการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. การใช้ภาษาสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมและน่าสนใจ	+1	0	+1	0	1	0.60	ใช้ได้
5. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร							
1. ผู้เรียนชอบและสนุกกับการทำกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ระดับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
2. ผู้เรียนมีโอกาสได้คิด และมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมจริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ตามกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารจน เกิดความสามารถใน การสื่อสารได้มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ผู้เรียนสามารถนำ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มา ใช้ร่วมกับการเรียนรู้ ภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ผู้เรียนมีการช่วยเหลือ กันในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านการออกแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์							
1. เสียงที่ใช้ประกอบใน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มี ความชัดเจนและน่าฟัง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. การออกแบบหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์มีความ เหมาะสม น่าสนใจ และ ง่ายต่อการใช้งาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. รูปภาพประกอบมี ความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. การใช้สีในหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์มีความ เหมาะสมและสวยงาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ขนาดตัวอักษรใน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

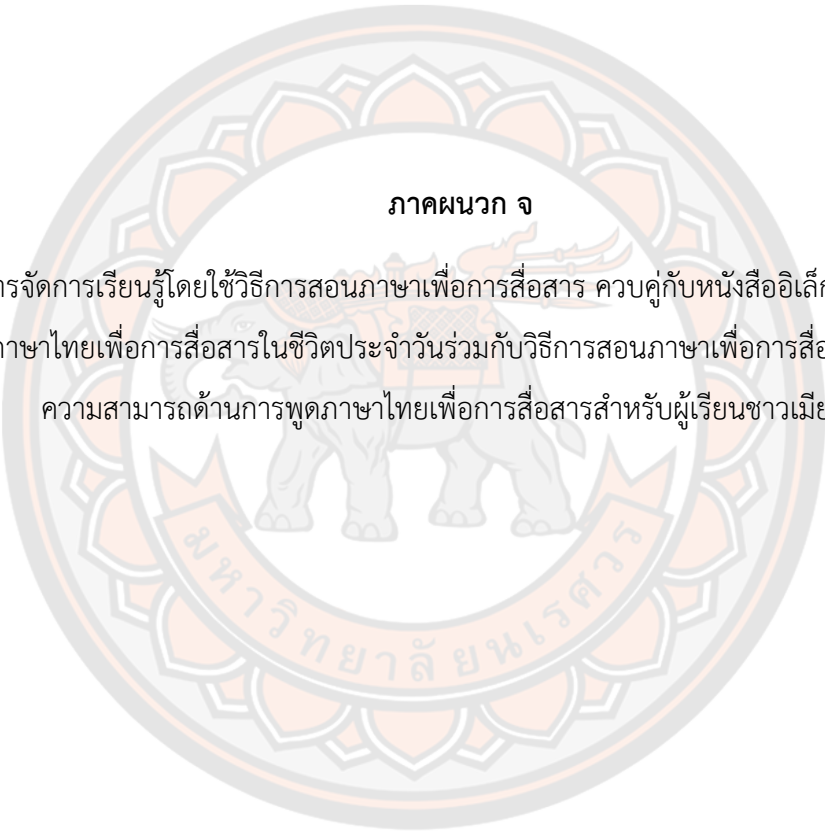
รายการประเมิน	ระดับคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มี ความเหมาะสม							

9. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ตาราง 27 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวเมียนมาที่มีต่อการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านการนำเสนอเนื้อหา			
1. ผู้เรียนเข้าใจในคำชี้แจงและวิธีการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์	4.03	0.56	มาก
2. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	3.83	0.79	มาก
3. การใช้ภาษาสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน	3.87	0.86	มาก
4. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความทันสมัยและน่าสนใจ	4.47	0.73	มาก
5. เนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.27	0.69	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร			
1. ผู้เรียนชอบและสนุกกับการทำกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.10	0.48	มาก
2. ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมจริง	3.97	0.61	มาก
3. ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจนเกิดความสามารถในการสื่อสารได้มากขึ้น	4.40	0.62	มาก

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
4. ผู้เรียนสามารถนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ร่วมกับการเรียนรู้ภาษา	4.00	0.64	มาก
5. ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม	4.20	0.61	มาก
ด้านการออกแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์			
1. เสียงที่ใช้ประกอบในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนและน่าฟัง	4.50	0.63	มาก
2. การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม น่าสนใจ และง่ายต่อการใช้งาน	4.30	0.70	มาก
3. รูปภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.56	มาก
4. การใช้สีในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม และสวยงาม	4.27	0.69	มาก
5. ขนาดตัวอักษรในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม	4.50	0.51	มาก
เฉลี่ย	4.21	0.24	มาก

ภาคผนวก จ

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควบคู่กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชาภาษาไทย สำหรับชาวเมียนมา

ระดับชั้น Intermediate

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การพูดเพื่อการสื่อสาร

เวลา 18 ชั่วโมง

เรื่อง ครอบครัวของผม

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน Mr. Sai San Myint

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวกับครอบครัว
2. ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับครอบครัวได้
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2. สาระสำคัญ

เนื้อหาในบทที่ 1 เรื่อง ครอบครัวของผมนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัว และสามารถพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวของตนเองได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับตนเองในชีวิตประจำวัน

3. เนื้อหาการเรียนรู้

บทที่ 1 ครอบครัวของผม

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ครอบครัวของผม โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน – Lead in (10 นาที)

1. ผู้เรียนและผู้สอนทักทายกัน ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายวิธีการใช้ และชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในบทเรียนที่ 1
2. ผู้เรียนและผู้สอนทบทวนคำศัพท์และความรู้เกี่ยวกับครอบครัวที่เคยเรียนรู้มาแล้วในระดับชั้น Pre – Intermediate

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา – Presentation (40 นาที)

1. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หน้า 1 และผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ เรื่อง ครอบครัวของผม โดยออกเสียงให้ฟังพร้อมอธิบายความหมายของคำศัพท์ และให้ผู้เรียนออกเสียงทีละคน
2. ผู้เรียนเปิดฟัง บทการฟัง หน้า 3 เรื่อง ครอบครัวของผมในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายความหมายของบทการฟังให้ผู้เรียนเข้าใจ
3. ผู้เรียนเปิดฟังบทการฟังสนทนา หน้า 6 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายความหมายของบทสนทนาให้ผู้เรียนเข้าใจ
4. ผู้เรียนเปิด หน้า 7 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง ครอบครัวของผมให้ผู้เรียนเข้าใจ ก่อนทำแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ของบทที่ 1 ในหน้า 10 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการฝึก - Practice (60 นาที)

(1) การฝึกแบบควบคุม

1. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูด โดยการถามคำถาม ตอบคำถามจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 1 ในหน้า 4 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
2. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูดสนทนาจากบทสนทนา ในหน้า 5 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคู่ออกมาพูดสนทนาหน้าห้องเรียน

(2) การฝึกทีละคน

1. ผู้เรียนนำคำศัพท์ในหน้า 1 – 2 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาฝึกพูดเป็นประโยคสั้น
2. ผู้เรียนเปิดบทการฟัง เรื่อง ครอบครัวของผม ในหน้า 3 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และฝึกพูดตามให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนออกมาพูดหน้าห้องเรียน
3. ผู้เรียนฝึกพูดเรียงประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 ในหน้า 9 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
4. ผู้เรียนฝึกพูดประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ในหน้า 10 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการนำภาษาไปใช้ - Production (60 นาที)

1. ผู้เรียนแต่ละคน เตรียมการพูดเล่าเรื่องครอบครัวของตนเอง
2. ผู้เรียนแต่ละคน ออกสนทนากับผู้สอนพร้อมทั้งเล่าเรื่องครอบครัวของตนเอง และอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของตนเองให้ผู้สอนฟัง

ขั้นสรุป – Sum up (10 นาที)

1. ผู้สอนสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในบทเรียน เรื่อง ครอบครัวของผม

2. ผู้สอนสรุปคะแนนจากการพูดสนทนาเรื่องครอบครัวของตนเอง

5. สื่อการสอน

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว (K)	วัดจากการตอบคำถามเกี่ยวกับครอบครัว	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับครอบครัวได้ (p)	ตรวจสอบจากการสนทนากับครูผู้สอนหน้าห้องเรียนเป็นรายบุคคล	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	สังเกตจากพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน 16-20	หมายถึง	ดีมาก
ระดับคะแนน 11-15	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน 6-10	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน 1-5	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน : ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (12 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น ครบถ้วนสมบูรณ์	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วนและ สมบูรณ์ 1 – 2 จุด	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ แต่ยังไม่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น 3 – 4 จุด	พูดสื่อสารไม่เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น มากกว่า 4 จุด
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ผิด 1 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด 2 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด มากกว่า 2 คำ และพูดสื่อสาร ไม่เข้าใจ
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง มีการใช้ คำเชื่อมที่ เหมาะสม ในการพูด และ เว้นวรรคการพูด ได้ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่มีบาง ประโยคขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่ขาดคำเชื่อม ถึง 2 จุด และ เว้นวรรคในการ พูดไม่ถูกต้อง 2 – 3 จุด	ใช้ประโยคผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้น วรรคในการพูด มากกว่า 3 จุด
4. ความ คล่องแคล่วใน การพูด	สามารถพูด ต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 – 2 จุด แต่ยังไม่ สามารถพูดให้ เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 – 4 จุด ไม่สั่นไหว แต่ยังไม่ ได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุด พูดเป็นเวลานาน จับใจความไม่ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง	พูดด้วยความ มั่นใจ มีการสบตาผู้ฟัง	พูดด้วยความ ประหม่า ในบางครั้ง อาจ	พูดด้วย ความประหม่า และไม่สบตา	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่สบตาผู้ฟัง และไม่มีท่าทาง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
	แสดงท่าทางประกอบอยู่ตลอด และมีน้ำเสียงชัดเจน	ไม่สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมีท่าทางประกอบ	ผู้ฟัง 3-4 ครั้ง และมีท่าทางประกอบน้อย	ประกอบเลย

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(Mr. Sai San Myint)

วัน..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การวัดและประเมินผล แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล จุดประสงค์การเรียนรู้
ด้านจิตพิสัย (Attitude) ของผู้เรียนชาวเมียนมา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ผู้เรียนมี ความ กระตือรือร้น ในการเรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟัง เวลาครูอธิบาย และมีส่วนร่วม ในการเรียน การสอน เช่น คำถามที่ครู ถาม มีการ ถามข้อสงสัย ไม่คุยกัน และ ไม่คุยโทรศัพท์ ในชั้นเรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟัง เวลาครูอธิบาย และมีส่วนร่วม ในการเรียน การสอน เช่น ตอบคำถามที่ ครูถาม ไม่ถาม เมื่อมีข้อสงสัย หรือมีการคุย กัน และคุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม อุปกรณ์ การเรียน บางอย่างไม่ พร้อม อาจมี ปัญหาทาง อินเทอร์เน็ต ไอแพดค้าง ทำให้เรียนไม่ ทันเพื่อน ไม่ เตรียมแอฟ แปลภาษา แต่ตั้งใจฟัง เวลาครู อธิบาย มีส่วนร่วมใน การเรียนการ สอนเป็นบาง เวลา เช่น ตอบคำถาม ที่ครูถาม อาจมีการคุย กัน และคุย โทรศัพท์ใน ชั้นเรียน	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต แต่ฟังครู อธิบายเป็น บางเวลา มี คำตอบคำถาม ครูบ้างเป็น บางเวลา	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียนใด ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอแพด อินเทอร์เน็ต และไม่สนใจ เวลาครูกำลัง อธิบาย ไม่มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอน ไม่มี การถาม ของครู

ลำดับ	ชื่อผู้เรียน	รายการประเมิน					ผลการประเมิน		
		ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	4	3	2	1			
16.									
17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง กระตือรือร้นดีมาก
 4 หมายถึง กระตือรือร้นดี
 3 หมายถึง กระตือรือร้นปานกลาง
 2 หมายถึง กระตือรือร้นน้อย
 1 หมายถึง กระตือรือร้นน้อยมาก

เกณฑ์การผ่าน : ตั้งแต่พอใช้ขึ้นไป

ใบความรู้

บทที่ 1 เรื่อง ครอบครัวของผม

คำศัพท์ประจำบทเรียน

1. ครอบครัว	8. แต่งงาน
2. ลูกชายคนเล็ก	9. ช่างภาพ
3. ชาวนา	10. นางแบบ/นายแบบ
4. อาชีพ	11. การโฆษณา
5. ค้าขาย	12. คณะ
6. หมู่บ้าน	13. ญาติพี่น้อง
7. ปัจจุบัน	14. หลายคน

บทการฟัง ครอบครัวของผม

ครอบครัวของผมมีสมาชิกทั้งหมด 6 คน มีพ่อ แม่ พี่สาวสองคน พี่ชายหนึ่งคน และผม ผมเป็นลูกชายคนเล็ก พ่อของผมเป็นชาวนา และแม่ของผมทำอาชีพค้าขายในหมู่บ้านเล็ก ๆ แล้วก็ส่งพวกผมเรียนมหาวิทยาลัยจนจบ ปัจจุบันพี่สาวของผมทั้งสองคนแต่งงานมีครอบครัวแล้ว พี่ชายของผมมีอาชีพเป็นช่างภาพ รับถ่ายรูปแต่งงาน รูปนางแบบนายแบบ และรูปการโฆษณาต่าง ๆ ส่วนตัวผมกำลังเรียนปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ที่ประเทศไทย

ตอนเป็นเด็กครอบครัวของผมอยู่ใกล้กับญาติพี่น้อง บ้านผมอยู่ติดกับคุณลุงและคุณอา ผมมีเพื่อน ๆ ที่เป็นลูกพี่ลูกน้องหลายคน เราชอบเล่นด้วยกันในทุก ๆ วันหยุด แต่ปัจจุบันทุกคนโตกันหมดแล้ว และแต่งงานมีลูกกันเกือบทุกคน

แบบฝึกหัด ตอนที่ 1

คำชี้แจง : หลังจากฟังบทการฟังแล้ว จงตอบประโยคคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. จากที่ได้ฟัง ผู้พูดมีครอบครัวทั้งหมดกี่คน

ตอบ.....

2. สมาชิกในครอบครัวของผู้พูดมีใครบ้าง

ตอบ.....

3. คุณพ่อของผู้พูดทำอาชีพอะไร

ตอบ.....

4. คุณแม่ของผู้พูดทำอาชีพอะไร

ตอบ.....

5. ผู้พูดมีพี่สาวกี่คน

ตอบ.....

บทสนทนา

เหตุการณ์ : กระจ่ายและเอกพูดคุย เรื่อง ครอบครัวของตัวเอง

กระจ่าย: สวัสดิ์คะพี่

เอก: สวัสดิ์ครับ น้องชื่ออะไรครับ

กระจ่าย: หนูชื่อกระจ่ายคะ พี่ละคะ

เอก: พี่ชื่อเอกครับ น้องกระจ่ายมีพี่น้องกี่คนครับ

กระจ่าย: หนูมีพี่น้อง 3 คนคะ มีพี่ชาย 1 คน พี่สาว 1 คน แล้วก็หนูคะ

เอก: น้องเป็นลูกสาวคนเล็กหรือครับ

กระจ่าย: ใช่คะพี่ แล้วพี่เอกละคะ มีพี่น้องกี่คน

เอก: พี่มีพี่น้อง 4 คน มี พี่สาว 2 คน พี่ชาย 1 คน แล้วก็พี่ครับ

กระต่าย: พี่เอกเป็นลูกชายคนเล็กเหรอคะ
 เอก: ใช่ครับ เหมือนกันกับน้องกระต่ายเลยครับ

โครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง ครอบครัวผม

1. Subject + Verb + Object + ก็คน

ตัวอย่าง : คุณมีพี่น้องกี่คน

2. Subject + Verb + จาก + Place

ตัวอย่าง : ผมมาจากประเทศเมียนมา

3. Noun + ของ + Subject + Verb + Object + อะไรหรือ

ตัวอย่าง : พ่อของคุณทำอาชีพอะไรหรือ

4. Noun + ของ + Subject + เป็น + Noun

ตัวอย่าง : พ่อของผมเป็นหมอ

5. Noun + ของ + Subject + เป็น + Noun + หรือ

ตัวอย่าง : พ่อของคุณเป็นหมอหรือ

6. Subject + Verb + Noun + หรือ + Noun

ตัวอย่าง : คุณมีพี่สาวหรือพี่ชาย

7. Subject + Verb + Noun + กับ + Noun

ตัวอย่าง : ผมมีพี่สาวกับพี่ชาย

8. Subject + Verb + Noun + แล้วก็ + Noun

ตัวอย่าง : ผมมีพี่สาว แล้วก็พี่ชาย

9. Noun + ของ + Subject + Verb + ที่ไหน

ตัวอย่าง : พ่อแม่ของคุณอยู่ที่ไหน

10. Noun + ของ + Subject + Verb + Object + ส่วน + Subject + Verb + Object

ตัวอย่าง : พี่ชายของผมเป็นช่างภาพ ส่วนผมเป็นนักศึกษา

แบบฝึกหัด ตอนที่ 2

คำชี้แจง : จงพูดเรียงประโยคต่อไปนี้เป็นประโยคภาษาไทยให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง : พี่ชาย น้องสาว มี และ ผม

ประโยคที่ถูกต้อง : ผม มี พี่ชาย และ น้องสาว

1. เขา ของ ชาวนา พ่อ เป็น

ตอบ.....

2. แม่ คำชาย อาชีพ ผม ของ ทำ

ตอบ.....

3. แล้ว ฉัน พี่สาว ของ แต่งงาน

ตอบ.....

4. ของ พี่ชาย ช่างภาพ เขา เป็น

ตอบ.....

5. ครอบครัว ไกล กับ ของผม อยู่ ญาติพี่น้อง

ตอบ.....

6. คุณลุง บ้าน คุณอา ติด กับ อยู่ ผม ของ และ

ตอบ.....

7. ฉัน ที่ เรียน กำลัง มหาวิทยาลัยอย่างกึ่ง อยู่

ตอบ.....

8. ผม พี่น้อง มี คน สี่

ตอบ.....

9. ฉัน ลูกสาวคนเล็ก เป็น พี่ชาย

ตอบ.....

10. คณะศึกษาศาสตร์ ที่ เขา อยู่ เรียน

ตอบ.....

แบบฝึกหัด ตอนที่ 3

คำชี้แจง : จงใช้คำต่อไปนี้พูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง

1. Subject + Verb + Object + ก็คน

ตอบ.....

2. Subject + Verb + จาก + Place

ตอบ.....

3. Noun + ของ + Subject + Verb + Object + อะไรเธอ

ตอบ.....

4. Noun + ของ + Subject + เป็น + Noun

ตอบ.....

5. Noun + ของ + Subject + เป็น + Noun + หรือ

ตอบ.....

6. Subject + Verb + Noun + หรือ + Noun

ตอบ.....

7. Subject + Verb + Noun + กับ + Noun

ตอบ.....

8. Subject + Verb + Noun + แล้วก็ + Noun

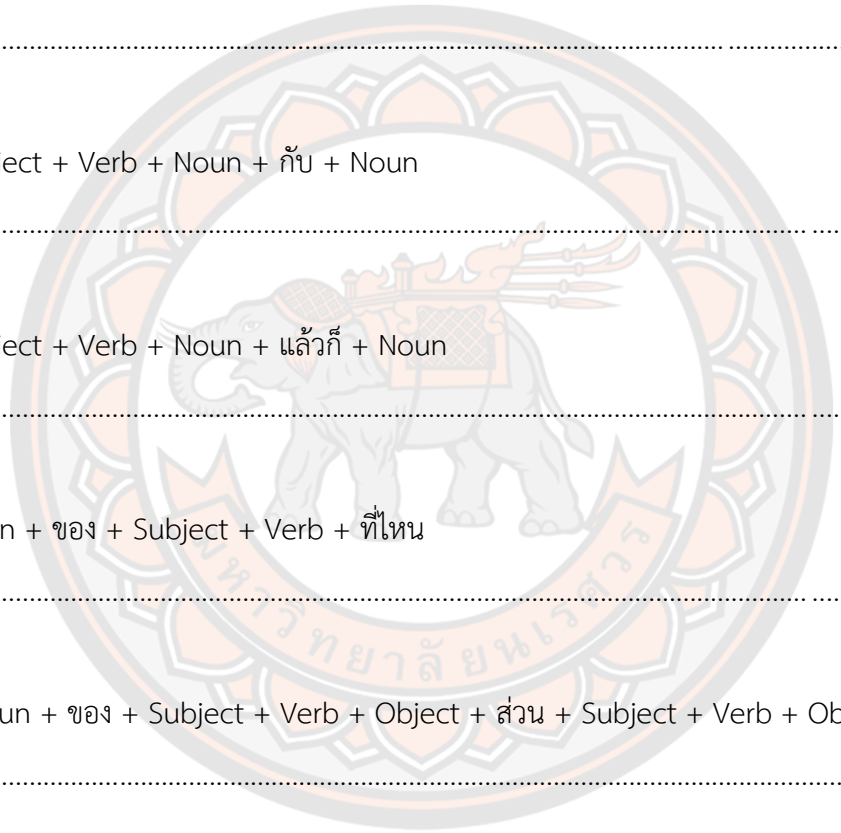
ตอบ.....

9. Noun + ของ + Subject + Verb + ที่ไหน

ตอบ.....

10. Noun + ของ + Subject + Verb + Object + ส่วน + Subject + Verb + Object

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

วิชาภาษาไทย สำหรับชาวเมียนมา

ระดับชั้น Intermediate

หน่วยการเรียนรู้ 2 การพูดเพื่อการสื่อสาร

เวลา 18 ชั่วโมง

เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน Mr. Sai San Myint

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการบอกวัน เวลา และสถานที่
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับการบอกวัน เวลา และสถานที่
ได้
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2. สาระสำคัญ

เนื้อหาในบทที่ 2 เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการบอกวัน เวลา และสถานที่ สามารถพูดถึงเรื่องการบอกวัน เวลา และสถานที่ได้ ไม่ว่าจะเป็นในการวางแผนไปเที่ยว การนัดหมายกับเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการบอกวัน เวลาและสถานที่ในชีวิตประจำวันได้จริง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

บทที่ 2 การบอกวัน เวลา และสถานที่

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน – Lead in (10 นาที)

1. ผู้เรียนและผู้สอนทักทายกัน และทบทวนคำศัพท์ความรู้เกี่ยวกับบทที่ 1 เรื่อง ครอบครัวของผม
2. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 11 เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ หลังจากนั้นผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทที่ 2 ให้ผู้เรียนฟัง

3. ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันทบทวนคำศัพท์และความรู้เกี่ยวกับการบอกวัน เวลา และสถานที่ที่เคยเรียนมาในระดับชั้น Pre-Intermediate

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา – Presentation (40 นาที)

1. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 11 และผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ โดยออกเสียงให้ฟังพร้อมอธิบายความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นผู้เรียนออกเสียงทีละคน

2. ผู้เรียนเปิดบทการฟัง หน้า 19 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทการฟังให้ผู้เรียนเข้าใจ

3. ผู้เรียนเปิดบทการฟังสนทนา หน้า 22 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทสนทนาให้ผู้เรียนเข้าใจ

4. ผู้เรียนเปิด หน้า 23 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ ให้ผู้เรียนเข้าใจ ก่อนทำแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ของบทที่ 2 ในหน้า 26 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการฝึก – Practice (60 นาที)

(1) การฝึกแบบควบคุม

1. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูด โดยการถามคำถาม ตอบคำถามจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 1 ในหน้า 20 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูดสนทนาจากบทสนทนาในหน้า 21 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคู่ออกมาพูดสนทนาหน้าห้องเรียน

(2) การฝึกทีละคน

1. ผู้เรียนนำคำศัพท์ในหน้า 11 – 17 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ มาฝึกพูดเป็นประโยคสั้น

2. ผู้เรียนฟังบทการฟังในหน้า 19 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ และฝึกพูดตามให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคู่ออกมาพูดหน้าห้องเรียน

3. ผู้เรียนฝึกพูดเรียงประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 ในหน้า 25 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

4. ผู้เรียนฝึกพูดประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ในหน้า 26 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการนำภาษาไปใช้ - Production (60 นาที)

1. ผู้เรียนแต่ละคน เตรียมการพูดเล่าถึงกิจวัตรประจำวันและงานอดิเรกของตนเอง

2. ผู้เรียนแต่ละคน ออกสนทนากับผู้สอนพร้อมทั้งเล่าถึงกิจวัตรประจำวันและงานอดิเรกของตนเองให้ผู้สอนฟัง

ขั้นสรุป – Sum up (10 นาที)

1. ผู้สอนสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในบทที่ 2 เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่ ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
2. ผู้สอนสรุปคะแนนจากการพูดสนทนา เรื่อง กิจวัตรประจำวันและงานอดิเรกของตนเอง

5. สื่อการสอน

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการบอกวัน เวลา และสถานที่ (K)	วัดจากการตอบคำถามเกี่ยวกับการบอกวัน เวลา และสถานที่	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับการบอกวัน เวลา และสถานที่ได้ (p)	ตรวจสอบจากการสนทนากับผู้สอน หน้าห้องเรียนเป็นรายบุคคล	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	สังเกตจากพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน 16-20	หมายถึง	ดีมาก
ระดับคะแนน 11-15	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน 6-10	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน 1-5	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน : ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (12 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น ครบถ้วนสมบูรณ์	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วนและ สมบูรณ์ 1 - 2 จุด	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ แต่ยังไม่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น 3 - 4 จุด	พูดสื่อสารไม่เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น มากกว่า 4 จุด
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ผิด 1 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด 2 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด มากกว่า 2 คำ และพูดสื่อสาร ไม่เข้าใจ
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง มีการใช้ คำเชื่อมที่ เหมาะสมใน การพูด และเว้น วรรคการพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่มีบาง ประโยคขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่ ขาดคำเชื่อมถึง 2 จุด และเว้น วรรคในการพูด ไม่ถูกต้อง 2 - 3 จุด	ใช้ประโยคผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้น วรรคในการพูด มากกว่า 3 จุด
4. ความ คล่องแคล่วใน การพูด	สามารถพูด ต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 - 2 จุด แต่ยังไม่ สามารถพูดให้ เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 - 4 จุด ไม่สั่นไหว แต่ยังไม่ ได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุด พูดเป็นเวลานาน จับ ใจความไม่ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง	พูดด้วยความ มั่นใจ มีการสบตาผู้ฟัง	พูดด้วย ความประหม่า ในบางครั้ง อาจ	พูดด้วย ความประหม่า และไม่สบตา	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่สบตาผู้ฟัง และไม่มีท่าทาง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
	แสดงท่าทางประกอบอยู่ตลอด และมีน้ำเสียงชัดเจน	ไม่สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมีท่าทางประกอบ	ผู้ฟัง 3-4 ครั้ง และมีท่าทางประกอบน้อย	ประกอบเลย

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(Mr. Sai San Myint)

วัน..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การวัดและประเมินผล แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านจิตพิสัย (Attitude) ของผู้เรียนชาวเมียนมา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ในการเรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียนการ สอน เช่น ตอบ คำถามที่ครู ถาม มีการถาม ข้อสงสัย ไม่คุย กัน และไม่คุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น ตอบคำถามที่ ครูถาม ไม่ถาม เมื่อมีข้อสงสัย หรือมีการคุย กัน และคุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม อุปกรณ์ การเรียน บางอย่างไม่ พร้อม อาจมี ปัญหาทาง อินเทอร์เน็ต ไอแพดค้าง ทำให้เรียนไม่ ทันเพื่อน ไม่ เตรียมแอฟ แปลภาษา แต่ตั้งใจฟัง เวลาครู อธิบาย มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอนเป็น บางเวลา เช่น ตอบ คำถามที่ครู ถาม อาจมี การคุยกัน และคุย โทรศัพท์ใน	ผู้เรียนไม่การ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต แต่ฟังครู อธิบายเป็น บางเวลา มีคำตอบ คำถามครูบ้าง เป็นบางเวลา	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียนใด ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอแพด อินเทอร์เน็ต และไม่สนใจ เวลาครูกำลัง อธิบาย ไม่มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอน ไม่มี การถามของ ครู

ลำดับ	ชื่อผู้เรียน	รายการประเมิน					ผลการประเมิน		
		ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	4	3	2	1			
13.									
14.									
15.									
16.									
17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง กระตือรือร้นดีมาก
 4 หมายถึง กระตือรือร้นดี
 3 หมายถึง กระตือรือร้นปานกลาง
 4 หมายถึง กระตือรือร้นน้อย
 1 หมายถึง กระตือรือร้นน้อยมาก

เกณฑ์การผ่าน : ตั้งแต่พอใช้ขึ้นไป

ใบความรู้

บทที่ 2 เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่

คำศัพท์ประจำบทเรียน

1. วางแผน	13. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว)
2. ประเพณี	14. วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร (วัดอรุณ)
3. มรดกภูมิปัญญา	15. วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร (วัดภูเขาทอง)
4. วัฒนธรรม	16. ห้างเซ็นทรัลเวิลด์
5. มนุษย์ชาติ	17. สยามพารากอน
6. ตกลงกัน	18. ไอคอนสยาม
7. เดินทาง	19. ประตูนํ้า
8. เครื่องบิน	20. ตลาดนัดจตุจักร
9. สนามบิน	21. ปากคลองตลาด
10. เวลา	22. พัทยา
11. สถานที่ท่องเที่ยว	
12. เดินทางกลับ	

บทการฟังการบอกวัน เวลา และสถานที่

วันสงกรานต์ปีนี้ครอบครัวของผมวางแผนจะไปเที่ยวสงกรานต์ที่ประเทศไทยกัน เนื่องจากประเพณีวันสงกรานต์ของประเทศไทยได้รับเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ ประจำปี 2566 และพ่อแม่ของผมก็ยังไม่เคยไปเที่ยวประเพณีสงกรานต์ของประเทศไทย ครอบครัวของผมก็เลยตกลงกันว่าจะไปเที่ยวประเพณีวันสงกรานต์ที่ประเทศไทยกัน

ครอบครัวของผมจะเดินทางโดยเครื่องบินแอร์เอเชียจากสนามบินฉะเชิงเทราไปยังสนามบินสุวรรณภูมิ ในวันศุกร์ วันที่ 12 เมษายน เวลา 13.35 น. โดยใช้เวลาท่องเที่ยว วันที่ 13 - 15 เมษายน และเดินทางกลับวันที่ 16 เมษายน เวลา 10.45 น. และสถานที่ท่องเที่ยวที่จะไปกัน คือ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือ วัดพระแก้ว วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า วัดอรุณ แล้วก็วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร หรือที่ทุกคนรู้จักกันในนามของวัดภูเขาทอง ห้างเซ็นทรัลเวิลด์ สยามพารากอน ไอคอนสยาม ประตูนํ้า ตลาดนัดจตุจักร ปากคลองตลาด และพัทยา

แบบฝึกหัด ตอนที่ 1

คำชี้แจง : หลังจากฟังบทการฟังแล้ว จงตอบประโยคคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ครอบครัวของผู้พูดวางแผนจะไปเที่ยวที่ไหน

ตอบ.....

2. พ่อแม่ของผู้พูดไม่เคยไปเที่ยวที่ไหน

ตอบ.....

3. ครอบครัวของผู้พูดจะออกเดินทางวันอะไร วันที่เท่าไร เดือนอะไร และเวลากี่โมง

ตอบ.....

4. ครอบครัวของผู้พูดใช้เวลาท่องเที่ยววันที่เท่าไรถึงวันที่เท่าไร และเดือนอะไร

ตอบ.....

5. ครอบครัวของผู้พูดเดินทางกลับประเทศวันที่เท่าไร เดือนอะไร และเวลากี่โมง

ตอบ.....

บทสนทนา

เหตุการณ์ : กระจายสอบถามเอก เรื่อง การวางแผนของเอกที่จะไปเที่ยวประเทศไทย

กระจาย: พี่เอกคะ ได้ข่าวว่าพี่จะมาเที่ยวสงกรานต์กับพ่อแม่ใช่ไหมคะ

เอก: ใช่ครับ พี่วางแผนไว้แล้วครับ

กระจาย: พี่กับพ่อแม่จะไปนั่งเครื่องบินที่สนามบินไหนหรือคะ

เอก: สนามบินมณฑลทะเลย์ครับ

กระจาย: ค่ะ พี่จะมาวันที่เท่าไร แล้วก็มากี่โมงคะ

เอก: พี่จะไปวันศุกร์ที่ 12 เมษายน เวลา 13.35 น ครับ

กระจาย: ค่ะ แล้วพี่กับพ่อแม่จะมาเที่ยวกี่วันคะ

เอก: จะไปเที่ยว 3 วันครับ

กระจาย: ถ้าอย่างนั้นวันที่ 12 หนูจะไปรับที่สนามบินนะคะ

เอก: ได้เลยครับ ขอบคุณมากครับน้องกระจาย

โครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง การบอกวัน เวลา และสถานที่

1. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place

ตัวอย่าง : ผมจะไปที่สนามบิน

2. Subject + กำลังจะ + Verb + ที่ + Place

ตัวอย่าง : ผมกำลังจะไปที่สนามบิน

3. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ก็โมง

ตัวอย่าง : คุณจะไปที่สนามบินก็โมง

4. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ตอน + Time

ตัวอย่าง : ผมจะไปที่สนามบินตอน 9 โมง

5. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ก็วัน

ตัวอย่าง : คุณจะไปที่ประเทศไทยก็วัน

6. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ประมาณ + Number of Day

ตัวอย่าง : ผมจะไปที่ประเทศไทย ประมาณ 3 วัน

7. Subject + เคย + Verb + Place + ไหม

ตัวอย่าง : คุณเคยไปประเทศไทยไหม

8. Subject + ยังไม่เคย + Verb + ที่ + Place

ตัวอย่าง : ผมยังไม่เคยไปที่ประเทศไทย

9. Subject + เคย + Verb + ที่ + Place + แล้ว

ตัวอย่าง : ผมเคยไปที่ประเทศไทยแล้ว

10. Subject + จะ + Verb + ที่ + Places + และ + Place

ตัวอย่าง : ผมจะไปเที่ยวที่สยามพารากอน และประตูน้ำ

แบบฝึกหัด ตอนที่ 2

คำชี้แจง : จงพูดเรียงคำต่อไปนี้เป็นประโยคภาษาไทยให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง : ไป จะ ประเทศไทย ครอบครัว ผม ของ เที้ยว

ประโยคที่ถูกต้อง : ครอบครัวของผมจะไปเที้ยวประเทศไทย

1. ผม ครอบครัว ของ ไป จะ วางแผน สงกรานต์ไทย เที้ยว

ตอบ.....

2. เที้ยว ยังไม่เคย ไป ผม สงกรานต์ไทย ประเทศไทย และ

ตอบ.....

3. ผม วันที่ 12 พ่อแม่ กับ จะไป เมษายน ประเทศไทย

ตอบ.....

4. ฉัน เครื่องบิน นั่ง ไม่เคย

ตอบ.....

5. ผม ไปเที้ยว อยาก พักยา

ตอบ.....

6. ยังไม่เคย ห้างไอคอนสยาม ผม ไป

ตอบ.....

7. พ่อแม่ วันที่ 16 กับ ผม เดินทางกลับ เมษายน ประเทศเมียนมา จะ

ตอบ.....

8. เรา สนามบิน นั่ง ตอนเมือง ไปลง เครื่องบิน จะ ที่

ตอบ.....

9. เรา ตลาดจตุจักร จะ ไป อะไร กับ

ตอบ.....

10. เรา ปากคลองตลาด ซื้อ ไป จะ อะไร ที่

ตอบ.....

แบบฝึกหัด ตอนที่ 3

คำชี้แจง : จงใช้คำต่อไปนี้พูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง

1. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place

ตอบ.....

2. Subject + กำลังจะ + Verb + ที่ + Place

ตอบ.....

3. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ก็โมง

ตอบ.....

4. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ตอน + Time

ตอบ.....

5. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ก็วัน

ตอบ.....

6. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + ประมาณ + Number of Day

ตอบ.....

7. Subject + เคย + Verb + Place + ไหม

ตอบ.....

8. Subject + ยังไม่เคย + Verb + ที่ + Place

ตอบ.....

9. Subject + เคย + Verb + ที่ + Place + แล้ว

ตอบ.....

10. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + และ + Place

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

วิชาภาษาไทย สำหรับชาวเมียนมา

ระดับชั้น Intermediate

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การพูดเพื่อการสื่อสาร

เวลา 18 ชั่วโมง

เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน Mr. Sai San Myint

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการเดินทางในประเทศไทย
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับการเดินทางในประเทศไทยได้
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2. สาระสำคัญ

เนื้อหาในบทที่ 3 เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการเดินทางในประเทศไทย และสามารถพูดถึงเรื่องการเดินทางในประเทศไทยได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางในประเทศไทยได้จริง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

บทที่ 3 การเดินทางในประเทศไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน – Lead in (10 นาที)

1. ผู้เรียนและผู้สอนทักทายกัน และทบทวนคำศัพท์ความรู้เกี่ยวกับบทที่ 2 เรื่อง การบอกวันเวลา และสถานที่
2. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 27 เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย หลังจากนั้นผู้สอนชี้แจงประสงค์การเรียนรู้ของบทที่ 3 ให้ผู้เรียนฟัง
3. ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันทบทวนคำศัพท์และความรู้เกี่ยวกับการเดินทางในประเทศไทยที่เคยเรียนมาในระดับชั้น Pre-Intermediate

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา - Presentation (40 นาที)

1. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 27 และผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย โดยออกเสียงให้ฟังพร้อมอธิบายความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นผู้เรียนออกเสียงทีละคน
2. ผู้เรียนเปิดบทการฟัง หน้า 31 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทการฟังให้ผู้เรียนเข้าใจ
3. ผู้เรียนเปิดบทการฟังสนทนา หน้า 34 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทสนทนาให้ผู้เรียนเข้าใจ
4. ผู้เรียนเปิด หน้า 35 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูดเรื่อง การเดินทางในประเทศไทยให้ผู้เรียนเข้าใจ ก่อนที่แบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ของบทที่ 3 ในหน้า 38 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการฝึก - Practice (60 นาที)

(1) การฝึกแบบควบคุม

1. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูด โดยการถามคำถาม ตอบคำถามจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 1 ในหน้า 32 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
2. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูดสนทนาจากบทสนทนาในหน้า 33 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคู่ออกมาพูดสนทนาหน้าห้องเรียน

(2) การฝึกแบบทีละคน

1. ผู้เรียนนำคำศัพท์ในหน้า 27 - 29 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเดินทางในประเทศไทยมาฝึกพูดเป็นประโยคสั้น
2. ผู้เรียนฟังบทการฟังในหน้า 31 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย และฝึกพูดตามให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนออกมาพูดหน้าห้องเรียน
3. ผู้เรียนฝึกพูดเรียงประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 ในหน้า 37 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
4. ผู้เรียนฝึกพูดประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ในหน้า 38 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการนำภาษาไปใช้ - Production (60 นาที)

1. ผู้เรียนแต่ละคน เตรียมการพูดเล่าเรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปเที่ยวที่กรุงเทพฯ จะเลือกเดินทางท่องเที่ยวโดยพาหนะอะไร”
2. ผู้เรียนแต่ละคน ออกสนทนากับผู้สอนพร้อมทั้งเล่าถึง เรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปเที่ยวกรุงเทพฯ จะเลือกเดินทางด้วยพาหนะอะไร” ให้ผู้สอนฟัง

ขั้นสรุป – Sum up(10 นาที)

1. ผู้สอนสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในบทที่ 3 เรื่อง การเดินทางในประเทศไทยในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
2. ครูผู้สอนสรุปคะแนนจากการพูดสนทนา เรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปเที่ยวกรุงเทพจะเลือกเดินทางด้วยพาหนะอะไร”

5. สื่อการสอน

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางในประเทศไทย(K)	วัดจากการตอบคำถามเกี่ยวกับการเดินทางในประเทศไทย	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับการเดินทางในประเทศไทยได้ (p)	ตรวจสอบจากการสนทนากับผู้สอนหน้าห้องเรียนเป็นรายบุคคล	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	สังเกตจากพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน 16-20	หมายถึง	ดีมาก
ระดับคะแนน 11-15	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน 6-10	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน 1-5	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน : ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (12 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น ครบถ้วนสมบูรณ์	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วนและ สมบูรณ์ 1 – 2 จุด	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ แต่ยังไม่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น 3 – 4 จุด	พูดสื่อสารไม่เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น มากกว่า 4 จุด
2. การใช้คำศัพท์ ในการสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ผิด 1 คำ แต่ยัง สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด 2 คำ แต่ยัง สามารถพูด สื่อสารได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด มากกว่า 2 คำ และพูดสื่อสาร ไม่เข้าใจ
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง มีการใช้ คำเชื่อมที่ เหมาะสม ในการพูด และ เว้นวรรคการพูด ได้ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่มีบาง ประโยคขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่ขาดคำเชื่อม ถึง 2 จุด และ เว้นวรรคใน การพูดไม่ ถูกต้อง 2 – 3 จุด	ใช้ประโยคผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้น วรรคในการพูด มากกว่า 3 จุด
4. ความ คล่องแคล่วใน การพูด	สามารถพูด ต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 – 2 จุด แต่ยัง สามารถพูดให้ เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 – 4 จุด ไม่สั่นไหว แต่ยัง ได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุด พูดเป็นเวลานาน จับใจความไม่ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ มั่นใจ	พูดด้วยความ มั่นใจ	พูดด้วยความ ประหม่าใน	พูดด้วยความ ประหม่า และไม่	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่สบตาผู้ฟัง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
น้ำเสียง	มีการสบตาผู้ฟัง แสดงท่าทาง ประกอบอยู่ ตลอด และมี น้ำเสียงชัดเจน	บางครั้ง อาจไม่ สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมี ท่าทางประกอบ	สบตาผู้ฟัง 3-4 ครั้ง และมี ท่าทางประกอบ น้อย	และไม่มีท่าทาง ประกอบเลย

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(Mr. Sai San Myint)

วัน..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การวัดและประเมินผล แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านจิตพิสัย (Attitude) ของผู้เรียนชาวเมียนมา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ในการเรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น ตำคำถามที่ครู ถาม มีการถาม ข้อสงสัย ไม่คุย กัน และไม่คุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น ตอบคำถามที่ ครูถาม ไม่ถาม เมื่อมีข้อสงสัย หรือมีการคุย กัน และคุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม อุปกรณ์ การเรียน บางอย่างไม่ พร้อม อาจมี ปัญหาทาง อินเทอร์เน็ต ไอแพดค้าง ทำให้เรียนไม่ ทันเพื่อน ไม่เตรียม แอฟ แปลภาษา แต่ตั้งใจฟัง เวลาครู อธิบาย มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอนเป็น บางเวลา เช่น ตอบ คำถามที่ครู ถาม อาจมี การคุยกัน และคุย	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต แต่ฟังครู อธิบายเป็น บางเวลา มี คำตอบคำถาม ครูบ้างเป็นบาง เวลา	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียนใด ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอแพด อินเทอร์เน็ต และไม่สนใจ เวลาครูกำลัง อธิบาย ไม่มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอน ไม่มี การถามของ ครู

ลำดับ	ชื่อผู้เรียน	รายการประเมิน					ผลการประเมิน		
		ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	4	3	2	1			
12.									
13.									
14.									
15.									
16.									
17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง กระตือรือร้นดีมาก
 4 หมายถึง กระตือรือร้นดี
 3 หมายถึง กระตือรือร้นปานกลาง
 2 หมายถึง กระตือรือร้นน้อย
 1 หมายถึง กระตือรือร้นน้อยมาก

เกณฑ์การผ่าน : ตั้งแต่พอใช้ขึ้นไป

ใบความรู้

บทที่ 3 การเดินทางในประเทศไทย

คำศัพท์ประจำบทเรียน

1. การเดินทาง	11. ระยะใกล้
2. จังหวัด	12. ระยะไกล
3. ความสะดวก	13. รถเมล์
4. ทางบก	14. รถไฟ
5. ทางอากาศ	15. รถไฟฟ้า
6. ทางน้ำ	16. รถตุ้
7. พาหนะ	17. รถสองแถว
8. เส้นทางหลัก	18. รถแท็กซี่
9. รถโดยสารประจำทาง	19. รถตุ้กตุ้ก
10. บริการ	20. ท่าเรือ

บทการฟัง การเดินทางในประเทศไทย

การเดินทางในประเทศไทย ไม่ว่าจะไปจังหวัดไหน ต่างก็มีความสะดวกอย่างมาก ไม่ว่าจะทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ โดยมีพาหนะให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้สำหรับเดินทางได้อย่างที่ต้องการ

การเดินทางทางบก เป็นเส้นทางหลักที่ไปได้ทั่วถึงทุกจังหวัดในประเทศไทย พาหนะสำหรับเดินทางทางบกมีให้เลือกหลากหลาย ได้แก่ รถโดยสารประจำทาง ซึ่งมีให้บริการทั้งระยะใกล้ และระยะไกล ในกรุงเทพฯ จะมีรถเมล์ รถไฟ รถไฟฟ้า รถตุ้ รถสองแถว รถแท็กซี่ และรถตุ้กตุ้ก ส่วนต่างจังหวัดจะมีรถทัวร์ รถบัส รถไฟ รถตุ้ และมีรถสองแถวที่จะวิ่งในระยะใกล้ ๆ ส่วนการเดินทางทางอากาศ ในกรุงเทพฯ จะมีสนามบินหลัก 2 แห่ง คือ สนามบินดอนเมือง และสนามบินสุวรรณภูมิ นอกจากนี้เรายังสามารถเลือกเดินทางน้ำได้อีกด้วย โดยการนั่งเรือโดยสารส่งคนตามท่าเรือต่าง ๆ

แบบฝึกหัด ตอนที่ 1

คำชี้แจง : หลังจากฟังบทการฟังแล้ว จงตอบประโยคคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. การเดินทางในประเทศไทยสามารถเลือกเดินทางทางไหนบ้าง

ตอบ.....

2. อะไรคือเส้นทางหลักที่ได้ทั่วถึงทุกจังหวัดในประเทศไทย

ตอบ.....

3. สนามบินหลักในกรุงเทพฯมีกี่แห่ง

ตอบ.....

4. สนามบินหลัก 2 แห่งในกรุงเทพฯมีชื่อว่าอะไร

ตอบ.....

5. พาหนะสำหรับการเดินทางในกรุงเทพฯมีอะไรบ้าง

ตอบ.....

บทสนทนา

เหตุการณ์ : กระต่ายเช่ารถแท็กซี่ เพื่อที่จะไปปากคลองตลาด

กระต่าย: พี่คะ ไปปากคลองตลาดไหมคะ

แท็กซี่: ไปครับ ขึ้นรถเลยครับ

กระต่าย: พี่ไปจอดตรงหน้าตลาดเลยนะคะ

แท็กซี่: ครับผม

กระต่าย: พี่ครับ ถ้ารถติดพี่ก็ไปจอดที่ใกล้ ๆ กับตลาดเลยค่ะ หนูกับเพื่อนจะเดินไปเองค่ะ

แท็กซี่: ครับผม ถึงแล้วครับ

กระต่าย: ค่าเดินทาง เท่าไหร่คะพี่

แท็กซี่: 159 บาท ครับ

กระต่าย: สแกนเรียบบร้อยค่ะ

แท็กซี: ขอบคุณครับ

โครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย

1. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + โดย + Noun

ตัวอย่าง : ผมจะไปที่สนามบินโดยรถไฟฟ้า

2. Subject + จะ + Verb + Object + Verb + ที่ + Place

ตัวอย่าง : ผมจะนั่งรถไฟไปที่เชียงใหม่

3. Subject + อยากรไป + Place + ที่ไกลที่สุด

ตัวอย่าง : ผมอยากไปห่างที่ไกลที่สุด

4. Subject + ต้อง + Verb + Object + ที่ไหน

ตัวอย่าง : เราต้องไปซื้อตั๋วรถไฟที่ไหน

5. Subject + ต้อง + Verb + Object + ที่ + Place

ตัวอย่าง : เราต้องไปซื้อตั๋วที่สถานีรถไฟ

6. Subject + ไม่ต้อง + Verb + Object + ที่ + Place

ตัวอย่าง : เราไม่ต้องไปซื้อตั๋วที่สถานีรถไฟ

7. Places + อยู่ใกล้กับ + Place + มาก

ตัวอย่าง : ประตูน้ำอยู่ใกล้กับห้างเซ็นทรัลเวิลด์มาก

8. Places + ของ + Subject + อยู่ใกล้กับ + Place + มาก

ตัวอย่าง : ที่พักของผมอยู่ใกล้กับห้างเซ็นทรัลเวิลด์มาก

9. Subject + ต้อง + Verb + Object + ไหม

ตัวอย่าง : เราต้องไปต่อแท็กซี่ไหม

10. Subject + ต้อง + Verb + Object + เหมอ

ตัวอย่าง : เราต้องไปต่อแถวเหมอ

แบบฝึกหัด ตอนที่ 2

คำชี้แจง : จงพูดเรียงคำต่อไปนี้เป็นประโยคภาษาไทยให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง : ชอบ ผม ประเทศไทย ใน ท่องเที่ยว

ประโยคที่ถูกต้อง : ผมชอบท่องเที่ยวในประเทศไทย

1. พ่อ จังหวัด แม่ กับ อะไร อยู่ คุณ ของ

ตอบ.....

2. ทำ น้องสาว ใน ความสะอาด ห้องน้ำ

ตอบ.....

3. ฉัน เดินทาง ไม่ชอบ ทางน้ำ

ตอบ.....

4. ไป ฉัน พักขา จะ รถประจำทาง โดย

ตอบ.....

5. อยาก พักขา นั่ง ฉัน รถไฟ ไป

ตอบ.....

6. ชอบ กรุงเทพฯ ใน ฉัน รถไฟฟ้า นั่ง

ตอบ.....

7. รถแท็กซี่ ขับ ใจดี คน มาก

ตอบ.....

8. กรุงเทพฯ ถ้า จะ ผม รถตุ๊กตุ๊ก นั่ง จะ ลอง ไป ผม

ตอบ.....

9. ผม รถไฟ ไป พักยา ยังไม่ นั่ง เคย

ตอบ.....

10. รถเมล์ ผม และ ยังไม่ รถสองแถว เคย ใน นั่ง กรุงเทพฯ

ตอบ.....

แบบฝึกหัด ตอนที่ 3

คำชี้แจง : จงใช้คำต่อไปนี้พูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง

1. Subject + จะ + Verb + ที่ + Place + โดย + Noun

ตอบ.....

2. Subject + จะ + Verb + Object + Verb + ที่ + Place

ตอบ.....

3. Subject + อยากไป + Place + ที่ไกลที่สุด

ตอบ.....

4. Subject + ต้อง + Verb + Object + ที่ไหน

ตอบ.....

5. Subject + ต้อง + Verb + Object + ที่ + Place

ตอบ.....

6. Subject + ไม่ต้อง + Verb + Object + ที่ + Place

ตอบ.....

7. Place + อยู่ใกล้กับ + Place + มาก

ตอบ.....

8. Place + ของ + Subject + อยู่ใกล้กับ + Place + มาก

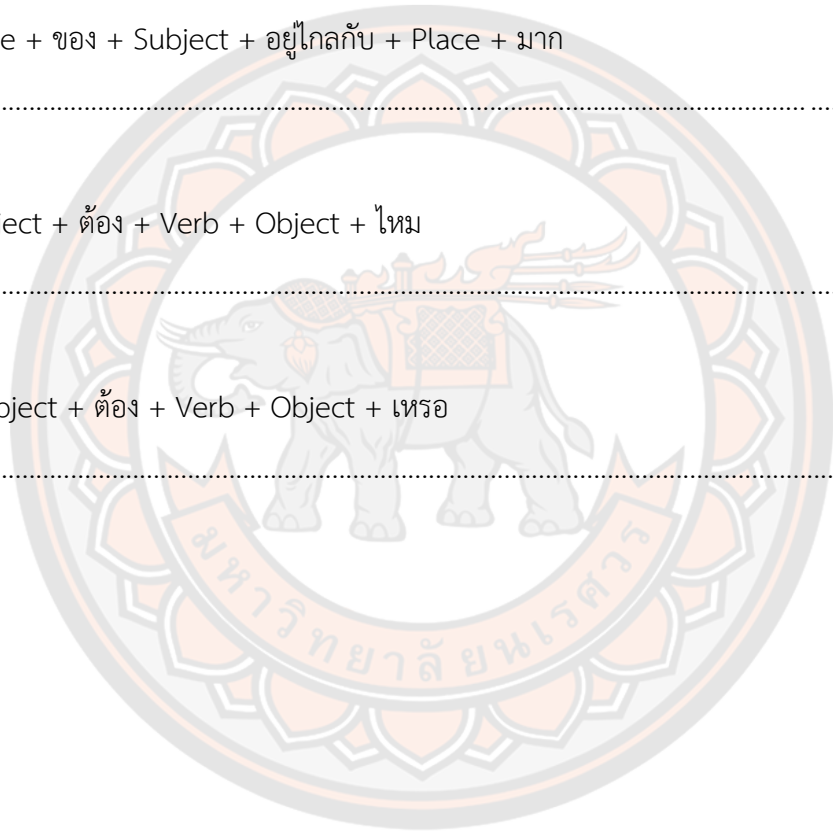
ตอบ.....

9. Subject + ต้อง + Verb + Object + ใหม่

ตอบ.....

10. Subject + ต้อง + Verb + Object + เหนือ

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

วิชาภาษาไทย สำหรับชาวเมียนมา

ระดับชั้น Intermediate

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การพูดเพื่อการสื่อสาร

เวลา 18 ชั่วโมง

เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน Mr. Sai San Myint

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับเทศกาลในประเทศไทย
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับเทศกาลในประเทศไทยได้
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2. สาระสำคัญ

เนื้อหาในบทที่ 4 เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของไทย และสามารถพูดถึงเทศกาลต่าง ๆ ในประเทศไทยได้ ซึ่งจะเป็นการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลในประเทศไทยได้จริง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

บทที่ 4 เทศกาลในประเทศไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน - Lead in (10 นาที)

1. ผู้เรียนและผู้สอนทักทายกัน และทบทวนคำศัพท์ความรู้เกี่ยวกับบทที่ 3 เรื่อง การเดินทางในประเทศไทย
2. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 39 เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย หลังจากนั้นผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทที่ 4 ให้ผู้เรียนฟัง
3. ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันบอกชื่อเทศกาลต่าง ๆ ของประเทศไทยที่ตนเองทราบ

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา - (40 นาที)

1. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 39 และผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย โดยออกเสียงให้ฟังพร้อมอธิบายความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นผู้เรียนออกเสียงทีละคน

2. ผู้เรียนเปิดบทการฟัง หน้า 43 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง วันสงกรานต์ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทการฟังให้ผู้เรียนเข้าใจ

3. ผู้เรียนเปิดบทการฟังสนทนา หน้า 46 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทสนทนาให้ผู้เรียนเข้าใจ

4. ผู้เรียนเปิด หน้า 47 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง เทศกาลในประเทศไทยให้ผู้เรียนเข้าใจ ก่อนทำแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ของบทที่ 4 ในหน้า 50 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการฝึก - Practice (60 นาที)

(1) การฝึกแบบควบคุม

1. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูด โดยการถามคำถาม ตอบคำถามจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 1 ในหน้า 44 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2. ผู้เรียนจับคู่ และฝึกพูดสนทนาจากบทสนทนา ในหน้า 45 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคู่ออกมาพูดสนทนาหน้าห้องเรียน

(2) การฝึกทีละคน

1. ผู้เรียนนำคำศัพท์ในหน้า 39 - 41 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย มาฝึกพูดเป็นประโยคสั้น ๆ

2. ผู้เรียนฟังบทการฟังในหน้า 43 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง วันสงกรานต์ และฝึกพูดตามให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนออกมาพูดหน้าห้องเรียน

3. ผู้เรียนฝึกพูดเรียงประจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 ในหน้า 49 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

4. ผู้เรียนฝึกพูดประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ในหน้า 50 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการนำภาษาไปใช้ – Practice (60 นาที)

1. ผู้เรียนแต่ละคน เตรียมการพูดเล่าเรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปเที่ยวประเทศไทย อยากจะไปเที่ยวเทศกาลอะไรของประเทศไทย”

2. ผู้เรียนแต่ละคน ออกสนทนากับผู้สอนพร้อมทั้งเล่าถึง เรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปเที่ยวประเทศไทย อยากจะไปเที่ยวเทศกาลอะไรของประเทศไทย” ให้ผู้สอนฟัง

ขั้นสรุป (10 นาที)

1. ผู้สอนสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในบทที่ 4 เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย

2. ผู้สอนสรุปคะแนนจากการพูดสนทนา เรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปเที่ยวประเทศไทย อยากจะไปเที่ยวเทศกาลอะไรของประเทศไทย”

5. สื่อการสอน

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลในประเทศไทย(K)	วัดจากการตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาลในประเทศไทย	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับเทศกาลในประเทศไทยได้ (p)	ตรวจสอบจากการสนทนากับผู้สอนหน้าห้องเรียนเป็นรายบุคคล	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	สังเกตจากพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน 16-20	หมายถึง	ดีมาก
ระดับคะแนน 11-15	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน 6-10	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน 1-5	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน : ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (12 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น ครบถ้วนสมบูรณ์	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วนและ สมบูรณ์ 1 - 2 จุด	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ แต่ยังไม่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น 3 - 4 จุด	พูดสื่อสารไม่เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น มากกว่า 4 จุด
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ผิด 1 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด 2 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด มากกว่า 2 คำ และพูดสื่อสาร ไม่เข้าใจ
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง มีการใช้ คำเชื่อมที่ เหมาะสมใน การพูด และเว้น วรรคการพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่มีบาง ประโยคขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่ ขาดคำเชื่อมถึง 2 จุด และเว้น วรรคในการพูด ไม่ถูกต้อง 2 - 3 จุด	ใช้ประโยคผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้น วรรคในการพูด มากกว่า 3 จุด
4. ความ คล่องแคล่วใน การพูด	สามารถพูด ต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 - 2 จุด แต่ยังไม่ สามารถพูดให้ เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 - 4 จุด ไม่สั่นไหว แต่ยังไม่ ได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุด พูดเป็นเวลานาน จับ ใจความไม่ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง	พูดด้วยความ มั่นใจ มีการสบตาผู้ฟัง	พูดด้วย ความประหม่า ในบางครั้ง อาจ	พูดด้วย ความประหม่า และไม่สบตา	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่สบตาผู้ฟัง และไม่มีท่าทาง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
	แสดงท่าทางประกอบอยู่ตลอด และมีน้ำเสียงชัดเจน	ไม่สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมีท่าทางประกอบ	ผู้ฟัง 3-4 ครั้ง และมีท่าทางประกอบน้อย	ประกอบเลย

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(Mr. Sai San Myint)

วัน..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การวัดและประเมินผล แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านจิตพิสัย (Attitude) ของผู้เรียนชาวเมียนมา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ในการเรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น คำถามที่ครู ถาม มีการถาม ข้อสงสัย ไม่คุย กัน และไม่คุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น ตอบคำถามที่ ครูถาม ไม่ถาม เมื่อมีข้อสงสัย หรือมีการคุย กัน และคุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม อุปกรณ์ การเรียน บางอย่างไม่ พร้อม อาจมี ปัญหาทาง อินเทอร์เน็ต ไอแพดค้าง ทำให้เรียนไม่ ทันเพื่อน ไม่ เตรียมแอฟ แปลภาษา แต่ตั้งใจฟัง เวลาครู อธิบาย มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอนเป็น บางเวลา เช่น ตอบ คำถามที่ครู ถาม อาจมี การคุยกัน และคุย โทรศัพท์ใน	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต แต่ฟังครู อธิบายเป็น บางเวลา มี คำตอบคำถาม ครูบ้างเป็นบาง เวลา	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียนใด ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอแพด อินเทอร์เน็ต และไม่สนใจ เวลาครูกำลัง อธิบาย ไม่มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอน ไม่มี การถามของ ครู

ลำดับ	ชื่อผู้เรียน	รายการประเมิน					ผลการประเมิน		
		ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	4	3	2	1			
15.									
16.									
17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง กระตือรือร้นดีมาก
 4 หมายถึง กระตือรือร้นดี
 3 หมายถึง กระตือรือร้นปานกลาง
 2 หมายถึง กระตือรือร้นน้อย
 1 หมายถึง กระตือรือร้นน้อยมาก

เกณฑ์การผ่าน : ตั้งแต่พอใช้ขึ้นไป

ใบความรู้

บทที่ 4 เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย
คำศัพท์ประจำบทเรียน

1. วันสงกรานต์	12. อย่างเต็มที่
2. วันขึ้นปีใหม่	13. ทำบุญตักบาตร
3. ประเพณี	14. ปล่อยนก
4. ซึ่ง	15. ปล่อยปลา
5. ตรงกับ	16. สรงน้ำพระสงฆ์
6. ทุกปี	17. พระพุทธรูป
7. ช่วงเวลา	18. เคารพนับถือ
8. รอคอย	19. เครื่องหอม
9. การพักผ่อน	20. ประ
10. การละเล่น	21. วันหยุดทั่วไป
11. สนุกสนาน	22. ฉลอง

บทการฟัง วันสงกรานต์

วันสงกรานต์ เป็นวันขึ้นปีใหม่ตามประเพณีของประเทศไทย ซึ่งตรงกับวันที่ 13-15 เมษายน ของทุกปี ช่วงเวลานี้เป็นเวลาที่ทุกคนรอคอย จะมีการพักผ่อนกันทั้งประเทศ มีการละเล่นต่าง ๆ เดือนเมษายนเป็นช่วงที่ไม่ได้ทำอะไรไถนา จึงทำให้สามารถพักผ่อนและสนุกสนานกันได้อย่างเต็มที่

ในวันหยุดช่วงสงกรานต์จะมีการทำบุญตักบาตร ปล่อยนกปล่อยปลา สรงน้ำพระสงฆ์ พระพุทธรูป รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ น้ำที่ใช้จะเป็นน้ำสะอาดที่ปรุงด้วยเครื่องหอม และมีการเล่นสาดน้ำกัน โดยใช้น้ำเปล่าธรรมดา

วันหยุดวันสงกรานต์เป็นวันที่ทุกคนให้ความสำคัญมากกว่าวันหยุดทั่วไปของไทย หลายคนจะกลับบ้านของตัวเองเพื่อที่จะพบเจอครอบครัวญาติพี่น้อง และมีการจัดงานเลี้ยงเฉลิมฉลองกันในครอบครัว

แบบฝึกหัด ตอนที่ 1

คำชี้แจง : หลังจากฟังบทการฟังแล้ว จงตอบประโยคคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ประเพณีวันสงกรานต์ของประเทศไทยตรงกับวันที่เท่าไรถึงวันที่เท่าไรของทุกปี

ตอบ.....

2. เดือนเมษายนเป็นช่วงที่ไม่ได้ทำอะไร

ตอบ.....

3. ในช่วงวันหยุด ทุกคนทำบุญกันด้วยการปล่อยสัตว์อะไร

ตอบ.....

4. น้ำที่ใช้สรงน้ำพระสงฆ์หรือพระพุทธรูปจะใช้น้ำแบบไหน

ตอบ.....

5. น้ำที่ใช้สำหรับสาดใส่คนทั่วไปจะใช้น้ำแบบไหน

ตอบ.....

บทสนทนา

เหตุการณ์ : เอกสอบถาม เรื่อง วันสงกรานต์ไทย กับกระต่าย

เอก: น้องกระต่ายครับ วันหยุดสงกรานต์ของประเทศไทยเป็นวันที่เท่าไรบ้างครับ

กระต่าย: เป็นวันที่ 13 - 15 เมษายน ของทุกปีค่ะพี่

เอก: ในช่วงวันหยุดทำกิจกรรมอะไรบ้างเหอครับ

กระต่าย: เยอะเลยค่ะพี่ ส่วนใหญ่จะทำบุญตักบาตร แล้วก็ทำอาหารไปถวายพระที่วัดค่ะ และมีประเพณีขนทรายเข้าวัดด้วยค่ะ

เอก: แล้วก็ในประเทศไทยมีการรดน้ำดำหัวคนที่เราเคารพไหมครับ

กระต่าย: มีค่ะพี่

เอก: พี่อยากไปเที่ยวสงกรานต์ของประเทศไทยมากเลยครับ
 กระจาย: ปีนี้มาเลยคะ เดี่ยวหนูจะพาพี่ไปเที่ยวเอง
 เอก: ครับผม ขอขอบคุณมาก ๆ เลยครับ
 กระจาย: ค่ะพี่ ยินดีค่ะ

โครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย

1. Noun + อะไร + Verb + Noun + Adjective + ใน + Place

ตัวอย่าง : เทศกาลอะไรมีชื่อเสียงที่สุดในประเทศไทย

2. Subject + มักจะ + Verb + อะไร + ใน + วันสงกรานต์

ตัวอย่าง : คุณมักจะทำอะไรในวันสงกรานต์

3. Subject + มักจะ + Verb + Object + ใน + วันสงกรานต์

ตัวอย่าง : ผู้คนมักจะส่งน้ำพระพุทธรูปในวันสงกรานต์

4. Subject + Verb + อะไรบ้าง + ใน + วันสงกรานต์

ตัวอย่าง : คุณทำอะไรบ้างในวันสงกรานต์

5. Subject + Verb + ใน + วันสงกรานต์

ตัวอย่าง : ผมพักผ่อนในวันสงกรานต์

6. แล้วก็ + Subject + Verb + ที่ไหนบ้าง + ใน + วันสงกรานต์

ตัวอย่าง : แล้วก็คุณไปเที่ยวที่ไหนบ้างในวันสงกรานต์

7. Subject + ส่วนใหญ่ + จะ + Verb + ที่ + Place

ตัวอย่าง : คนไทยส่วนใหญ่จะไปเที่ยวที่ทะเล

8. **เดี่ยว + Subject + จะ + Verb + Object**

ตัวอย่าง : เดี่ยวผมจะไปเล่นน้ำ

9. **ทั้ง + Noun + และ + Noun + Verb + Object + กัน (Adverb) + ในวันสงกรานต์**

ตัวอย่าง : ทั้งเด็กและผู้ใหญ่เล่นน้ำกันในวันสงกรานต์

10. **Subject + อย่า + Verb + Object + แรง (Adverb) +ในวันสงกรานต์**

ตัวอย่าง : คุณอย่าสาदन้าแรงในวันสงกรานต์

แบบฝึกหัด ตอนที่ 2

คำชี้แจง : จงพูดเรียงคำต่อไปนี้เป็นประโยคภาษาไทยให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง : อยาก ผม สงกรานต์ไทย ไปเที่ยว

ประโยคที่ถูกต้อง : ผมอยากไปเที่ยวสงกรานต์ไทย

1. เรา น้ำ สนุกสนาน เล่น วันสงกรานต์ ใน กัน

ตอบ.....

2. แม่ ทุกเช้า ทำบุญตักบาตร ตื่นมา ผม ของ

ตอบ.....

3. ทำบุญ ชอบ ผม การปล่อยนก โดย

ตอบ.....

4. เพื่อน ผม ของ ชอบ การปล่อยปลา ทำบุญ โดย

ตอบ.....

5. พุ่่งนี้ กับ ผม แม่ สรงน้ำพระสงฆ์ จะ ที่ วัด ไป

ตอบ.....

6. วันนี้ ผม เพื่อน กับ รตน์น้ำดำหัว ไป จะ ผู้ใหญ่

ตอบ.....

7. ทุกคน อย่างเต็มที่ ใน พักผ่อน จะ กัน วันหยุดสงกรานต์

ตอบ.....

แบบฝึกหัด ตอนที่ 3

คำชี้แจง : จงใช้คำต่อไปนี้พูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง

1. Noun + อะไร + Verb + Noun + Adjective + ใน + Place

ตอบ.....

2. Subject + มักจะ + Verb + อะไร + ใน + วันสงกรานต์

ตอบ.....

3. Subject + มักจะ + Verb + Object + ใน + วันสงกรานต์

ตอบ.....

4. Subject + Verb + อะไรบ้าง + ใน + วันสงกรานต์

ตอบ.....

5. Subject + Verb + ใน + วันสงกรานต์

ตอบ.....

6. แล้วก็ + Subject + Verb + ที่ไหนบ้าง + ใน + วันสงกรานต์

ตอบ.....

7. Subject + ส่วนใหญ่ + จะ + Verb + ที่ + Place

ตอบ.....

8. เดี่ยว + Subject + จะ + Verb + Object

ตอบ.....

9. ทั้ง + Noun + และ + Noun + Verb + Object + กัน (Adverb) + ในวันสงกรานต์

ตอบ.....

10. Subject + อย่า + Verb + Object + แรง (Adverb) +ในวันสงกรานต์

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

วิชาภาษาไทย สำหรับชาวเมียนมา

ระดับชั้น Intermediate

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การพูดเพื่อการสื่อสาร

เวลา 18 ชั่วโมง

เรื่อง อาหารไทย

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน Mr. Sai San Myint

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารไทย
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับอาหารไทยได้
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2. สาระสำคัญ

เนื้อหาในบทที่ 5 เรื่อง อาหารไทย สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารการกินของไทย และสามารถสั่งอาหารได้ด้วยตนเองได้ ซึ่งจะเป็นการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับอาหารไทยได้จริง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

บทที่ 5 อาหารไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง อาหารไทย โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน – Lead in(10 นาที)

1. ผู้เรียนและผู้สอนทักทายกัน และทบทวนคำศัพท์ความรู้เกี่ยวกับบทที่ 4 เรื่อง เทศกาลในประเทศไทย
2. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 51 เรื่อง อาหารไทย หลังจากนั้นผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทที่ 5 ให้ผู้เรียนฟัง
3. ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันบอกชื่อเมนูอาหารไทยที่ตนเองทราบและชอบกิน

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา – Presentation (40 นาที)

1. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 51 และผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ เรื่อง อาหารไทย โดยออกเสียงให้ฟังพร้อมอธิบายความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นผู้เรียนออกเสียงที่ละคน

2. ผู้เรียนเปิดบทการฟัง หน้า 57 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง อาหารไทย หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทการฟังให้ผู้เรียนเข้าใจ

3. ผู้เรียนเปิดบทการฟังสนทนา หน้า 60 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทสนทนาให้ผู้เรียนเข้าใจ

4. ผู้เรียนเปิดหน้า 61 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง อาหารไทยให้ผู้เรียนเข้าใจ ก่อนทำแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ของบทที่ 5 ในหน้า 64 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการฝึก – Practice (60 นาที)

(1) การฝึกแบบควบคุม

1. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูด โดยการถามคำถาม ตอบคำถามจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 1 ในหน้า 58 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูดสนทนาจากบทสนทนา ในหน้า 59 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคู่ออกมาพูดสนทนาหน้าห้องเรียน

(2) การฝึกทีละคน

1. ผู้เรียนนำคำศัพท์ในหน้า 51 – 56 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง อาหารไทยมาฝึกพูดเป็นประโยคสั้น

2. ผู้เรียนฟังบทการฟังในหน้า 57 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง อาหารไทย และฝึกพูดตามให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนออกมาพูดหน้าห้องเรียน

3. ผู้เรียนฝึกพูดเรียงประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 ในหน้า 63 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

4. ผู้เรียนฝึกพูดประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ในหน้า 64 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการนำภาษาไปใช้ - Production (60 นาที)

1. ผู้เรียนแต่ละคน เตรียมการพูดเล่าเรื่อง “อาหารไทยที่ตนเองชอบ”

2. ผู้เรียนแต่ละคน ออกสนทนากับผู้สอนพร้อมทั้งเล่าถึง เรื่อง “อาหารไทยที่ตนเองชอบ และเพราะเหตุใด” ให้ผู้สอนฟัง

ขั้นสรุป – Sum up (10 นาที)

1. ผู้สอนสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในบทที่ 5 เรื่อง อาหารไทย

2. ผู้สอนสรุปคะแนนจากการพูดสนทนา เรื่อง “อาหารไทยที่ตนเองชอบ และเพราะเหตุใด”

5. สื่อการสอน

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาหารไทย (K)	วัดจากการตอบคำถามเกี่ยวกับอาหารไทย	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับอาหารไทยได้ (p)	ตรวจสอบจากการสนทนากับผู้สอนหน้าห้องเรียนเป็นรายบุคคล	แบบประเมินการพูดสนทนาหน้าห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	สังเกตจากพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน 16-20	หมายถึง	ดีมาก
ระดับคะแนน 11-15	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน 6-10	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน 1-5	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน : ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (12 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น ครบถ้วนสมบูรณ์	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วนและ สมบูรณ์ 1 – 2 จุด	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ แต่ยังไม่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น 3 – 4 จุด	พูดสื่อสารไม่เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น มากกว่า 4 จุด
2. การใช้ คำศัพท์ในการ สื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ผิด 1 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด 2 คำ แต่ยังไม่ สามารถพูด สื่อสารได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด มากกว่า 2 คำ และพูดสื่อสาร ไม่เข้าใจ
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง มีการใช้ คำเชื่อมที่ เหมาะสมใน การพูด และเว้น วรรคการพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่มีบาง ประโยคขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่ ขาดคำเชื่อมถึง 2 จุด และเว้น วรรคในการพูด ไม่ถูกต้อง 2 – 3 จุด	ใช้ประโยคผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้น วรรคในการพูด มากกว่า 3 จุด
4. ความ คล่องแคล่วใน การพูด	สามารถพูด ต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 – 2 จุด แต่ยังไม่ สามารถพูดให้ เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 – 4 จุด ไม่ลื่นไหล แต่ยังไม่ ได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุด พูดเป็นเวลานาน จับใจความไม่ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง	พูดด้วยความ มั่นใจ มีการสบตาผู้ฟัง	พูดด้วยความ ประหม่าใน บางครั้ง อาจไม่	พูดด้วยความ ประหม่า และไม่ สบตาผู้ฟัง 3-4	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่สบตาผู้ฟัง และไม่มีท่าทาง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
	แสดงท่าทางประกอบอยู่ตลอด และมีน้ำเสียงชัดเจน	สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมีท่าทางประกอบ	ครึ่ง และมีท่าทางประกอบน้อย	ประกอบเลย

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(Mr. Sai San Myint)

วัน..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การวัดและประเมินผล แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านจิตพิสัย (Attitude) ของผู้เรียนชาวเมียนมา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ในการเรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น คำถามที่ครู ถาม มีการถาม ข้อสงสัย ไม่คุย กัน และไม่คุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น ตอบคำถามที่ ครูถาม ไม่ถาม เมื่อมีข้อสงสัย หรือมีการคุย กัน และคุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม อุปกรณ์ การเรียน บางอย่างไม่ พร้อม อาจมี ปัญหาทาง อินเทอร์เน็ต ไอแพดค้าง ทำให้เรียนไม่ ทันเพื่อน ไม่ เตรียมแอฟ แปลภาษา แต่ตั้งใจฟัง เวลาครู อธิบาย มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอนเป็น บางเวลา เช่น ตอบ คำถามที่ครู ถาม อาจมี การคุยกัน และคุย โทรศัพท์ใน	ผู้เรียนไม่การ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โนตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต แต่ฟังครู อธิบายเป็น บางเวลา มี คำตอบคำถาม ครูบ้างเป็นบาง เวลา	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียนใด ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอแพด อินเทอร์เน็ต และไม่สนใจ เวลาครูกำลัง อธิบาย ไม่มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอน ไม่มี การถามของ ครู

ลำดับ	ชื่อผู้เรียน	รายการประเมิน					ผลการประเมิน		
		ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	4	3	2	1			
15.									
16.									
17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง กระตือรือร้นดีมาก
 4 หมายถึง กระตือรือร้นดี
 3 หมายถึง กระตือรือร้นปานกลาง
 2 หมายถึง กระตือรือร้นน้อย
 1 หมายถึง กระตือรือร้นน้อยมาก

เกณฑ์การผ่าน : ตั้งแต่พอใช้ขึ้นไป

ใบความรู้

บทที่ 2 เรื่อง อาหารไทย

คำศัพท์ประจำบทเรียน

1. อาหารไทย	14. อาหารประจำภาคเหนือ
2. ชื่อเสียง	15. อาหารประจำภาคอีสาน
3. ชาวต่างชาติ	16. อาหารประจำภาคใต้
4. ความสนใจ	17. ข้าวซอยไก่
5. รสชาติ	18. ใส่อั่ว
6. หลากหลาย	19. ขนมจีนน้ำเงี้ยว
7. ต้มยำกุ้ง	20. ส้มตำปูปลาร้า
8. ส้มตำ	21. ลาบ
9. ยำ	22. ซอยจู้
10. แกงเขียวหวาน	23. ผัดสะตอกุ้งสด
11. ผัดไทย	24. แกงส้ม
12. อาหารประจำท้องถิ่น	25. แกงเหลือง
13. อาหารประจำภาคกลาง	

บทการฟัง อาหารไทย

อาหารไทยมีชื่อเสียงทั่วโลก ชาวต่างชาติหลายคนเริ่มให้ความสนใจกับอาหารไทยมาก อาหารไทยมีรสชาติที่หลากหลาย และมีหลายอย่างให้เลือก อาหารไทยที่มีชื่อเสียงได้แก่ ต้มยำกุ้ง ส้มตำ ยำต่าง ๆ แกงเขียวหวาน และผัดไทย เป็นต้น

ในแต่ละภาคของประเทศไทยมีอาหารประจำท้องถิ่นของตนเอง เช่น อาหารประจำภาคกลาง ได้แก่ ต้มยำกุ้ง แกงเขียวหวาน ผัดไทย อาหารประจำภาคเหนือ ได้แก่ ข้าวซอยไก่ ใส่อั่ว ขนมจีนน้ำเงี้ยว ส่วนอาหารประจำภาคอีสาน ได้แก่ ส้มตำปูปลาร้า ลาบ ซอยจู้ และอาหารประจำภาคใต้ที่ ได้แก่ ผัดสะตอกุ้งสด แกงส้ม แกงเหลือง เป็นต้น

แบบฝึกหัด ตอนที่ 1

คำชี้แจง : หลังจากฟังบทการฟังแล้ว จงตอบประโยคคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ใครให้ความสนใจกับอาหารไทย

ตอบ.....

2. อาหารประจำท้องถิ่นของประเทศไทยมีอาหารประจำภาคอะไรบ้าง

ตอบ.....

3. จงบอกชื่อเมนูอาหารภาคกลางที่คุณรู้จักมา 2 อย่าง

ตอบ.....

4. จงบอกชื่อเมนูอาหารภาคเหนือที่คุณรู้จักมา 2 อย่าง

ตอบ.....

5. จงบอกชื่อเมนูอาหารภาคอีสานที่คุณรู้จักมา 2 อย่าง

ตอบ.....

บทสนทนา

เหตุการณ์ : เอกและกระต่ายพูดคุยกัน เรื่อง อาหารไทย

กระต่าย: พี่ชอบกินอาหารไทยไหมคะ

เอก: ชอบครับ แล้วน้องล่ะครับ

กระต่าย: ชอบมาก ๆ เลยค่ะ

เอก: น้องชอบกินอะไรบ้างครับ

- กระต่าย: หลายอย่างอยู่นะคะ ถ้าเป็นอาหารภาคประจำกลางหนุชอบผัดไทย อาหารประจำภาคเหนือชอบไส้อั่ว ส่วนอาหารประจำภาคอีสานชอบซอยจู้ และอาหารประจำภาคใต้ก็จะเป็นแกงเหลืองค่ะ
- เอก: อาหารที่น้องชอบเยอะมากเลยคะ แล้วที่น้องกระต่ายพูดมาแต่ละเมนู เขาเรียกว่าอาหารอะไรเหรอครับ
- กระต่าย: มันคืออาหารประจำท้องถิ่นของประเทศไทยค่ะ
- เอก: อ้อ พี่ก็อยากลองกินอาหารประจำท้องถิ่นของประเทศไทยจังเลยครับ
- กระต่าย: ไว้โอกาสหน้า พี่มาเมืองไทยอีก หนุจะพาไปกินนะคะ
- เอก: ขอบคุณครับน้อง แล้วเจอกันนะคะ

โครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง อาหารไทย

1. Noun + อะไร + Verb + Noun + Adjective + ใน + Place

ตัวอย่าง : อาหารอะไรมีชื่อเสียงที่สุดในประเทศไทย

2. Subject + Verb + Object + เป็นใหม่

ตัวอย่าง : คุณทำอาหารไทยเป็นใหม่

3. Subject + อยาก + Verb + Object

ตัวอย่าง : ผมอยากลองกินซอยจู้

4. Subject + อยาก + Verb + Object + จังเลย

ตัวอย่าง : ผมอยากลองกินซอยจู้จังเลย

5. Noun + ส่วนมาก + Verb + Noun

ตัวอย่าง : อาหารไทยส่วนมากมีรสเผ็ด

6. Subject + จะ + Verb + Object + อะไรดี

ตัวอย่าง : คุณจะทานอาหารอะไรดี

7. Subject + ขอ + Object + Number + ที่

ตัวอย่าง : ผมขอแกงเขียวหวาน 1 ที่

8. Subject + ขอ + Object + ไม่ + Adjective + Number + ที่

ตัวอย่าง : ผมขอลาบหมูไม่เผ็ด 1 ที่

9. Subject + ชอบ + Object + มากกว่า

ตัวอย่าง : ผมชอบต้มยำกุ้งมากกว่า

แบบฝึกหัด ตอนที่ 2

คำชี้แจง : จงพูดเรียงคำต่อไปนี้เป็นประโยคภาษาไทยให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง : ผม อาหารไทย กิน ชอบ

ประโยคที่ถูกต้อง : ผมชอบกินอาหารไทย

1. ชาวต่างชาติ อาหารไทย หลายคน กิน ชอบ

ตอบ.....

2. ฉัน ต้มยำกุ้ง กิน ชอบ ผัดไทย และ

ตอบ.....

3. แม่ ผม ของ แกงเขียวหวาน ไม่เป็น ทำ

ตอบ.....

4. ไม่เคย ผม กิน อาหารประจำถิ่น ประเทศไทย ของ

ตอบ.....

5. พี่สาว ผม ของ อาหารภาคกลาง กิน ชอบ อาหารภาคเหนือ และ

ตอบ.....

6. แม่ ผม ของ อาหารภาคอีสาน กิน ชอบ และ อาหารภาคใต้

ตอบ.....

7. พ่อ ซอยจู้ ผม ของ กิน ชอบ และ ลาบ มาก ๆ

ตอบ.....

8. เมื่อเช้า พี่สาว ผม ของ ขนมหินน้ำเงี้ยว มา ไปซื้อ

ตอบ.....

9. เพื่อน ใส่อัว ซื้อ ผม มาให้ ข้าวซอยไก่ และ

ตอบ.....

10. ตอนบ่าย ผม เพื่อน กับ ไป จะ ซื้อ ส้มตำปูปลาร้า

ตอบ.....

แบบฝึกหัด ตอนที่ 3

คำชี้แจง : จงใช้คำต่อไปนี้พูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง

1. Noun + อะไร + Verb + Noun + Adjective + ใน + Place

ตอบ.....

2. Subject + Verb + Object + เป็นไหม

ตอบ.....

3. Subject + อยาก + Verb + Object

ตอบ.....

4. Subject + อยาก + Verb + Object + จังเลย

ตอบ.....

5. Noun + ส่วนมาก + Verb + Noun

ตอบ.....

6. Subject + จะ + Verb + Object + อะไรดี

ตอบ.....

7. Subject + ขอ + Object + Number + ที่

ตอบ.....

8. Subject + ขอ + Object + ไม่ + Adjective + Number + ที่

ตอบ.....

9. Subject + ชอบ + Object + มากกว่า

ตอบ.....

10. Subject + ไม่ค่อย + Verb + Adjective

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

วิชาภาษาไทย สำหรับชาวเมียนมา

ระดับชั้น Intermediate

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การพูดเพื่อการสื่อสาร

เวลา 18 ชั่วโมง

เรื่อง การซื้อสินค้า

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน Mr. Sai San Myint

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการซื้อสินค้า
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับการซื้อสินค้าได้
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2. สาระสำคัญ

เนื้อหาในบทที่ 6 เรื่อง การซื้อสินค้า สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อสินค้า และสินค้าต่าง ๆ ได้ และสามารถพูดถึงสินค้าต่าง ๆ ในประเทศไทยได้ ซึ่งจะเป็นการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าในประเทศไทยได้จริง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

บทที่ 6 การซื้อสินค้า

4. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การซื้อสินค้า โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน – Lead in (10 นาที)

1. ผู้เรียนและผู้สอนทักทายกัน และทบทวนคำศัพท์ความรู้เกี่ยวกับบทที่ 5 เรื่อง อาหารไทย
2. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 65 เรื่อง การซื้อสินค้า หลังจากนั้นผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทที่ 6 ให้ผู้เรียนฟัง
3. ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันทบทวนคำศัพท์และความรู้เกี่ยวกับการซื้อสินค้าที่เคยเรียนมาในระดับชั้น Pre-Intermediate

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา - Presentation (40 นาที)

1. ผู้เรียนเปิดหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หน้า 65 และผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ เรื่อง การซื้อสินค้า โดยออกเสียงให้ฟังพร้อมอธิบายความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นผู้เรียนออกเสียงที่ละคน

2. ผู้เรียนเปิดบทการฟัง หน้า 68 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การซื้อสินค้า หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทการฟังให้ผู้เรียนเข้าใจ

3. ผู้เรียนเปิดบทการฟังสนทนา หน้า 71 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทสนทนาให้ผู้เรียนเข้าใจ

4. ผู้เรียนเปิดหน้า 72 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และผู้สอนอธิบายการโครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง การซื้อสินค้า ให้ผู้เรียนเข้าใจ ก่อนทำแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ของบทที่ 6 ในหน้า 75 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการฝึก – Practice (60 นาที)

(1) การฝึกแบบควบคุม

1. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูด โดยการถามคำถาม ตอบคำถามจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 1 ในหน้า 69 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

2. ผู้เรียนจับคู่และฝึกพูดสนทนาจากบทสนทนาในหน้า 70 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคู่ออกมาพูดสนทนาหน้าห้องเรียน

(2) การฝึกที่ละคน

1. ผู้เรียนนำคำศัพท์ในหน้า 65 – 67 เรื่อง การซื้อสินค้ามาฝึกพูดเป็นประโยคสั้น ๆ

2. ผู้เรียนฟังบทการฟังในหน้า 68 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การซื้อสินค้า และฝึกพูดตามให้เกิดความชำนาญ หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนออกมาพูดหน้าห้องเรียน

3. ผู้เรียนฝึกพูดเรียงประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 2 ในหน้า 74 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

4. ผู้เรียนฝึกพูดประโยคจากแบบฝึกหัด ตอนที่ 3 ในหน้า 75 ของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นการนำภาษาไปใช้ – Production (60 นาที)

1. ผู้เรียนแต่ละคน เตรียมการพูดเล่าเรื่อง การซื้อของในกรุงเทพฯ

2. ผู้เรียนแต่ละคน ออกสนทนากับผู้สอนพร้อมทั้งเล่าถึง เรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปซื้อของในกรุงเทพฯอยากไปซื้อของที่ไหน เพราะเหตุใด” ให้ผู้สอนฟัง

ขั้นสรุป (15 นาที)

1. ผู้สอนสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในบทที่ 6 เรื่อง การซื้อสินค้า

2. ผู้สอนสรุปคะแนนจากการพูดสนทนา เรื่อง “ถ้ามีโอกาสได้ไปซื้อของในกรุงเทพฯอยากไปซื้อของที่ไหน เพราะเหตุใด”

5. สื่อการสอน

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้า (K)	วัดจากการตอบคำถามเกี่ยวกับการซื้อสินค้า	แบบประเมินการพูดสนทนาในห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นประโยคที่มีความซับซ้อนเกี่ยวกับการซื้อสินค้าได้ (p)	ตรวจสอบจากการสนทนากับผู้สอนในห้องเรียนเป็นรายบุคคล	แบบประเมินการพูดสนทนาในห้องเรียน	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	สังเกตจากพฤติกรรมรายบุคคล	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ร้อยละ 60 % ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน 16-20	หมายถึง	ดีมาก
ระดับคะแนน 11-15	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน 6-10	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน 1-5	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน : ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (12 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การพูด สื่อสาร	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น ครบถ้วนสมบูรณ์	สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ ถูกต้องตรงตาม ประเด็น แต่ยังไม่ ครบถ้วนและ สมบูรณ์ 1 – 2 จุด	สามารถพูด สื่อสารได้ เข้าใจ แต่ยังไม่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น 3 – 4 จุด	พูดสื่อสารไม่เข้าใจ ไม่ ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น มากกว่า 4 จุด
2. การใช้ คำศัพท์ใน การสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องเหมาะสม ในการพูดสื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ผิด 1 คำ แต่ยัง สามารถพูด สื่อสารได้เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด 2 คำ แต่ยัง สามารถพูด สื่อสารได้ไม่ค่อย เข้าใจ	ใช้คำศัพท์ผิด มากกว่า 2 คำ และพูดสื่อสาร ไม่เข้าใจ
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง มีการใช้ คำเชื่อมที่ เหมาะสมใน การพูด และเว้น วรรคการพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่มีบาง ประโยคขาด คำเชื่อม 1 จุด แต่ยังเว้นวรรค การพูดได้ ถูกต้อง	ใช้ประโยคได้ ถูกต้อง แต่ ขาดคำเชื่อมถึง 2 จุด และเว้น วรรคในการพูด ไม่ถูกต้อง 2 – 3 จุด	ใช้ประโยคผิด ไม่มี การใช้คำเชื่อมมากกว่า 2 จุด ไม่มีการเว้น วรรคในการพูด มากกว่า 3 จุด
4. ความ คล่องแคล่วใน การพูด	สามารถพูด ต่อเนื่องไม่ติดขัด ได้ใจความสำคัญ ครบถ้วน	พูดติดขัด 1 – 2 จุด แต่ยัง สามารถพูดให้ เข้าใจได้	พูดติดขัด 3 – 4 จุด ไม่ลื่นไหล แต่ยัง ได้ใจความ	พูดติดขัดมากกว่า 4 จุด และยังมีช่วงหยุด พูดเป็นเวลานาน จับ ใจความไม่ได้
5. การแสดง ท่าทาง และ น้ำเสียง	พูดด้วยความ มั่นใจ มีการสบตาผู้ฟัง	พูดด้วยความ ประหม่าใน บางครั้ง อาจไม่	พูดด้วยความ ประหม่า และไม่ สบตาผู้ฟัง 3-4	พูดด้วยความประหม่า มาก ไม่สบตาผู้ฟัง และไม่มีท่าทาง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
	แสดงท่าทางประกอบอยู่ตลอด และมีน้ำเสียงชัดเจน	สบตาผู้ฟัง 1-2 ครั้ง และมีท่าทางประกอบ	ครึ่ง และมีท่าทางประกอบน้อย	ประกอบเลย

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุง

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(Mr. Sai San Myint)

วัน..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การวัดและประเมินผล แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล จุดประสงค์การเรียนรู้
ด้านจิตพิสัย (Attitude) ของผู้เรียนชาวเมียนมา

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้น ในการเรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โน้ตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น ตอบคำถามที่ ครูถาม มีการถามข้อ สงสัย ไม่คุยกัน และไม่คุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม ความพร้อม ด้านอุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โน้ตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต สมุด ปากกา แอฟ แปลภาษาต่าง ๆ ตั้งใจฟังเวลา ครูอธิบาย และ มีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน เช่น ตอบคำถามที่ ครูถาม ไม่ถาม เมื่อมีข้อสงสัย หรือมีการคุย กัน และคุย โทรศัพท์ในชั้น เรียน	ผู้เรียนมี การเตรียม อุปกรณ์ การเรียน บางอย่างไม่ พร้อม อาจมี ปัญหาทาง อินเทอร์เน็ต ไอแพดค้าง ทำให้เรียนไม่ ทันเพื่อน ไม่ เตรียมแอฟ แปลภาษา แต่ตั้งใจฟัง เวลาครู อธิบาย มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอนเป็น บางเวลา เช่น ตอบ คำถามที่ครู ถาม อาจมี การคุยกัน และคุย โทรศัพท์ใน	ผู้เรียนไม่ การ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียน เช่น โทรศัพท์มือถือ หรือ โน้ตบุ๊ก หรือ ไอแพด และ อินเทอร์เน็ต แต่ฟังครู อธิบายเป็น บางเวลา มี คำตอบคำถาม ครูบ้างเป็นบาง เวลา	ผู้เรียนไม่มีการ เตรียมพร้อม อุปกรณ์ การเรียนใด ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอแพด อินเทอร์เน็ต เวลาครูกำลัง อธิบาย ไม่มี ส่วนร่วมใน การเรียน การสอน ไม่มี การคำถามของ ครู

ลำดับ	ชื่อผู้เรียน	รายการประเมิน					ผลการประเมิน		
		ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	4	3	2	1			
13.									
14.									
15.									
16.									
17.									
18.									
19.									
20.									
21.									
22.									
23.									
24.									
25.									
26.									
27.									
28.									
29.									
30.									

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

- 5 หมายถึง กระตือรือร้นดีมาก
 4 หมายถึง กระตือรือร้นดี
 3 หมายถึง กระตือรือร้นปานกลาง
 4 หมายถึง กระตือรือร้นน้อย
 1 หมายถึง กระตือรือร้นน้อยมาก

เกณฑ์การผ่าน : ตั้งแต่พอใช้ขึ้นไป

ใบความรู้

บทที่ 6 เรื่อง การซื้อสินค้า

คำศัพท์ประจำบทเรียน

1. สินค้า	12. ตลาดนัด
2. สวรรค์	13. เสื้อผ้าสุฮิต
3. ซื้อมปิ้ง	14. อย่างเดียว
4. เมืองหลวง	15. ของกิน
5. การท่องเที่ยว	16. ของใช้
6. ทุกรูปแบบ	17. ของใช้บ้าน
7. เสื้อผ้าแฟชั่น	18. เครื่องประดับ
8. เสื้อผ้าแบรนด์เนม	19. นักท่องเที่ยว
9. เครื่องสำอาง	20. สำคัญ
10. ราคาถูก	21. เลือก
11. ราคาสูง	22. ซื่อ

บทการฟัง การซื้อสินค้า

ถ้าพูดถึงการซื้อสินค้า หรือการชื้อปิ้งในประเทศไทย คนไทยและชาวต่างชาติคงรู้จัก กรุงเทพฯ อันเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย หรือสวรรค์แห่งการท่องเที่ยว และการชื้อปิ้งกันดี เพราะกรุงเทพฯ เป็นแหล่งที่มีสินค้าในทุกรูปแบบให้เลือกซื้อ ไม่ว่าจะเป็เสื้อผ้าแฟชั่น เสื้อผ้าแบรนด์เนม เครื่องสำอางต่าง ๆ ซึ่งมีราคาตั้งแต่สินค้าราคาถูกจนถึงสินค้าที่มีราคาสูง

ทุกคนคงจะรู้จักตลาดนัดสวนจตุจักรกันดี ตลาดนัดสวนจตุจักรเป็นแหล่งชื้อปิ้งที่มีเสื้อผ้าสุฮิต อีกทั้งตลาดนัดสวนจตุจักรยังเต็มไปด้วยของกิน ของใช้ เครื่องประดับต่าง ๆ และที่สำคัญคือราคาไม่แพง ในแต่ละวันจะมีนักท่องเที่ยวมาเลือกซื้อกันอย่างไม้อขาดสาย

แบบฝึกหัด ตอนที่ 1

คำชี้แจง : หลังจากฟังบทการฟังแล้ว จงตอบประโยคคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. เมืองหลวงของประเทศไทยมีชื่อว่าอะไร

ตอบ.....

2. ตลาดนัดจตุจักรเต็มไปด้วยอะไร

ตอบ.....

3. ในตลาดนัดจตุจักรจะมีใครมาเดินไม่ขาดสาย

ตอบ.....

4. สถานที่ที่มีพ่อค้าแม่ค้ามาวางขายสินค้าตอนเย็นเรียกว่าอะไร

ตอบ.....

5. คำว่าชื้อปิ้ง ภาษาไทยเรียกว่าอะไร

ตอบ.....

บทสนทนา

เหตุการณ์ : เอกสอบถามเสื้อฮาวายกับแม่ค้า

แม่ค้า: สวัสดีค่ะ ต้องการเสื้อผ้าแบบไหนถามได้นะคะ

เอก: มีเสื้อฮาวายไหมครับ

แม่ค้า: มีค่ะ มีหลายแบบเลยค่ะ

เอก: มีลายอะไรบ้างครับ

แม่ค้า: มีลายต้นมะพร้าว ลายสับปะรด ลายดอกชะบา

เอก: ผมอยากได้เสื้อฮาวายลายต้นมะพร้าวสีเหลืองครับ

แม่ค้า: ได้เลยค่ะ นุ่งใส่เสื้ออะไรคะ

เอก: ผมไซส์ L ครับ ตัวละเท่าไรครับพี่
 แม่ค้า: 280 บาท ค่ะ แต่พี่จะลดให้ พี่เอา 250 บาท ค่ะ
 เอก: ขอขอบคุณมากครับพี่ นี้นะครับ 250 บาท ครับ
 แม่ค้า: ขอขอบคุณที่มาอุดหนุนนะค่ะ

โครงสร้างประโยคที่ใช้บ่อยในการพูด เรื่อง การซื้อสินค้า

1. ถ้า + Subject + Verb + Object , Subject + จะ + Verb + Object + ที่ + Place

ตัวอย่าง : ถ้าฉันมีเงิน ฉันจะไปซื้อปิ้งที่ไอคอนสยาม

2. Subject + ชอบ + Verb + Object + Adjective + หรือ + Object + Adjective

ตัวอย่าง : คุณชอบใส่เสื้อสีดำหรือเสื้อสีขาว

3. Subject + กำลัง + Verb + Noun + อยู่

ตัวอย่าง : ผมกำลังมองหาเสื้อเชิ้ตอยู่

4. แถวนี่ + Verb + Noun + ไหม

ตัวอย่าง : แถวนี่มีร้านรองเท้าไหม

5. แถวนี่ + ไม่ + Verb + Noun

ตัวอย่าง : แถวนี่ไม่มีร้านรองเท้า

6. Subject + Verb + Object + ไหม

ตัวอย่าง : คุณขายเสื้อฮาวายไหม

7. Noun + อยู่ตรงไหน

ตัวอย่าง : ห้องลองเสื้อผ้าอยู่ตรงไหน

8. Subject + ขอ + Noun + หน่อยได้ไหม

ตัวอย่าง : ผมขอคูน้าหอมหน่อยได้ไหม

9. Subject + ขอ + Verb

ตัวอย่าง : ผมขอสแกนจ่าย

10. Subject + รบกวนขอ + Object + ด้วยนะคะ/นะคะรับ

ตัวอย่าง : ผมรบกวนขอใบกำกับภาษีด้วยนะคะ/นะคะรับ

แบบฝึกหัด ตอนที่ 2

คำชี้แจง : จงพูดเรียงคำต่อไปนี้เป็นประโยคภาษาไทยให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง : ผม ไป อยาก ซื้อป๊ิง กรุงเทพฯ ใน

ประโยคที่ถูกต้อง : ผมอยากไปซื้อป๊ิงในกรุงเทพฯ

1. ผม เมืองหลวง รู้จัก ประเทศไทย ของ

ตอบ.....

2. พี่สาว ผม ของ เสื้อผ้าแบรนด์เนม ใส่ ชอบ

ตอบ.....

3. น้องสาว ผม ของ ชอบ เครื่องสำอาง ซื้อ ราคาแพง

ตอบ.....

4. ตอนเย็น ผม ไป จะ ตลาดนัด เพื่อน กับ

ตอบ.....

5. ฉันท่าน เพื่อน กับ ไปหา ชอบ ใน ของกิน ตลาดนัด

ตอบ.....

6. คุณแม่ ชื้อ ชอบ และ เครื่องประดับ ของใช้ในบ้าน

ตอบ.....

7. ผม ราคาถูก ของใช้ ชอบ ที่

ตอบ.....

8. น้องชาย คน เป็น ใส่ ชอบ เสื้อผ้าสุดฮิต

ตอบ.....

9. เพื่อน ไปเลือก ชอบ เสื้อผ้าแฟชั่น ตลาดนัด ใน

ตอบ.....

10. พี่สาว เสื้อผ้าแบรนด์เนม เอา เครื่องประดับ และ ไปขาย

ตอบ.....

แบบฝึกหัด ตอนที่ 3

คำชี้แจง : จงใช้คำต่อไปนี้พูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง

1. ถ้า + Subject + Verb + Object , Subject + จะ + Verb + Object + ที่ + Place

ตอบ.....

2. Subject + ชอบ + Verb + Object + Adjective + หรือ + Object + Adjective

ตอบ.....

3. Subject + กำลัง + Verb + Noun + อยู่

ตอบ.....

4. แถวนี้ + Verb + Noun + ไหม

ตอบ.....

5. แถวนี้ + ไหม + Verb + Noun

ตอบ.....

6. Subject + Verb + Object + ไหม

ตอบ.....

7. Noun + อยู่ตรงไหน

ตอบ.....

8. Subject + ขอ + Noun + หน้อยได้ไหม

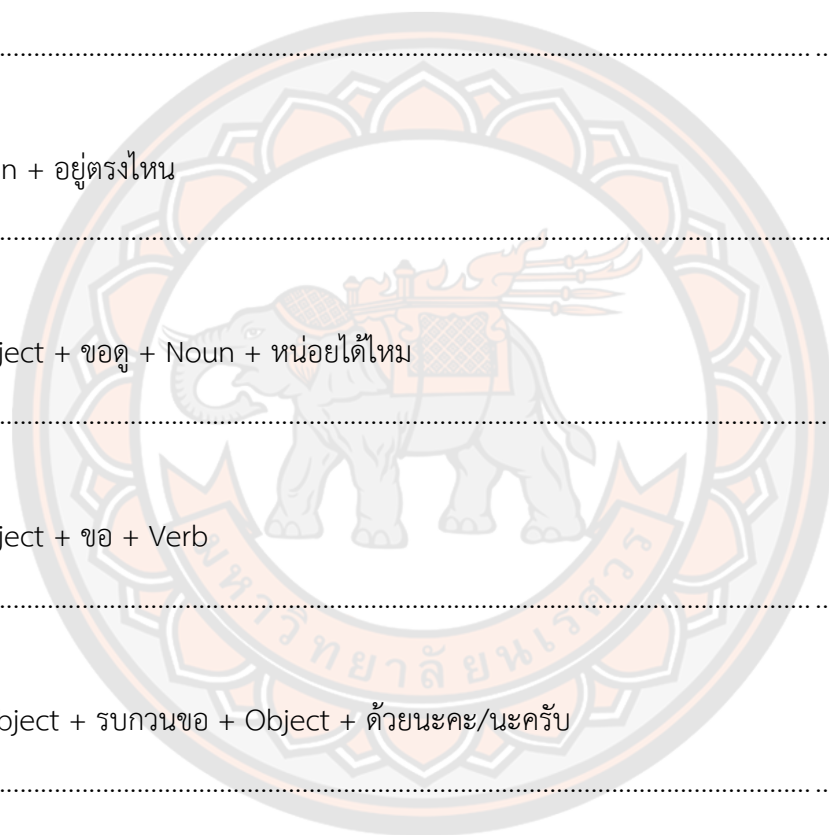
ตอบ.....

9. Subject + ขอ + Verb

ตอบ.....

10. Subject + รบกวนขอ + Object + ด้วยนะคะ/นะคะรับ

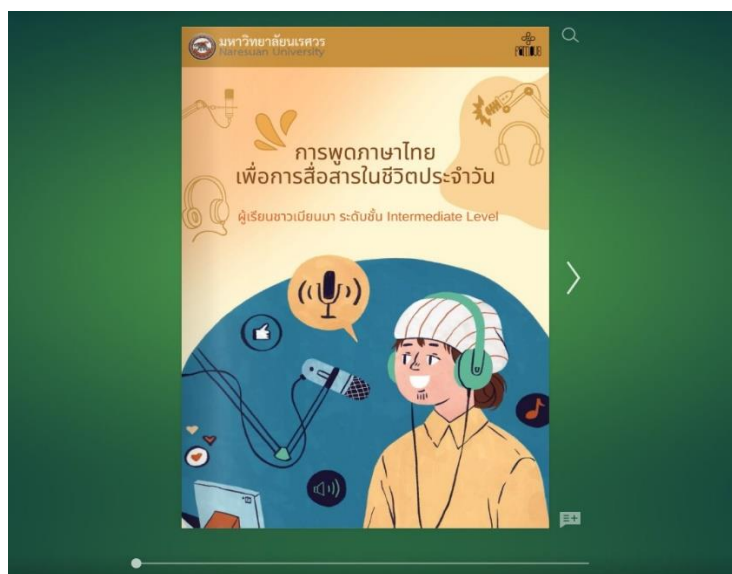
ตอบ.....

ภาคผนวก ฉ

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ร่วมกับวิธีการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
สำหรับผู้เรียนชาวเมียนมา

ภาพ 3 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาพ 4 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาพ 5 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาพ 6 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาพ 7 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาพ 8 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาพ 9 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาพ 10 เนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร